

NORMAN HOLMES

ÂM NHẠC

Sự Thờ Phượng Được Xúc Dầu

GIÁO SƯ KINH THÁNH

LIÊN HỆ CHÚNG TÔI

Địa Chỉ Gửi Thư: POBox 161, Q Plaza, 1900 Cainta,
Rizal, Philippines.

Địa Chỉ Trường: B6 Florida St. Joyous Heights
Subdivision Sitio Hinapao, Bgy San Jose, Antipolo,
Rizal 1870, Philippines

Điện Thoại Bàn: (+63) 2 880-4558 | Di động: (+63) 917-
5.382.697 (Globe), (63) 998-5.387.054 (Smart)

Email: info@zionph.com

MỤC LỤC

Lời tựa		4
Chương 1	Sự Hình Thành Và Hủ Bại Của Âm Nhạc	6
Chương 2	Thờ Phụng Được Chấp Nhận Và Bị Từ Chối	18
Chương 3	Sự Phục Hồi Âm Nhạc Qua Đa-Vít	23
Chương 4	Làm Thế Nào Để Thờ Phụng Trong Tâm Linh	35
Chương 5	Làm Thế Nào Để Thờ Phụng Trong Lễ Thật	50
Chương 6	Âm Nhạc Và Sự Thờ Phụng Quân Bình	72
Chương 7	Hướng Dẫn Thờ Phụng	86
Chương 8	Tu Bỏ Lại Những Chỗ Đổ Nát	105
Chương 9	Hướng Tới Si-Ôn	131
Phụ Lục		140
Vài Nét Về Tác Giả		144

Lời Tựa

Đời sống ngợi khen và thờ phượng của hội thánh nói chung và mỗi cơ đốc nhân nói riêng là một yếu tố quyết định sự tăng trưởng trong đời sống tâm linh.

Quyển sách này là một sự soi sáng về cách Đức Chúa Trời phục hồi đời sống ngợi khen và thờ phượng của dân sự Chúa theo khuôn mẫu của đền tạm Đavít mà đã được bày tỏ trong Kinh Thánh.

Tác giả, vốn là một ca sĩ và là người rất am hiểu về kỹ thuật âm nhạc, với việc áp dụng kiến thức nhạc lý của mình cùng với kinh nghiệm được xúc dầu trong việc hướng dẫn ngợi khen và thờ phượng, đã trình bày những lẽ thật của Kinh Thánh liên quan đến âm nhạc cũng như sự ngợi khen và thờ phượng mà được Đức Chúa Trời chúc phước.

Tôi xin giới thiệu cuốn sách này đến với những ai khao khát được Đức Chúa Trời sử dụng trong lĩnh vực âm nhạc để phục vụ trong sự ngợi khen và thờ phượng Chúa.

SG 25/07/08

Anh-rê

ÂM NHẠC
&
THỜ PHƯỢNG

Tác giả : NORMAN HOLMES
Dịch giả : ANH-RÊ

Cuốn sách xuất bản được sự cho phép của tác giả.
Nguyên tác : Anointed Music & Worship by
Norman Holmes

CHƯƠNG 1

SỰ HÌNH THÀNH VÀ SỰ HỦ BẠI CỦA ÂM NHẠC

Tại Sao Đức Chúa Trời Tạo Ra Âm Nhạc

Khi Đức Chúa Trời tạo dựng muôn loài, Ngài cũng tạo ra âm nhạc. Một bằng chứng có thể đưa ra là Đức Chúa Trời đã tạo ra các nhạc cụ đầu tiên. Con người có thể ca hát, huyết sáo, và vỗ tay bởi vì Đức Chúa Trời đã đặt nhạc cụ thích hợp bên trong chúng ta! Chim chóc và muôn thú có thể tạo ra âm nhạc nhờ những nhạc cụ và khả năng mà Đức Chúa Trời phú ban cho chúng. Khắp thế giới, trên bầu trời, ngay cả dưới biển, các sinh vật sống làm cho hành tinh của chúng ta đầy ắp tiếng nhạc!

Đức Chúa Trời tạo nên âm nhạc để làm phương tiện hay ống dẫn truyền thông.

không những con người mà các loài chim chóc, muôn thú và các loài côn trùng cũng thông qua âm nhạc mà chuyển tải nhiều thông điệp như: tán tỉnh, ve vãn, cảnh báo nguy hiểm, tấn công, hoặc thậm chí lúc tỏ ra đồng cảm. Tôi nhớ có một buổi chiều nọ khi chiếc xe hơi cán qua con chó của người hàng xóm nhà tôi. Rồi khi con chó này kêu lên những tiếng kêu cuối cùng trước khi chết, là lúc tất cả các con chó khác trong khu phố bắt đầu cất tiếng hú tan tóc tê lương bất thường. Thực chất, chúng đã hát bài ai ca tang lễ. Âm nhạc thường được sử dụng bởi mọi tạo vật sống để giao tiếp với nhau. Chỉ duy có loài người chúng ta là có sử dụng thêm các ca từ trong đó.

Một nhạc sĩ có thể kết hợp những âm thanh để mang đến một thông điệp thông qua một bài hát, cũng như một họa sĩ có thể kết hợp những màu sắc để truyền đạt một thông điệp thông qua một bức tranh.

Tuy nhiên, âm nhạc là phương tiện truyền đạt phổ biến hơn và mạnh mẽ hơn so với mỹ thuật. Nhà lãnh tụ vĩ đại người Pháp Nã-phá-luân (Napoleon), nói rằng: “Trong tất cả nghệ thuật, âm nhạc có ảnh hưởng mạnh mẽ nhất trên tình cảm và là nghệ thuật mà những nhà lãnh đạo nên hết sức để tâm vào”.

Âm nhạc là một phương tiện đầy thuyết phục mà có thể truyền thông đến toàn bộ con người – tâm linh, tâm hồn và thể xác.

Âm Nhạc Là Một Ống Dẫn Thuộc Linh

Nhạc thánh có thể khởi động và khai phóng sự vận hành của Thánh Linh ngay từ tấm lòng (hay tâm linh) của chúng ta. Chúng ta đọc trong 1Sa-mu-ên 16:23 thể nào Đavít đã chơi đàn thụ cầm với một sự xúc dầu, đến nỗi đã khiến ác thần đã áp chế vua Saul phải lìa khỏi. Âm nhạc cũng có thể giúp phóng thích những ân tứ của Thánh Linh, như là nói tiên tri (nghiên cứu 2Vua 3:15, 1Sam 10:5 và 1Sử 25:1). Thật là phước hạnh đặc biệt đối với các ca sĩ và nhạc sĩ trong một buổi nhóm hội thánh khi sự vận hành của Đức Thánh Linh được khai phóng qua âm nhạc của họ để giúp đỡ trong cách thức nào đó nhằm mang lại sự chữa lành, lời nói tiên tri hay sự cáo trách tội lỗi.

Tôi nhớ lần nọ khi mà tôi còn là một nhạc sĩ cho ban hợp ca, và chúng tôi hát tại tang lễ của một con cái Chúa. Một

sự xúc dầu lạ lùng đến trên chúng tôi khi chúng tôi hát một bài hát về thiên đàng. Những làn sóng Thánh Linh dường như tuôn chảy trên ngón đàn của tôi, và một số người ca hát đã chứng kiến vinh quang của Chúa ngập tràn căn phòng. Sự hiện diện đầy quyền năng của Chúa đã đem đến sự cáo trách đến độ một số tội nhân cứng lòng đã dự tang lễ lúc đó nhảy chồm lên, lấy ngón tay bịt lỗ tai, và chạy ra khỏi buổi nhóm cứ như anh ta đang trong tình trạng đau đớn! Tuy nhiên, nhiều người còn ở lại hôm đó đã được biến đổi đời sống bởi quyền năng của Thánh Linh.

Đức Chúa Trời dựng nên âm nhạc để làm ống dẫn của Thánh Linh Ngài, nhưng Sa-tan cũng có thể dùng âm nhạc. Các tôn giáo ngoại bang dùng âm nhạc để gọi tà linh. Nhạc của họ có thể giúp chuẩn bị một người để cho quỷ ám vào, và đôi khi làm những phép lạ như đi qua lửa mà không bị phỏng, hay nói tiên tri bởi đồng bóng.

Đành rằng đây là những bài học giá trị để chúng ta học hỏi, điều mà chúng ta cần biết là đôi khi kẻ thù dùng âm nhạc để đem cuộc chiến thuộc linh vào trong hội thánh! Tôi thấy một ví dụ về trường hợp này khi tôi và người bạn hầu việc Chúa của tôi đến một hội thánh lớn để dự nhóm. Buổi nhóm bắt đầu tốt đẹp, và sau một vài bài hát chúng tôi cảm nhận rằng Chúa bắt đầu bày tỏ sự hiện diện của Ngài trong nhà thờ. Sau đó khoảng mười lăm phút sau khi buổi nhóm ngợi khen bắt đầu thì có một nhạc công mới bước lên bục giảng. Khi người này đến thế chỗ cho người đàn organ, ngay tức khắc tiếng nhạc và không khí buổi nhóm bắt đầu thay đổi. Chúa ban cùng một khả năng cho cả hai chúng tôi, đó là chúng tôi cùng thấy các tà linh đang xâm nhập vào hội thánh từ phía bục giảng nơi mà anh chàng chơi đàn organ đang chơi. Đức Thánh Linh đã bày tỏ cho cả hai

chúng tôi biết rằng người chơi đàn organ đó là anh đồng tính luyến ái và đã đem tà linh vào buổi nhóm qua âm nhạc của anh ta.

Có lẽ bạn sẽ thắc mắc, làm sao tà linh bước vào buổi nhóm khi mà Đức Thánh Linh hiện diện ở đó? Chúng ta có thể hiểu điều này rõ hơn khi xem xét chương một của sách Gióp, nơi mà Sa-tan đến cùng với các thiên sứ để ra mắt Chúa trên thiên đàng. Nếu ma quỷ có thể đứng trước Ngai của Đức Chúa Trời, thì chắc chắn tà linh đầy quyền lực cũng có thể xuất hiện trong một buổi nhóm của hội thánh! Lễ thật này cũng được tìm thấy trong Sáng Thế 15:11. Chúng ta đọc, “... và khi đàn chim ăn mỗi đấp xuống xác thú chết (của con sinh tế), thì Araham đuổi chúng đi ”. Đàn chim ăn mỗi tiêu biểu cho các tà linh, ngay cả Chúa chúng ta cũng nói về chim là hình bóng về ma quỷ trong Mác 4:15. Áp-ra-ham đã phải đuổi đàn chim ăn mỗi này cố tìm cách ăn của lễ trước khi Chúa ngự xuống và tiếp nhận của lễ (Đọc Sáng Thế 15:9-21). Tương tự, có những lúc chúng ta cần phải đuổi đi các tà linh đang cố tiêu diệt những của lễ ngợi khen và thờ phượng của chúng ta. Như thế của lễ của chúng ta sẽ không bị ô uế, và Chúa sẽ tiếp nhận nó.

Bởi vì âm nhạc là ống dẫn thuộc linh đầy quyền năng- cả tốt lẫn xấu - chúng ta cần sự phân biệt trong hội thánh Chúa. Chúng ta cần phải có khả năng bảo vệ những buổi nhóm của hội thánh khỏi sự xâm nhập của kẻ thù, mà bước vào âm nhạc và sự thờ phượng thánh mà sẽ khai phóng sự vận hành của Thánh Linh và mang lại những chiến thắng cho vương quốc Đức Chúa Trời!

Âm Nhạc Ảnh Hưởng Tâm Hồn

Âm nhạc thường dùng để truyền thông cho phần hồn. Các thể loại âm nhạc khác nhau có thể ảnh hưởng những cảm xúc của bạn để làm cho bạn cảm thấy sung sướng, buồn bã, bối rối, ấm lòng, hay kinh nghiệm các ảnh hưởng khác. Nhà cải chánh nổi tiếng người Đức, Martin Luther, đã viết, “Dù là bạn muốn an ủi kẻ buồn, làm khiếp sợ kẻ vui, khích lệ kẻ nản lòng, đánh hạ kẻ kiêu ngạo, làm yên lòng người thân hay là làm nguôi lòng kẻ hận thù . . . bạn có thể tìm thấy có cái gì hữu hiệu hơn là âm nhạc?”

Chính Chúa Jêsus cũng nói về điều này trong Luca 7:32. Ngài phán rằng những người cố gắng tạo sự ảnh hưởng-Giăng Báp-tít và chính Ngài giống những đứa trẻ than vãn, *“Ta đã thôi sáo, mà bay không nhảy múa; ta đã than vãn, mà bay không khóc”*. Âm nhạc được dùng để ảnh hưởng con người! Một nhà quảng cáo sẽ cho chơi lặp đi lặp lại một bài hát lấy lòng để thu hút bạn mua sản phẩm của họ, trong khi đó một bài ca yêu nước có thể giúp một người lính cảm thấy hãnh diện để ra trận và hy sinh trong chiến trận.

Một số công ty đã tổ chức những cuộc thử nghiệm để xác định âm nhạc có thể ảnh hưởng các khách hàng trong một cửa hàng như thế nào. Họ đã phát hiện ra rằng chơi loại nhạc chậm rãi, êm dịu sẽ khuyến khích những người mua sắm nán lại trong cửa hàng lâu hơn và mua sắm nhiều hơn. Cho nên họ chơi loại nhạc này vào ban ngày cho đến khoảng bốn giờ chiều nhằm tăng số lượng những khách hàng nán lại cửa hàng của họ. Nhưng sau khoảng bốn giờ chiều nhiều người tan sở, và các cửa hàng lại đầy ắp lượng

khách mua sắm. Do đó các cửa hàng này sẽ đổi loại nhạc sang những bài hát nhịp nhanh, sống động nhằm khuyến khích người ta mua món hàng cần mua rồi đi về liền để có chỗ cho những khách hàng khác đổ xô vào!

Âm nhạc không chỉ ảnh hưởng những cá nhân, mà còn cả những nhóm người và thậm chí cả một nước. Otto Von Bismarck, vị lãnh tụ và là người tái thiết nổi tiếng của Đức vào thế kỷ 19, đã tuyên bố rằng âm nhạc là một trong những tác nhân quan trọng mang lại sự thống nhất của quốc gia ông. Ông nói, “Điều mà giúp chúng tôi chiến thắng không phải do số quân của chúng tôi đông mà do tinh thần. Vì lý do đó, tôi mong rằng không một ai trong tương lai hạ thấp sức mạnh của âm nhạc trong việc đẩy lên lòng dũng cảm và sự hy sinh”. Triết học Hy-Lạp Plato đã viết, “Khi âm nhạc của một quốc gia thay đổi thì đất nước đó cũng đổi thay”. Khổng tử nói, “Bạn có muốn biết một đất nước có được cai trị giỏi và tinh thần yêu nước của dân tộc đó có hay không? Hãy lắng nghe âm nhạc của đất nước đó”.

Âm Nhạc Ảnh Hưởng Thân Thể

Âm nhạc cũng có thể truyền thông đến thân thể. Những thay đổi về âm lượng, cao độ, tốc độ, và phách nhạc từ trước giờ đã được cho là có ảnh hưởng lên thân thể con người trong những lĩnh vực nhịp tim, huyết áp, cơ bắp, tuyến bài tiết, và nhịp thở. Tác động mà loại nhạc dội trên một người là một ví dụ về cách âm nhạc có thể ảnh hưởng thân thể. Ai cũng có hai tuyến thượng thận nhỏ, mà tiết ra một chất kích thích tự nhiên gọi là adrenaline. Chất kích thích tự nhiên này là một chất kích thích được tiết ra trong

lúc bị sốc hay khẩn cấp để giúp một người có đủ sức và cảnh tỉnh tạm thời. Thật vậy, người đó trở nên “phấn chấn” khi chất kích thích này được tiết ra. Một tình huống mà làm cho thân thể con người cảm thấy đang chịu sự căng thẳng hay sự công kích là khi loại nhạc dội (như tại buổi hoà nhạc rock hoặc tại nhà hát nhạc disco) đập thành thình. Cơ thể con người sẽ chuẩn bị để tự vệ bằng cách tiết ra chất adrenaline vào mạch máu. Người ta có thể cảm thấy “phấn chấn”, không phải từ chất nghiện ngập, mà là từ chính trong cơ thể của họ tiết ra chất adrenaline để tự vệ khỏi tiếng dội của loại nhạc dội đang dồn dập trên họ! Một cách khác mà âm nhạc có thể được dùng để kiểm soát thân thể, là nếu một bài hát có phách mạnh được chơi càng lúc càng nhanh. Việc này có thể làm cho nhịp tim đập tăng lên và tạo ra huyết áp cao. Các tay điều khiển chương trình hứng chí và các tay chơi nhạc rock thường dùng kỹ thuật này để gia tăng sự hào hứng. Cũng cách đó mà ngược lại, loại nhạc êm dịu làm thư giãn cơ bắp. Một nghiên cứu do tiến sĩ Sears khám phá ra rằng 98% trong số những người bị bệnh do lo lắng và cơ bắp được hồi phục do nghe loại nhạc nhẹ, êm dịu. Đó là lý do các nha sĩ khôn khéo cho chơi loại nhạc êm dịu, thư thái trong phòng chờ để làm thư thả các bệnh nhân căng thẳng đang chờ khám răng. Thật dễ hơn nhiều cho các nha sĩ nếu bệnh nhân không quá căng thẳng mà cứng miệng khớp hàm vì sợ đau!

Quyền Năng Chữa Lành Của Âm Nhạc

Ảnh hưởng mạnh mẽ mà âm nhạc tác động trên con người được nhìn nhận rộng rãi, nên các bệnh viện, các nhà trị

liệu, và các bác sĩ tâm lý khắp nơi trên thế giới đang tìm cách dùng âm nhạc để giúp chữa trị bệnh nhân của họ. Hiệp hội quốc gia của các nhà liệu pháp âm nhạc đã được tổ chức tại Hoa kỳ, Anh, Canada, và nhiều nước khác. Họ đang tìm cách dùng âm nhạc để giúp đỡ những bệnh thuộc về tình cảm, thể lý và tâm linh của con người trong những lĩnh vực như là bệnh điên, bệnh ngu dần, chứng nghiện rượu, tính tự ái, căng thẳng thần kinh, tính hiếu động thái quá, và bệnh trầm cảm.

Sự Hủ Bại Của Âm Nhạc

Đức Chúa Trời tạo ra âm nhạc để làm phương tiện truyền thông đầy quyền năng. Thế gian biết sức mạnh của âm nhạc và đổ ra hàng tỉ bạc để đầu tư cho quảng cáo, giải trí, và nhiều hình thức khác nhau để ảnh hưởng con người. Dĩ nhiên, Sa-tan cũng biết sức mạnh của âm nhạc! Trước khi con người được tạo dựng, thì các thiên sứ đã được tạo dựng cho chức vụ âm nhạc.

Một vị lãnh đạo của các thiên sứ mà được Kinh Thánh đặc biệt đề cập đến trong Kinh Thánh như là một tạo vật có khả năng âm nhạc là Lu-ci-phe, mà tên của nó nghĩa là “người mang ánh sáng”. Ê-xê-chi-ên 28:13 nói về Lu-ci-phe, “*nghe làm ra trống cơm ống sáo thuộc về người; từ ngày người mới được dựng nên đã sắm sẵn rồi*”. Cũng như con người được tạo dựng kèm theo các nhạc cụ (như có dây âm thanh (thanh quản) để hát), chúng ta thấy rằng thiên sứ Lu-ci-phe được tạo dựng kèm với trống cơm và ống sáo bên trong thân thể nó.

Những cái áo choàng mà Đức Chúa Trời thiết kế để mặc cho Lu-ci-phe ám chỉ rằng hấn có chức phận như một thầy tế-lễ tối cao giữa các thiên sứ (so sánh Êxê 28:13 và Xuất 39:10-13). Điều này chỉ ra rằng hấn cũng là người hướng dẫn thờ phượng hàng đầu. Điều này được xác chứng cho chúng ta qua cái tên *“người là một che-ru-bim được xúc dầu dương che phủ [ngai của Đức Chúa Trời]”* trong Êxêchiên 28:14. Khi chúng ta nghiên cứu Khải huyền chương 4 và 5 về những thiên sứ thánh bao phủ ngai của Đức Chúa Trời, chúng ta đã tìm thấy được họ là những trưởng ban thờ phượng. Có lẽ Lu-ci-phe là nhạc sĩ tài ba nhất và là người dẫn thờ phượng giữa các thiên sứ, dẫn dắt ban thờ phượng trên thiên đàng! Khi hấn dương dương tự đắc chống nghịch Đức Chúa Trời và kéo theo nhiều thiên sứ phản loạn, một trong những khả năng mà hấn chắc chắn đem ra sử dụng để lôi kéo người khác chính là âm nhạc và khả năng dẫn thờ phượng của mình!

Chúng ta có thể tưởng tượng ra được những gì trên thiên đàng trước khi có sự phản loạn. Lu-ci-phe, che-ru-bim được xúc dầu, chơi nhạc và dẫn hàng muôn thiên sứ để thờ phượng Đức Chúa Trời. Thật là một người được xúc dầu làm đầy đầy dền thánh trên thiên đàng! Như Kinh Thánh mặc khải tiếp tục Lu-ci-phe “ngôi sao sáng láng” có lẽ dạy thiên sứ những bài hát mới và dẫn họ càng lúc càng cao vào nơi vinh quang của Đức Chúa trời.

Nhưng ngay sau khi Lu-ci-phe bắt đầu tự dương tự đắc, Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng hấn bắt đầu nắm lấy sự vinh hiển và quyền lực cho riêng mình, (Êxê 28:15-18, Ê-sai 14:12-14). Có thể hấn dần dần đưa những bài thờ phượng mang đầy tính kiêu căng của mình. Có thể nhiều thiên sứ rung động bởi những bài hát mới tự tôn vẻ đẹp và

sự kiêu ngạo; nhưng những thiên sứ trung thành không nhập hội với chúng. Khi sự phản loạn đã đến kỳ chín mùi rồi, có lẽ Lu-ci-phe cùng với đám đông theo mình đã điểu hành với những bài hát đầy kiêu căng giống như những đạo quân thế giới ngày nay đi hành quân với những bài hát tự dương chính mình.

Ngày nay nhiều hội thánh bị chia rẽ do các nhạc sĩ và người hướng dẫn thờ phượng. Khi khả năng càng thêm, sự kiêu ngạo càng lên. Một số người nói với mục sư mình, “Chúng tôi là những người biết dẫn ban hát và thờ phượng. Anh là mục sư làm gì được nếu không có chúng tôi! Anh hãy giảng đi còn chúng tôi dẫn ban hát ngợi khen và thờ phượng. Còn nếu anh cố ngăn trở hay kiểm soát chúng tôi, chúng tôi sẽ đem nhạc cụ cùng với những người theo chúng tôi đi mở hội thánh khác!”. Những nhạc công và ban hát dẫn thường là người gây chia rẽ hội thánh bởi vì họ có khả năng dẫn dắt và ảnh hưởng đến hội chúng – dù đó là ảnh hưởng tốt hay xấu.

Khi Lu-ci-phe sa ngã, hấn còn giữ những khả năng âm nhạc của nó, nhưng bản chất của nó đã trở nên hủ bại. Khi đề cập đến Lu-ci-phe, Ê-sai đã nói tiên tri như vậy: “*Sự huy hoàng của người sẽ bị quăng xuống sheol [âm phủ], cùng với mọi thứ tiếng nhạc của nhạc cụ có dây*” (Êsai 14:13). Ngày nay Sa-tan vẫn đang tìm cách tiêm nhiễm thế gian, hấn dùng âm nhạc để dẫn con người thoả mãn dục tính và gian ác. Sa-tan biết rõ quyền năng của âm nhạc và sự thờ phượng. Hấn sẵn lòng hiến tặng thế gian cho Đấng Christ khi hấn cám dỗ Chúa tại đồng vắng, chỉ với điều kiện Chúa Jêsus quỳ lạy và thờ phượng hấn (Mat 4:8-10). Sa-tan biết rằng nếu như hấn có thể kiểm soát được sự thờ phượng là hấn kiểm soát được mọi thứ!

Cần Có Sự Phân Biệt Thuộc Linh

Điều hết sức quan trọng mà chúng ta phải hiểu rằng trong khi Đức Chúa Trời kiến tạo âm nhạc tốt đẹp thì Sa-tan và các quỷ sứ của nó (ngay cả những cơ đốc nhân xác thịt) lại làm cho nó trở thành hủ bại và dùng cho mục đích xấu xa. Gần đây tôi có đọc một câu nói trong một cuốn sách cơ đốc: “Đức Chúa Trời dựng nên mọi thứ đều tốt đẹp, kể cả âm nhạc, nên làm sao âm nhạc bị coi là xấu xa được?”. Nói như thế không đúng, chẳng khác gì nói, “Đức Chúa Trời dựng nên thiên sứ đều tốt đẹp, như vậy làm thế nào một số thiên sứ lại xấu xa chứ?”. Chúng ta cần phải nhận biết rõ những thiên sứ sa ngã và những con người băng hoại sử dụng âm nhạc cho mục đích xấu. Cuộc chiến thuộc linh giữa đạo quân của Đức Chúa Trời và Sa-tan không phải là cuộc chiến bằng bom đạn – nó là cuộc chiến với các thứ khí cụ âm nhạc (nghiên cứu Ê-sai 30:31-32 và Thi 149:6-9). Như một người chỉ huy quân đội khôn ngoan phải nhận biết cuộc chiến mà mình đang đánh, chúng ta phải học cách nhận dạng cuộc chiến thuộc linh xảy ra trong âm nhạc và sự thờ phượng quanh chúng ta.

Một người có thể là một ca sĩ hay nhạc sĩ có tài và có tiếng, nhưng khi họ được tái sinh như một con trẻ trong Đấng Christ, họ cần phải học cách sử dụng âm nhạc bởi Thánh Linh. Năng khiếu bẩm sinh (mà không có sự xúc dầu của Thánh Linh) chỉ có thể mua vui, cho dù có nhiều cơ đốc nhân thích nghe và cho dù nhiều người đến nhà thờ để thưởng thức! Hội thánh nên cẩn thận về việc vội vàng giao chức vụ âm nhạc cho tân tín hữu, ngay cả người đó có tài về âm nhạc. Điều này là mối nguy thuộc linh, giống như

với việc giao cả toà giảng cho một nhà chính trị hay một kịch sĩ mới tin Chúa và để họ giảng liên tục, chỉ vì họ có tài hùng biện! Chúc vụ không chủ yếu là kết quả của tài năng hay năng khiếu, cũng không bởi năng lực hay sức mạnh; mà bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời hành động qua một cái bình dâng mình.

Khi chúng ta được cứu, chúng ta phải đổi mới tâm trí và trưởng thành thuộc linh. Như thế chúng ta mới có thể nhận thức rõ được thế lực thuộc linh đang tranh chiến qua âm nhạc xung quanh chúng ta – cuộc chiến giữa Đức Chúa Trời và sa-tan. Sau đó chúng ta có thể chuẩn bị để có một đời sống tin kính và chúc vụ của âm nhạc thánh, được xúc dầu để đem đến sự phục hưng cho dân sự của Chúa và đem lại sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời!

CHƯƠNG 2

THỜ PHƯỢNG : ĐƯỢC CHẤP NHẬN VÀ BỊ TỪ CHỐI!

Kinh Thánh chỉ rõ cho chúng ta thấy rằng không phải bất cứ loại thờ phượng nào Đức Chúa Trời cũng chấp nhận hết cả. Có thể một số người cho rằng “Đức Chúa Trời có thể chấp nhận sự thờ phượng và âm nhạc của bất cứ cơ đốc nhân nào chân thật”. Không phải thế, từ sự thờ phượng đầu tiên đến sự thờ phượng cuối cùng được ghi lại trong Kinh Thánh, chúng ta thấy điều này không phải vậy. Chúa Giê-sus nói trong Giăng 4:23 rằng người thờ phượng phải lẽ là thờ phượng bằng tâm linh và lẽ thật. Tuy nhiên, những lời nói của Đấng Christ sẽ được rõ hơn khi chúng ta tìm thấy sự thờ phượng mà không thoả mãn những đòi hỏi của Đức Chúa Trời!

Sự Thờ Phượng Đầu Tiên Của Kinh Thánh

Buổi nhóm thờ phượng đầu tiên trong Kinh Thánh là trong Sáng Thế 4:3-5. Từ phân đoạn này ta đọc thấy:

“Vả, cách ít lâu, Ca-in dùng thổ sản làm của lễ dâng cho Đức Giê-hô-va. A-bên cũng dâng chiên đầu lòng trong bày mình cùng mỡ nó. Đức Giê-hô-va đoái xem A-bên và nhận lễ- vật của người; nhưng chẳng đoái

đến Ca-in và cũng chẳng nhận lễ-vật của người; cho nên Ca-in giận lắm mà găm nét mặt.”

Ở đây chúng ta thấy Đức Chúa Trời từ chối sự thờ phượng của Ca-in. Sách Sáng Thế chỉ cho chúng ta thấy Ca-in không phải là người không tin. Anh ta là người tin Chúa, trò chuyện với Chúa, thờ phượng Chúa, và biết sự hiện diện của Ngài. Chúng ta có thể nói Ca-in là người hướng dẫn thờ phượng vậy, bởi vì em trai của Ca-in là A-bên cũng noi gương anh mình mà thờ phượng Chúa. Tuy vậy, Đức Chúa Trời lại khước từ sự thờ phượng của Ca-in.

Xét về quan điểm tự nhiên, chúng ta có thể nói Đức Chúa Trời không công bằng, nhận của-lễ của người này mà khước từ của-lễ của người kia. Ca-in làm nghề nông anh ta đem hoa quả làm của-lễ, trong khi đó A-bên là người chăn cừu đem chiên mình làm của-lễ. Xét về góc độ thuộc linh, có một lý do rõ ràng tại sao Đức Chúa Trời khước từ sự thờ phượng của người anh mà chấp nhận sự thờ phượng của người em. Của-lễ của Ca-in bị khước từ vì đó là hoa quả từ mặt đất mà Đức Chúa Trời đã rửa sả, (Sáng 3:17). Ngược lại của-lễ của A-bên được nhận vì anh ta làm theo gương mà Đức Chúa Trời đặt ra trong Sáng 3:21. Lúc đó Ngài đã dùng da thú làm thành áo quần cho A-đam và Ê-va. Của-lễ của A-bên cũng mang tính tiên tri về cách mà Đấng Christ sẽ đến như Chiên Con của Đức Chúa Trời.

Trong Hội Thánh ngày nay vẫn còn có những người giống Ca-in và A-bên, họ thích dâng của lễ theo tài năng và thờ phượng theo ý riêng mình trong khi những người khác thì học biết về sự thờ phượng trong tâm linh và lễ thật. giống như vậy Đức Chúa Trời sẽ chứng minh Ngài có chấp nhận của lễ của chúng ta hay không bằng cách Ngài sẽ sai lửa từ thiên đàng để tiếp nhận của lễ của

chúng ta khi chúng ta dâng của lễ của sự thờ phượng đúng. Và đó cũng là dấu hiệu của sự chấp nhận và sự chúc phước của Ngài.

Khi của lễ của Ca – in bị từ chối, ông bắt đầu giận giữ và chán nản Sáng thế 4:5. Nhưng Đức Chúa Trời phán với ông, ” *tại sao con giận? sao con sầm nét mặt? nếu con làm điều tốt thì lễ nào con không được chấp nhận?*” Đức Chúa Trời không từ chối Cain, Ngài chỉ từ chối của lễ của ông. Chúa khích lệ ông học cách thờ phượng đúng đắn thì của lễ của ông sẽ được nhận. tuy nhiên Cain không dâng của lễ là chiên con, vì bản chất của ông cũng không phục tùng như chiên con . thay vì hiền lành nhu mì và dễ bảo, ông đã để cho sự ganh ghét và sự giận giữ đầy lên và ông đã giết em mình là A – bèn .

Đức Chúa Trời không nhậm của lễ như vậy! Những tín đồ này trở nên giận dữ, chán nản, và có thể sa ngã như Ca-in trừ khi họ biết sửa chữa và học biết sự thờ phượng “*trong tâm linh và lễ thật*”. Chúng ta hãy dâng bản chất nhu mì, vâng lời của Chiên Con của Đức Chúa Trời khi chúng ta thờ phượng!

Sự Thờ Phượng Cuối Cùng Của Kinh Thánh

Sự thờ phượng cuối cùng trong Kinh Thánh là khi sứ đồ Giăng thờ phượng trong Khải huyền 22:8-9. Chúng ta có thể đọc ở đây :

“Tôi là Giăng, người đã nghe và thấy các điều này. Tôi quỳ xuống dưới chân thiên sứ đã tỏ cho tôi các việc này để thờ lạy. Nhưng thiên sứ bảo tôi: “Đừng thờ lạy tôi! . . . Anh hãy thờ lạy Đức Chúa Trời!”

Ở đây chúng ta thấy một sứ đồ già giận kinh nghiệm thờ phượng Chúa nhưng bị khước từ chỉ vì ông thờ lạy thiên sứ! Sứ đồ Giăng ngập chìm trong những khái tượng ông thấy đến nỗi ông cúi mình thờ lạy tạo vật của Đức Chúa Trời thay vì thờ phượng chính Đức Chúa Trời. Chúng ta có cùng

mỗi nguy giống vậy trong sự thờ phượng của chúng ta, trước nhiều người khen ngợi hay ngưỡng mộ người hướng dẫn thờ phượng và các nhạc công là những người mang đến sự xúc dầu vào buổi nhóm. Không những thế, càng nguy hiểm hơn nếu người hướng dẫn thờ phượng và các nhạc công nhận cho mình sự ngưỡng mộ này (hoặc sự tôn thờ) và trở nên kiêu ngạo như Lu-ci-phe vậy!

Có một câu chuyện về một người hướng dẫn thờ phượng đã hướng dẫn buổi nhóm thờ phượng rất phước hạnh. Sau đó một tín đồ hội thánh đến chúc mừng anh. Cô ta ca ngợi chức vụ của anh chàng hướng dẫn thờ phượng này và nói rằng cô ta muốn là người đầu tiên chúc mừng anh. Người hướng dẫn này cảm ơn cô tín đồ này, nhưng anh cho cô ta biết là cô không phải là người đầu tiên chúc mừng anh. Khi cô ta tìm cách biện bạch thì anh giải thích là ngay khi buổi nhóm thờ phượng kết thúc, ma quỷ là kẻ đầu tiên chúc mừng anh rồi!

Những nhạc sĩ và các ca sĩ trên thế gian này đang tìm kiếm những điều đó. Họ muốn lôi kéo những người ngưỡng mộ (hay tôn thờ) họ để làm cho họ trở nên giàu có và nổi danh. Là những nhạc sĩ và các ca sĩ trong hội thánh Chúa phải hết sức cẩn trọng chớ đồng hoá theo thói quen và hành vi của đời này. Mục đích của chúng ta không phải để nổi danh hay thành công – nhưng mục đích của chúng ta là dẫn dắt dân sự đến thờ phượng duy Đức Chúa Trời mà thôi!

Sự Thờ Phượng Bị Từ Chối Nhiều Chỗ Trong Kinh Thánh

Suốt cả Kinh Thánh chúng ta có thể đọc thấy nhiều lần Chúa không chấp nhận mọi sự thờ phượng. Nhưng hai ví dụ này về sự thờ phượng đầu tiên và cuối cùng được ghi lại trong Kinh Thánh cũng đủ cho chúng ta thấy tầm quan trọng của đề tài này!

CHƯƠNG 3

SỰ PHỤC HỒI ÂM NHẠC QUA ĐA-VÍT

Việc đem âm nhạc trở lại cách dùng đúng cách của nó trong sự thờ phượng đã được thực hiện qua Đa-vít, người được mệnh danh là “*người sáng tác thi thiên được ưa chuộng của Y-sơ-ra-ên*” trong 2Sam 23:1. Ban đầu dân sự sử dụng tiếng hát và âm nhạc nhưng chưa được chuyên môn và tổ chức hẳn hoi (Ê-xê-chi-ên 15; Các Quan Xét 5; 1Sa-mu-ên 10:5). Thời Môi-se không dùng ca hát và âm nhạc tại đền tạm của ông. Nếu bạn là người Y-sơ-ra-ên vào thờ phượng tại đền tạm Môi-se, bạn sẽ nghe những gì? Tiếng kêu la của thú sắp chết, và những tiếng dao mổ con vật sinh tể của các thầy tế-lễ. Không có tiếng ca hay tiếng nhạc trong buổi thờ phượng của Môi-se. Ở đó chỉ toàn máu sinh tể mà thôi.

Tuy nhiên, vua Đa-vít dựng lều tạm mới nơi mà ông đã thiết lập những ban nhạc và ban hát để thờ phượng Đức Chúa Trời (ngiên cứu 1Sử ký 15 & 16). Bởi vì ông đã tìm kiếm sự đẹp lòng Đức Chúa Trời, điều đó còn vượt trên cả việc thi hành lễ nghi tại đền tạm Môi-se. Trong Thi Thiên 40:6 Đa-vít nói: “*Chúa chẳng thích lễ vật, sinh tể, Chỉ muốn con nhất nhất vâng lời, Chúa không đòi lễ thiêu chuộc tội*”. Trong Thi Thiên 141:2 ông nói, “*Xin cho lời cầu nguyện con bay đến Ngài như khói hương, tay đưa cao xin coi như sinh tể ban chiều.*”

Như vậy Đa-vít không lặp lại khuôn mẫu thờ phượng của Môi-se, thay vào đó là những kiểu mẫu thờ phượng cao hơn, tinh khiết hơn được đưa vào qua âm nhạc và tiếng hát của mình.

Âm Nhạc Được Phục Hồi Trong Thời Đại Hội Thánh

Nhiều thế kỷ sau, tiên tri A-mốt đã nêu rõ tầm quan trọng của sự thờ phượng mà vua Đa-vít đã thiết lập tại đền tạm của ông. Ông đã nói tiên tri rằng Đức Chúa Trời sẽ tái xây dựng đền tạm của Đa-vít. Những người lãnh đạo hội thánh đầu tiên thời Tân ước đã hiểu được rằng đây là lời tiên tri về những gì Đức Chúa Trời sẽ làm cho hội thánh. Họ trích A-mốt 9:11 tại hội nghị ở Giê-ru-sa-lem, chép trong Công vụ 15:16-17, lời tiên tri được nhắc lại,

“Rồi đó, Ta sẽ trở lại, dựng lại đền tạm của vua Đa-vít bị đổ nát; Ta sẽ sửa sự hư nát đền đó lại mà gây dựng lên; Hầu cho những người sót lại và mọi dân cầu khẩn danh ta đều tìm Chúa. Chúa là Đấng làm nên những việc này có phán như vậy”.

Các lãnh đạo hội thánh đầu tiên hiểu rõ lời tiên tri đó có ý rằng Đức Chúa Trời không hề muốn phục hồi lại nghi thức dâng sinh tế của đền tạm Môi-se cho hội thánh ngày nay. Nếu thế, vậy Đức Chúa Trời muốn gì? Phải chăng yêu cầu dân ngoại phải chịu cắt bì và vâng theo toàn bộ luật Môi-se? Không, không phải là đền tạm Môi-se sẽ phục hồi lại cho hội thánh mà là đền tạm của Đa-vít.

Tất nhiên các sứ đồ và các trưởng lão biết rõ Chúa không ý nói phải tái thiết lại đền tạm theo nghĩa đen để Ngài ở.

Họ hiểu rõ những gì Đức Chúa Trời muốn là phục hồi lại kinh nghiệm thuộc linh như Đa-vít đã có. Và khi nghiên cứu những phân đoạn Kinh Thánh nói về những gì Đa-vít làm tại đền tạm, chúng ta thấy được tổ chức sinh hoạt chính của ông là liên tục thờ phượng Đức Chúa Trời qua âm nhạc và tiếng hát! Hãy xem 2 Sử ký chương 16:

“Vây, Đa-vít đặt A-sáp và anh em người tại đó, trước hòm giao ước của Đức Giê-hô-va, hầu cho mỗi ngày phục sự luôn luôn ở trước hòm, làm việc ngày nào theo ngày nấy. Cũng đặt Ô-bết-Ê-đôm và anh em người làm kẻ giữ cửa, số được sáu mươi tám người, và Ô-bết-Ê-đôm, con trai của Giê-đu-thun, cùng Hô-sa; lại đặt thầy tế lễ cả Xa-đốc và anh em người, là những thầy tế lễ ở trước đền tạm của Đức Giê-hô-va, tại nơi cao trong Ga-ba-ôn, dâng sớm mai và chiều hằng dâng những của lễ thiêu cho Đức Giê-hô-va, tại trên bàn thờ của lễ thiêu, tùy theo các điều chép trong luật pháp của Đức Giê-hô-va, mà Ngài đã truyền dạy cho Y-sơ-ra-ên; với chúng có đặt Hê-man, Giê-đu-thun, và những người đã được chọn khác, gọi từng danh, dâng ngợi khen Đức Giê-hô-va, vì sự thương xót Ngài còn đến đời đời; còn Hê-man và Giê-đu-thun cầm những kèn và chấp choả để làm nó vang dậy lên, cùng các nhạc khí dùng về bài ca hát của Đức Chúa Trời; các con trai của Giê-đu-thun thì đứng tại nơi cửa.”

Đoạn này hé mở cho chúng ta về cách thức tổ chức thờ phượng của Đa-vít. Đọc thêm nhiều chương khác sẽ mở thêm cho chúng ta nhiều chỉ dẫn về âm nhạc và bài ca (các thánh thi) mà Đa-vít đã dùng để thờ phượng Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã không chọn lập lại tất cả nghi lễ này

vào thời Tân ước, mà đơn thuần chỉ cho chúng ta thấy trong Công vụ 15:16-17 rằng chúng ta nên trở lại đền tạm Đa-vít để hiểu sự ngợi khen và thờ phượng mà ngày nay Đức Chúa Trời đang khôi phục lại nơi dân sự của Ngài.

Nhiều vấn đề và tranh luận mà Hội Thánh gặp phải về âm nhạc và sự thờ phượng đã phát sinh từ việc thiếu sự hiểu biết về sự ngợi khen và thờ phượng mà Đức Chúa Trời đang phục hồi cho dân sự Chúa ngày nay. Một số hệ phái cho rằng vì các sách Phúc Âm không hề đề cập đến việc sử dụng nhạc cụ cho thờ phượng nên ngày nay chúng ta không nên sử dụng nó! Nhóm khác thì ngược lại, thẳng thừng tuyên bố rằng vì Tân ước đưa ra chỉ dẫn ít quá về âm nhạc và sự thờ phượng, nên chúng ta cứ chạy theo âm nhạc và tiếng hát ngoài đời miễn sao được nổi tiếng và thành công là được.

Quả thật, các sách Phúc Âm có đưa ra quá ít về âm nhạc và ca hát trong ngợi khen và thờ phượng. Nhưng khi ta thấy trong sách công vụ đoạn 15, vì các hướng dẫn đã đưa rõ cho chúng ta trong Cựu ước qua những gì Đa-vít đã thiết lập tại đền tạm. Những chỉ dẫn này đã đủ rõ cho chúng ta phải tuân theo mạng lệnh Chúa để chúng ta không chỉ thờ phượng “*bằng tâm linh*” nhưng cũng “*bằng lễ thật*” nữa. Trong Giăng 17:17 Chúa Jêsus phán “*Lời Cha tức là lễ thật*”. Vậy về phần chúng ta, để có thể thờ phượng “*trong lễ thật*”, chúng ta mong đợi Lời của Đức Chúa Trời ban cho chỉ dẫn đầy đủ về sự thờ phượng!

Khi chúng ta chưa tìm thấy huấn lệnh đầy đủ trong Kinh Thánh, chúng ta cần cầu nguyện như tác giả thi thiên này “*Xin Chúa mở mắt tôi, để tôi thấy sự lạ lùng trong luật pháp của Chúa*” (Thi 119:18), và (Châm 25:2) công bố,

“Giấu kín việc nào, ấy là vinh hiển của Đức Chúa Trời”. Nhưng Kinh Thánh nói tiếp *“Dò xét điều nào, ấy là vinh hiển của các vua”.* Nếu chúng ta muốn làm vua và thầy tế lễ là những người đồng cai trị với Chúa chúng ta nơi vương quốc vinh hiển của Ngài, điều chúng ta cần chuẩn bị là học cách tìm ra lẽ thật đang ẩn giấu nơi Lời của Đức Chúa Trời!

Âm Nhạc Và Sự Thờ Phượng Của Đa-vít Được Thánh Linh Ban Cho

Khi Đa-vít vẫn còn là một thanh niên, tiên tri Sa-mu-ên xúc dầu cho cậu. Kinh thánh cũng ghi lại rằng *“từ ngày đó Thánh Linh của Đức Giê-hô-va ngự trên Đa-vít”* (1Sam 16:13). Một trong những kết quả xúc dầu đầy quyền năng ấy là bởi trước kia Đa-vít thường chơi thụ cầm khi cậu còn chăn bầy chiên cho cha mình. Lúc này cậu ta đã biết cách để thờ phượng trong Thánh Linh. Ông đã viết trong Thi Thiên 23 rằng chính Đức Chúa Trời đã xúc dầu trên đầu ông làm cho chén ông được đầy tràn, và cách duy nhất để khai phóng Thánh Linh của Đức Chúa Trời từ trong lòng ông là qua âm nhạc và tiếng hát của ông.

Đa-vít đã học cách để cho Thánh Linh hành động qua âm nhạc của mình, quyền năng ấy được thể hiện khi vị vua Sau-lơ gặp nan đề vì tà linh áp chế ông. Chàng thanh niên Đa-vít được mời vào để gảy đàn cho vua và làm cho vua được giải cứu. Chúng ta đọc trong 1Sam 16:23,

“Vây, khi Đức Chúa Trời khiến ác thần nhập vào Sau-lơ, thì Đa-vít lấy đàn và gảy. Sau-lơ bèn được an ủi, lành mạnh, và ác thần lìa khỏi người”.

Đa-vít được Đức Thánh Linh chỉ dạy khi ông để thì giờ riêng tư với Đức Chúa Trời. Chúng ta không tìm thấy ông đã học nhạc từ một nhạc sĩ nổi danh hay học từ trong hoàng cung để chơi nhạc sao cho hợp một thời bấy giờ. Bí quyết của Đa-vít là học từ chính Đức Thánh Linh qua những lúc tĩnh nguyện riêng với Chúa. Chúa Jêsus phán rằng những gì nói ở nơi dấu kín sẽ nói ra tại chỗ đông người. Cũng một lẽ ấy, chúng ta học được rằng những gì chàng trai Đa-vít tập hát và tập nhạc ở nơi riêng tư đã trở thành tay chơi đàn cho hoàng cung, và sau này tại nơi thờ phượng cả đền thờ Sa-lô-môn vẫn còn nhắc đến.

Tôi còn nhớ khi tôi là cơ đốc nhân non trẻ, Đức Chúa Trời đã dạy tôi làm thế nào để tuôn đổ trong sự xúc dầu trong giờ thờ phượng. Tôi đã được tái sinh tại một hội thánh Ngũ Tuần, hội thánh biết nhiều về sự ngợi khen; giờ hai tay, thậm chí nhảy múa nữa... Như thế cũng không làm cho tôi cảm thấy thoải mái về tất cả sinh hoạt thờ phượng như vậy! Thay vì tập trung thờ phượng Đức Chúa Trời, tôi cảm thấy bối rối khi giờ hai tay lên, tôi cũng ngại thử điều đó.

Lòng tôi mong ước để biết làm cách nào để thờ phượng Đức Chúa Trời thật sự từ đáy lòng, nhưng những bài học giá trị mà tôi đã học được là lúc riêng tư với Đức Chúa Trời. Tôi đã từng làm nghề dăng như gác đêm. Vì công việc ấy cũng nhẹ nhàng, nên tôi thường để nhiều thì giờ cầu nguyện và thờ phượng Chúa. Tôi đã học vỗ tay và giờ tay với lòng thành kính trước sự hiện diện của Ngài. Chúa đã dạy tôi nhảy múa một cách vui mừng, tôi lắc bộ chìa khoá coi như là bộ trống lắc cho đến khi quyền năng hiện diện của Đức

Chúa Trời tràn ngập khung cảnh nhà máy rộng lớn! Tôi đã học được sự thờ phượng để được xúc dầu mỗi lúc mỗi sâu nhiệm hơn, cho đến khi vinh quang của Đức Chúa Trời được hiện rõ tại căn phòng.

Dĩ nhiên, tôi cũng học được sự thờ phượng tại hội thánh để ra mắt Chúa ở đó. Thế nhưng bài học giá trị nhất mà tôi học được là lúc để thì giờ ở riêng với Đức Chúa Trời. Lúc trước tôi cảm thấy ngạc nhiên khi những người khác mang đến sự hiện diện của Đức Chúa Trời và lòng tôi cứ chậm chạp trong sự nhận biết Thánh Linh. Mỗi khi có thì giờ riêng tư với Ngài tôi đã khám phá một điều quý giá rằng nếu lòng tôi được dọn sẵn để ra mắt Chúa thì sự xúc dầu sẽ tuôn chảy.

Khi nhấn mạnh đến tầm quan trọng của sự thờ phượng riêng tư với Đức Chúa Trời, chúng tôi không có ý nói rằng việc học nhạc từ người thầy để phát triển kỹ năng của chúng ta là sai đâu. Thật rất hữu ích khi chúng ta học được từ người thầy giỏi. Thi thiên cũng khuyên chúng ta phải học để phát triển kỹ năng âm nhạc của chúng ta khi chúng ta tìm kiếm để tôn vinh Chúa (Thi 33:3). Tuy nhiên ca sĩ và nhạc sĩ cơ đốc gặp một số bất lợi vì những nền tảng sai lầm về cách mà họ học âm nhạc. Có lẽ họ đã biết nhạc trước khi họ được cứu, do đó cách họ chơi nhạc có phần ảnh hưởng của những linh như kiêu ngạo, tư dục phản loạn, say sưa, nghiện ngập hoặc sự buồn chán. Một số khác, họ biết nhạc và biết hát đang khi họ là cơ đốc nhân nhưng lại bị ảnh hưởng nhạc ngoại mà họ nghe và bắt chước theo. Những nền tảng thuộc linh sai trật này có thể khiến họ đem âm nhạc và sự thờ phượng bất khiết vào, trừ phi Đức Thánh Linh thanh tẩy và làm mới lại tinh thần âm nhạc của họ.

Trường hợp tôi cũng vậy, khi còn mới trong chức vụ, trước khi tôi gặp Chúa, tôi đã từng là ca sĩ và nhạc sĩ ghi-ta trong ban nhạc Rock and Roll. Khi còn 15 tuổi, tôi đã thu băng một bài hát do tôi sáng tác, mà được phát thanh. Khi lên 18 tuổi tôi đã có xô diễn độc tấu (solo) trước đám đông trên 8000 người. Mỗi khi tôi hát có sự xúc dầu của tà linh, đầy những từ thô tục và tiếng đàn của tôi phản ánh sự trói buộc trong đời sống cá nhân tôi.

Khi tôi trở thành một cơ đốc nhân, tôi muốn dùng khả năng âm nhạc của mình để làm chứng về Chúa. Tôi đã tổ chức những nhóm nhạc Rock cơ đốc khác nhau. Lúc chúng tôi chơi nhạc sâu lắng, bài hát êm dịu, sự xúc dầu đến, và sau đó chúng tôi có thể giảng và cầu nguyện hiệu quả hơn. Thế nhưng, tiếng nhạc đã vang rồi tôi thật sự ngỡ ngàng tại sao không có sự xúc dầu! Chúng tôi có thể làm khuấy động thính giả phấn chấn lên nhưng rõ ràng Đức Chúa Trời không hiện diện trong dòng nhạc đầy quyến rũ của chúng tôi. Sau khi tôi đã là cơ đốc nhân được sáu năm (và đã tốt nghiệp trường Kinh Thánh), tất cả sự trói buộc trước đây đã được tẩy sạch khỏi đời sống và âm nhạc của tôi.

Chúng ta cần phải có thái độ như Phao-lô đã có. Ông đã viết trong Phi-líp chương 3 rằng ông kể những tài năng mà ông có *“như rơm rác vậy, hầu cho có thể được Đấng Christ”*. Chúng ta có muốn *“được Đấng Christ”* và chức vụ được xúc dầu như Phao-lô không? Vậy chúng ta cần phải học cách dừng tin cậy nơi xác thịt và tài năng của riêng mình, như thế chúng ta mới có thể thờ phượng Chúa trong tâm linh được (Phil 3:3).

Sự Thờ Phượng Mang Tính Tiên Tri Của Đa-vít Được Triển Khai Nhiều Hơn

Giống như Đa-vít tiếp tục trưởng thành và trở thành một tiên tri, âm nhạc và sự thờ phượng của ông cũng liên tục được trao dồi thêm kỹ năng và quyền năng của Đức Thánh Linh. Nhiều bài thi thiên là kết quả của chức vụ được trưởng thành. Khi chúng ta học trong các sách Thi Thiên những lời giáo huấn của sách có thể giúp chúng ta bắt đầu tăng trưởng để trở thành “người sáng tác thi thiên được ưa chuộng” như Đa-vít.

Sau khi Đa-vít làm vua Y-sơ-ra-ên, có một điểm thay đổi đáng kể. Ông đã tổ chức hàng trăm người Lê-vi và dạy họ phục vụ Chúa qua âm nhạc và tiếng hát, 1Sử 25:1.

“Vua Đa-vít cùng với những người chỉ huy quân đội cũng tách riêng một số con cháu A-áp, Hê-man và Giê-đu-thun cho công việc phục dịch; những người này nói tiên tri với tiếng đàn hạc, đàn lia và chấp chỏa phụ họa. Danh sách những người phục dịch như sau”.

Ở đây chúng ta tìm thấy được cách mà họ học nói tiên tri qua âm nhạc, khi sự xúc dầu từ Đức Thánh Linh dẫn dắt họ. Không phải chỉ riêng Đa-vít là tiên tri, Đức Chúa Trời đã dấy lên các nhạc sĩ và ca sĩ trở thành tiên tri là những người được Đức Chúa Trời dẫn dắt trong chức vụ của họ. Một điểm đáng lưu ý nữa là Hê-man cháu nội của Sa-mu-ên, một tiên tri vĩ đại (1Sử 6:33-34). Áo choàng tiên tri từ ông nội ông đã truyền đến thế hệ sau. Kinh Thánh nói rằng Hê-man đã trở thành người tiên kiến hay tiên tri (1Sử 25:5). Sự xúc dầu từ chức vụ âm nhạc của Hê-man cũng truyền lại mười bốn con trai của ông. Họ đã được chọn để lãnh đạo mười bốn trong hai mươi bốn nhóm nhạc sĩ do

Đa-vít tổ chức để dẫn thờ phượng trong đền thờ do Sa-lô-môn xây cất (1Sử 25).

Đa-vít và những tiên tri theo ông đã thiết lập ban nhạc và ban hát do bởi Đức Thánh Linh mặc khải. Không phải do chính họ nghĩ ra! Họ không có những phương tiện hiện đại như chúng ta có. Họ không đến các hiệu sách để mua những sách hầu có được những phương pháp mới nhất để bổ sung vào cách thờ phượng của họ. Họ cũng không mở tivi để lấy ý tưởng từ người ngoại về cách họ chơi nhạc giải trí rồi đem vào ứng dụng cho buổi thờ phượng của mình để được nổi tiếng! Chúng ta sẽ thấy được cách nào mà Đức Chúa Trời chỉ dẫn cho họ về âm nhạc và sự thờ phượng trong câu Kinh Thánh:

“Vua tổ chức các người Lê-vi trong Đền Thờ thành một dàn nhạc, dùng chập choả, thụ cầm và thất huyền cầm, đứng theo lệnh của Đa-vít, theo chỉ thị Chúa đã truyền qua nhà tiên kiến Gát và nhà tiên tri Na-than thời Đa-vít”. (2Sử 29:25)

Từ những khởi đầu khiêm nhường của Đa-vít khi còn là cậu chăn chiên, cậu đã học cách thờ phượng Đức Chúa Trời khi một mình ở ngoài đồng. Cậu đã lớn lên và trở thành một tiên tri có khả năng tổ chức ban nhạc và ban hát dùng cho việc thờ phượng Chúa. Đa-vít đã triệu tập những tiên tri và tôi tớ của Đức Chúa Trời, cùng nhau xây dựng đội thờ phượng chuyên nghiệp tại đền tạm do chính ông xây cất. Nhóm của họ liên tục cải tiến càng lúc càng trưởng thành cho đến khi họ đủ khả năng tổ chức và dẫn thờ phượng tại đền thờ Sa-lô-môn. Chúng ta đọc thấy sự thờ phượng đầy vinh quang tại đền thờ Sa-lô-môn từ 2 Sử-ký 5:13-14.

“Ca đoàn và dàn nhạc cùng nhau ca tấu để tụng ngợi và cảm tạ Chúa Hằng Hữu. Các bài ca hoà với

tiếng kèn sang sảng, tiếng chập choã vang rền, cùng thanh âm réo rắt du dương của các nhạc khí khác. Đại đề của tất cả chương trình ca nhạc là "Chúa Hằng Hữu thật là toàn thiện! Đức nhân từ Ngài thể hiện đời đời!" Ngay lúc ấy, vinh quang Chúa Hằng Hữu, như đám mây sáng rực, giáng xuống bao phủ và đầy đầy Đền Thờ, đến nỗi các thầy tế lễ không thể tiếp tục phục vụ trong Đền Thờ được nữa."

Sự Thờ Phụng Của Đa-vít Trong Thời Kỳ Hội Thánh - Và Thời Kỳ Sau Đó Nữa!

Những câu chuyện Kinh Thánh về cách sử dụng âm nhạc và ca hát cho việc thờ phượng Đức Chúa Trời còn hấp dẫn đối với chúng ta hơn chỉ là những câu chuyện lịch sử mà thôi. Nhiều đoạn trong Cựu ước đã ghi lại sự thờ phượng này như một kế hoạch chi tiết mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. Nó chỉ cho chúng ta thấy rằng một lần nữa những gì Đức Chúa Trời đã dấy lên trong hội thánh vào những ngày cuối cùng! Tiên tri A-mốt 9:11 và sách Công vụ 15:15-17 tuyên bố rằng Đức Chúa Trời đang phục hồi lại đền tạm Đa-vít vào thời kỳ hội thánh chúng ta, hầu cho "những kẻ sót lại và mọi dân cầu khẩn Danh Ta đều tìm kiếm Chúa". Qua âm nhạc và tiếng ca được xúc dầu các dân tộc sẽ được nghe, nếu chúng ta học được sự thờ phượng như Đa-vít. Cũng như vương quốc Sa-lô-môn là vương quốc thái bình, đó là bức tranh về sự cai trị 1000 năm bình an của Đấng Christ sẽ đến, những người đã học cách thờ phượng

của “*đền tạm Đa-vít*” trong hội thánh Tân ước sẽ chuẩn bị cho sự hoàn tất chức vụ thờ phượng mà sẽ nở rộ suốt thời kỳ thiên hi niên khi mà “*Sự nhận biết vinh quang Đức Giê-hô-va sẽ đầy đầy khắp đất như nước đầy tràn biển*” (Hab 2:14).

Trong Công vụ 13:22 chúng ta đọc thấy lời chứng về Đa-vít là người làm “*vừa lòng Đức Chúa Trời*”, ông nhóm hiệp quanh mình những người có cùng khái tượng và lòng sốt sắng. Đây là mẫu mực của những nhạc sĩ và những người hướng dẫn thờ phượng mà Đức Chúa Trời đang dấy lên trong thế hệ của chúng ta ngày hôm nay! Họ là những người nam, người nữ của Đức Chúa Trời có lòng tìm kiếm Chúa trong những giờ tĩnh nguyện riêng và có khả năng tổ chức đội thờ phượng mà tôn tràn sự xúc dầu để đem hội chúng vào sự hiện diện đầy vinh quang của Đức Chúa Trời. Nguyện Chúa ban cho chúng ta có khái tượng về sự thờ phượng thật của Ngài mà thiếu nó thì chúng ta sẽ không bao giờ thoả mãn được!

CHƯƠNG 4

LÀM THẾ NÀO ĐỂ THỜ PHƯỢNG “TRONG TÂM LINH”?

Mỗi cơ đốc nhân được tái sinh đều có sẵn niềm khát khao sự yêu mến và thờ phượng Cha Thiên Thượng của mình. Hơn thế nữa, mỗi thánh nhân là những người được gọi vào chức vụ phải học cách để dẫn dắt người khác vào sự hiện diện của Đức Chúa Trời trong suốt thì giờ ngợi khen và thờ phượng. Tuy nhiên như chúng ta đã thấy, không phải sự thờ phượng nào cũng được Đức Chúa Trời chấp nhận hết đâu! Những cơ đốc nhân trưởng thành sẽ nhận ra được khi nào giờ thờ phượng dường như “đánh mất mục tiêu”. Có lẽ mục sư hay người dẫn thờ phượng không nhạy bén với những gì Chúa muốn dẫn dắt buổi thờ phượng. Có thể nhạc sĩ hay tín hữu nào đó dường như muốn đem đến sự lộn xộn trong giờ nhóm thay vì được ở trong dòng chảy của Thánh Linh. Giờ thờ phượng không phải là “lúc để ra, vào” hoặc “thích thì có mặt, không thì vắng mặt”. Đó là nơi để cho Đức Thánh Linh tự do ra vào chứ không là chúng ta! Mỗi khi chúng ta đã bước vào rồi, hãy ở yên tại chỗ và mong chờ sự hiện diện của Đức Chúa Trời, như thế Đức Thánh Linh mới hành động giữa chúng ta được.

Giăng 4:23 Chúa Jêsus cho chúng ta biết làm thế nào để chúng ta trở nên người thờ phượng đích thực. Ngài phán: *“Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ*

phượng thật lấy tâm-thân và lễ-thật mà thờ phượng Cha: ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy". Ở đây chúng ta tìm thấy một trong những bí quyết để thờ phượng đúng là học cách thờ phượng "*trong tâm linh*". Bây giờ chúng ta xem xét 4 chủ điểm hay 4 biểu thị (yếu tố) mà nó giúp chúng ta thờ phượng "*trong tâm linh*".

BỐN BÍ QUYẾT ĐỂ THỜ PHƯỢNG "TRONG TÂM LINH"

1-Sự Tự Do: 2Côr 3:17 chép, "*Chúa là Thánh Linh, Thánh Linh của Chúa ở đâu, ở đó có tự do*". Nếu chúng ta bước vào sự hiện diện của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ có sự tự do, hay có linh tự do trong sự ngợi khen và thờ phượng của chúng ta. Chúa không muốn chúng ta ở trong "linh của sự trói buộc" vì như thế lòng của chúng ta bị nô lệ. Chúng ta cần học nhận lấy "linh của sự tự do" như vua Đa-vít, người đã nhảy múa với cả sức lực của mình trước mặt Chúa!

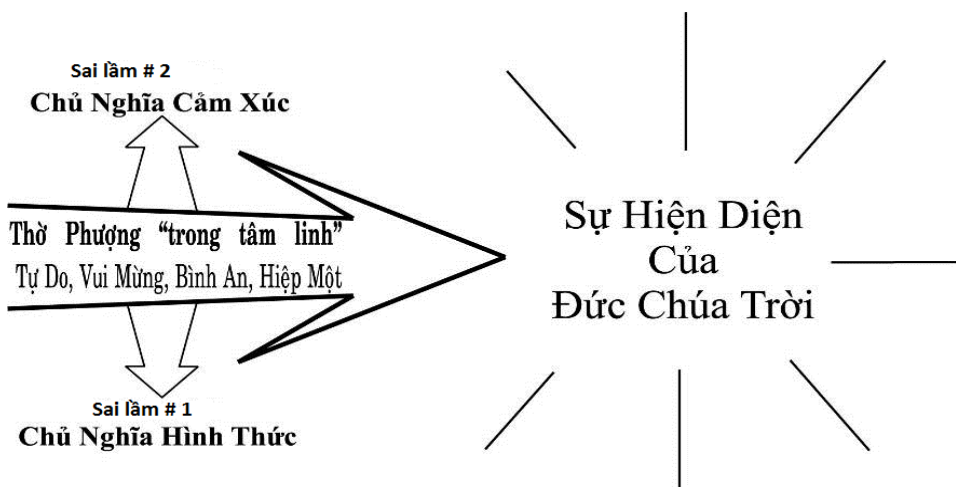
2-Sự Vui Mừng: Thi 16:11 chép, "*Trước mặt Chúa có trọn sự khoái lạc*". Khi chúng ta bước vào sự hiện diện của Chúa, linh của sự nặng nề, buồn phiền, than thở sẽ tan biến (Êsai 61:3; 35:10). Chúa Jêsus là tấm gương cho chúng ta trong số những người luôn luôn đầy trọn niềm vui của Chúa cho dù kẻ thù tố cáo Ngài là say sưa (Mat 11:9; Hêb 1:9).

3-Sự Bình An Của Đức Chúa Trời: Côm 3:15 nói, "*Nguyên sự bình an của Đấng Christ cai trị trong lòng anh em*". Từ ngữ "*cai trị*" nghĩa là "thẩm phán, tài phán, hay

trọng tài”. Người trọng tài luôn im lặng trong suốt cuộc chơi nếu như vẫn còn chơi đúng luật. Nhưng nếu như có ai phạm luật, trọng tài cho dừng trận đấu bằng cách thổi còi. Sau đó mọi người dừng lại và người trọng tài có nhiệm vụ giải thích luật chơi. Sau khi mọi vi phạm được xử lý xong, người trọng tài lại im lặng quan sát cuộc chơi. Cũng một lẽ ấy, nếu như sự ngợi khen và thờ phượng của chúng ta tiến triển không được hoà hợp, và sự bình an của Đức Thánh Linh trong chúng ta bị đánh mất, lúc đó trọng tài đã thổi còi báo động rồi. Phần chúng ta phải tìm ra điều gì sai trật, hãy xử lý vấn đề rồi sau đó cứ tiếp tục trong dòng chảy của Đức Thánh Linh.

4-Sự Hiệp Một: Thi 133:1-2 cho chúng ta biết rằng sự hiệp một của anh em giống như sự xúc dầu đang tuôn tràn vậy. Nếu tất cả hội chúng trong giờ thờ phượng cứ tiếp tục hiệp một, đây có thể là một dấu hiệu rằng sự xúc dầu của Đức Thánh Linh đang tuôn tràn.

Nếu chúng ta có bốn công tác này của Đức Thánh Linh vận hành cùng nhau cách hài hòa quân bình, chúng ta sẽ khám phá ra rằng sự thờ phượng “trong tâm linh” sẽ dẫn chúng ta vào sự hiện diện của Đức Chúa Trời càng lúc càng gần hơn. Tuy nhiên có hai khuyết điểm có thể dẫn chúng ta ra khỏi dòng chảy của Thánh Linh. Đó là chủ nghĩa hình thức và chủ nghĩa cảm xúc. Sơ đồ sau giúp chúng ta hiểu thêm hai điều tai hại này.

Lỗi Lầm #1: Chủ Nghĩa Hình Thức

Chủ nghĩa hình thức là nơi mà sự ngợi khen và thờ phượng trở nên nghi thức, kiểu mẫu bề ngoài do từ con người mà ra. Chủ nghĩa hình thức có thể rón rén cách chậm chạp bước

vào sự thờ phượng của chúng ta khi chúng ta không tiếp tục để Đức Thánh Linh dẫn dắt. Sự thể hiện bề ngoài có vẻ như đúng, nhưng bên trong lòng thì xa rời sự thờ phượng thật. Lời phán của Chúa Jêsus được chép trong Mat 15:8-9, trích từ lời tiên tri Ê-sai,

“Dân này ngoài miệng tôn kính Ta, nhưng lòng xa cách Ta vô cùng. Chúng thờ phượng Ta vô ích và dạy dỗ điều luật của loài người.”

Chủ nghĩa hình thức không có sự quân bình, chúng ta thường thấy ở các hội thánh già nua và truyền thống. Một số hội thánh luôn in ra tờ chương trình có các bài thánh ca xếp sẵn theo trình tự thờ phượng. Và thật dễ nhìn thấy điều này có thể hạn chế sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh trong buổi nhóm. Hơn nữa, chủ nghĩa hình thức còn là mối nguy cho các hội thánh được cho là đầy dẫy Thánh Linh, như các hệ phái ân tứ, hay ngũ tuần! Nhiều lúc các hội thánh này có những sự thờ phượng hầu như trùng lặp hàng tuần, như thế sẽ làm cho Đức Thánh Linh ít có cơ hội hành động theo cách mới hơn.

Làm sao chúng ta phát hiện ra chủ nghĩa hình thức? Bằng cách hãy thử nghiệm xem bốn yếu tố trên có đang hoạt động cân bằng cùng nhau không. Chủ nghĩa hình thức chỉ nhấn mạnh đến tầm quan trọng của sự bình an và sự hiệp một, nhưng lại lờ đi sự cân bằng cần thiết của hai yếu tố tự do và vui mừng. Nếu không có sự cân bằng cần thiết này, quá dễ để thấy rằng buổi thờ phượng bình an và trật tự có thể bị thoái hóa biến thành buổi nhóm nhàm chán và thiếu sức sống.

Chín Lời Đề Nghị Thực Tế Để Tránh Chủ Nghĩa Hình Thức

1) Giảng và dạy về sự tự do, sự vui mừng, và sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh, như thế sẽ giúp cho hội chúng thoát khỏi hình thức và nghi lễ.

2) Dùng những người hát dẫn và các nhạc sĩ có sự tự do và niềm vui mạnh mẽ trong Chúa. Những người khác nhau sẽ tạo nên những sở thích và phong cách khác nhau trong cách họ dẫn thờ phượng. Một số buổi nhóm nếu có vẻ quá hình thức, nên chọn những đội thờ phượng có khả năng phục hồi sự quân bình giữa sự vui mừng và tự do. Dùng loại trống lắc (trống lục lạc) bổ sung vào trong nhạc cụ (hoặc cái khác, nếu hội chúng đông và nếu nhóm của bạn có đủ tay chơi). Trống lắc thường được đề cập trong Kinh Thánh như sự biểu hiện của niềm vui và sự ngợi khen sống động.

Mỗi người hướng dẫn thờ phượng có phong cách riêng của mình để làm thế nào giữ cho buổi thờ phượng tuôn tràn. Chúng ta nên có sự khôn ngoan trong việc chọn lựa người sẽ hướng dẫn. Vì nam và nữ được tạo dựng với sự khác nhau về mặt cấu tạo cảm xúc nên cách họ hướng dẫn hơi khác nhau. Những người nam có khuynh hướng lô-gic, trong khi những người nữ có nghiêng về cảm xúc hơn. Kết quả là, hầu hết những người nam có xu hướng mang tính hình thức nhiều hơn trong cách họ đến dẫn dắt buổi thờ phượng. Vì vậy, nếu bạn cảm thấy rằng các buổi thờ phượng có xu hướng trang trọng quá mức cần thiết, thì có một khả năng tốt là chọn những người nữ hướng dẫn sẽ giúp dẫn buổi thờ phượng thêm phần tự do và vui mừng.

3) Đừng rập khuôn theo kiểu mẫu hay công thức nào vào thờ phượng. Tất cả chúng ta từng biết được cách Chúa vận hành trong buổi thờ phượng, ví dụ như khi Chúa dẫn chúng ta đến sự ngợi khen đầy mừng vui, hay vào sự thờ phượng ngọt ngào thánh khiết, và làm cho tội nhân được tỉnh thức. Nhưng

còn có nhiều điều hơn nữa mà Chúa muốn dẫn chúng ta đến trải nghiệm!

Chúng ta phải học cách dừng dập tắt Thánh Linh mà hãy để chỗ cho Đức Thánh Linh hành động. Ví dụ, có đôi lúc Chúa không muốn chúng ta giới hạn thì giờ ngợi khen và thờ phượng của chúng ta. Tôi đã từng tham gia những buổi nhóm có những lúc thờ phượng kéo dài đến nhiều tiếng đồng hồ, ở đó có những lời tiên tri và những ân tứ Thánh Linh tuôn tràn một cách tự do. Và sau khi Chúa đã ngưng hành động, diễn giả bước lên bục giảng- không phải lên giảng bài giảng mà ông đã chuẩn bị- nhưng để cầu nguyện kết thúc.

4) Cứ giữ những bài ngợi khen nhanh và sống động. Trước khi giờ nhóm bắt đầu, ban nhạc hãy dạo những bài hát vui nhộn. Điều này giúp cho mọi người được chuẩn bị mình và niềm vui của Chúa được sôi sục trong lòng họ thậm chí trước khi buổi nhóm bắt đầu.

5) Dừng để cho giờ thờ phượng kéo lê thê quá hay quá chậm chạp nếu có sự cầm buộc ở đó. Đôi lúc chúng ta cố tiếp tục hát từ bài hát này đến bài hát khác để có được sự đột phá thuộc linh, thế nhưng lại làm cho buổi nhóm càng xấu thêm! Hãy khôn khéo nhận ra khi nào nên chuyển cho người kế tiếp hướng dẫn, người mà có khả năng đột phá mới trong tiết mục kế tiếp của giờ thờ phượng.

6) Hãy tập những bài hát mới. Nếu cứ hát mãi những bài hát cũ, chúng sẽ trở nên như nước đổ lá môn. Hãy tiếp tục tìm tòi những bài hát mới chứa những sứ điệp tươi mới và được xúc dầu.

7) Người hướng dẫn không nên quá hình thức. Nên mỉm cười một cách thân thiện, phải chú ý gắn kết với hội chúng! Chúa muốn con cái Ngài đến trước sự hiện diện của Ngài để gặp mặt Ngài. Thế nhưng bởi thái độ của người hướng dẫn dường như muốn nói rằng không biết mỗi người có thể đến với Chúa cách cá nhân không hay người ta chỉ có thể tôn kính Chúa qua nghi thức thờ phượng truyền thống. Người hướng dẫn thờ phượng là những sứ giả của Đấng Christ, và là trung gian của mối quan hệ giữa dân sự và Đức Chúa Trời. Và nếu dân sự có thể gắn kết với người hướng dẫn thì điều đó khích lệ dân sự rằng họ cũng có thể gắn kết với Chúa.

8) Nếu thì giờ ca ngợi bị gò bó, buồn ngủ, nặng nề, hãy khuyến khích hội chúng cứ ngợi khen Chúa và phá vỡ nó đi!

9) Người hướng dẫn thờ phượng và ban hát dẫn đứng trên bục phải làm gương để dẫn dắt hội chúng vào sự vui mừng của Chúa. Tất cả họ cần phải vui mừng! Đôi khi reo hò, nhảy nhót, nhảy múa, giơ tay, vỗ tay, hoặc ngay cả việc đi diễu hành sẽ giúp đem đến sự chiến thắng.

Lỗi Lầm # 2 - Chủ Nghĩa Cảm Xúc

Chủ nghĩa cảm xúc có sự không cân đối trái ngược với sự không cân đối của chủ nghĩa hình thức. Sở dĩ như vậy, do tâm hồn và cảm xúc của xác thịt của chúng ta quá mức năng động tạo ra hành động chống lại hoặc đẩy sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh ra lề. Chúng ta điều biết các nhà chính trị hay các nhà hùng biện, họ cố sức lôi kéo người khác bằng những khả năng tự nhiên và tài khéo của mình. Nhưng

chúng ta cần phải trưởng thành. Những cơ đốc nhân khác có thể hành động một cách khiếm nhã cũng làm như vậy (Xachari 4:6; Philíp 3:3). Những buổi sinh hoạt chỉ chú trọng cảm xúc thôi sẽ làm cho buổi nhóm lộn xộn và vô trật tự, vì không có ai được tuôn đổ Thánh Linh theo cách trật tự của Ngài (1Côr 14:33). Việc thiếu quân bình này thường thấy ở các hội thánh ân tứ và ngũ tuần. Đó là những hội thánh nóng cháy với Chúa nhưng không phải lúc nào cũng trưởng thành trong sự hiểu biết và khôn ngoan. Chúng ta có thể nhận rõ được chủ nghĩa cảm xúc qua việc dùng bốn chìa khoá trên. Một buổi nhóm đầy cảm xúc chỉ nhấn mạnh đến tầm quan trọng của sự tự do và vui mừng, nhưng bỏ qua sự cần thiết của việc quân bình những yếu tố bình an và hiệp nhất.

Chín Lời Đề Nghị Thực Tế Để Tránh Chủ Nghĩa Cảm Xúc

1) Nếu buổi nhóm mất cân bằng và có khuynh hướng theo chủ nghĩa cảm xúc, hãy dạy về sự bình an hài hoà, hiệp nhất, trật tự, và sự cung kính trong giờ thờ phượng.

2) Ban nhạc nên hoà tấu những bài hát thờ phượng khoảng mười lăm phút trước khi buổi nhóm bắt đầu. Điều này sẽ giúp cho họ nhận sự xúc dầu, và âm nhạc cũng giúp chuẩn bị tấm lòng những người đang chờ giờ nhóm. Các ban hát cũng phải chuẩn bị chính mình bằng cách đến sớm và cầu nguyện. Khi các ban nhạc và ban hát hấp tấp vội vàng vì

trễ giờ, họ thường đem vào linh vội vàng, và thiếu sự sẵn sàng nhận sự tuôn đổ từ Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, dầu Ngài có ước ao hành động trong giờ nhóm.

3) Nên sử dụng những người chơi nhạc mà họ thích loại nhạc êm dịu. Một số nhạc sĩ đã có sẵn kỹ năng âm nhạc của mình trước khi họ được cứu, và họ đã biết tạo cho người khác vui nhộn (có thể cuồng loạn!) bằng cách “dập” đàn và mở thật to. Nhưng buổi nhóm không quân bình thì quá cảm xúc và quá “hôn”. Thật quan trọng khi phải chọn những nhạc sĩ có thể giúp khôi phục lại sự quân bình qua việc trở lại nhạc êm dịu. Ngay cả nhạc cụ cũng vậy, cần phải chọn lựa cẩn thận để được quân bình trong giờ thờ phượng. Trong khi những nhạc cụ (như keyboard và guitar) có thể chơi được cả nhạc vui và êm tùy theo mình muốn, các nhạc cụ khác (như trống và bass) chú trọng phách mạnh dễ làm kích thích buổi thờ phượng quá cảm xúc và quá sôi động.

4) Đừng để cho micrô và nhạc cụ điện tử quá ồn hoặc làm cho giọng của người nói (speaker) bị biến âm. Có người vì ít hiểu biết tưởng rằng vận âm lượng càng lớn càng thêm sự xúc dầu, thực ra vì mở nhạc to làm khuấy động xác thịt, và gây hào hứng- có thể có điều gì đó xảy ra nhưng không thể bảo đảm rằng do Đức Thánh Linh hành động! Ở đâu có sự tự do của Thánh Linh thì cũng có sự tự do của xác thịt nên chúng ta cần nhạy bén để tránh đi.

5) Nếu buổi nhóm nào toàn là cảm xúc quá độ, nên cẩn thận với người dẫn thờ phượng hay nói và khuyến bảo giữa lúc

chuyển bài hát. Bấy lâu nay hội chúng sao lãng thiếu sự tập trung vào Chúa chi vì người dẫn thờ phượng luôn nói và muốn người khác chú ý đến mình. Hơn nữa, nếu ban hát dẫn cầm micro, toàn là những người cố làm cho người khác chú ý đến mình, chỉ gây xấu hổ cho hội thánh mà thôi! Nên có những buổi nhóm hát liên tục không ngừng, không có khoảng trống nhiều, như thế sẽ làm cho buổi thờ phượng càng thêm sâu nhiệm hơn trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời.

6) Các nhạc sĩ cũng vậy, hãy cẩn thận đừng làm cho hội chúng sao lãng. Những nhạc sĩ thế gian này họ thích chơi to, ồn và phức tạp để cho người nghe chú ý đến họ và khả năng chơi của họ. Nhưng, là những nhạc sĩ cơ đốc phải tập trung tìm cách khuấy động hội chúng chú ý đến Đức Chúa Trời!

7) Hãy dẫn dắt người khác trưởng thành trong sự nhận biết thuộc linh. Điều này khiến họ trở nên những cái bình được mở rộng hầu cho Đức Thánh Linh hành động với quyền năng lớn lao hơn mà không cần đến cảm xúc, vì cảm xúc có thể đánh mất đi sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus phán trong Mathiơ 11:7 về Giảng Báp-tít. Ông không gây sự thu hút cho mình vì như thế chẳng khác gì cây sậy bị lung lay trước ngọn gió. Người đó phải vững vàng và phải là ống dẫn thánh sạch cho quyền năng của Đức Chúa Trời! Những cơ đốc nhân không trưởng thành đôi khi họ giống như cây sậy bị rung động khi có ngọn gió của Thánh Linh thổi qua, hoặc họ sẽ giống như cầu chì bị chạm mạch khi có quyền năng của Thánh Linh đến quá sức

chịu đựng của họ. Hậu quả là xảy ra sự xao lãng trong buổi nhóm.

Vợ tôi và tôi có quen với một chị em trong Chúa, mỗi khi người chị em này cảm nhận sâu xa về sự hiện diện của Đức Chúa Trời trong lòng mình, cô ấy bắt đầu hát với giọng rất cao. Cô ta réo lên giống như ấm nấu nước báo động nước đã sôi rồi! Chúng ta có thể cảm nhận được rằng cô ta đang được Đức Thánh Linh đụng chạm, nhưng cô ấy không biết làm cách nào để chuyển tải sự xúc dầu sao cho phù hợp với Kinh Thánh và biểu lộ sao cho đúng. Ấm nấu nước thường báo động nước sôi cho chúng ta bằng cách réo lên - bạn cần có máy chạy bằng hơi nước để sử dụng năng lượng từ hơi nước trong những cách ích lợi. Lúc đó tôi và vợ tôi cầu nguyện, Chúa đã chỉ cho chúng tôi rằng cô ấy đã nhận sự xúc dầu để nói tiên tri, nhưng cô ấy không sử dụng sự xúc dầu cho phù hợp. Sau khi chúng tôi đã cố vấn cho cô ấy, cô ta đã biết sử dụng sự xúc dầu trong cách ích lợi cho buổi nhóm thay vì đem đến sự hỗn độn.

8) Nếu một ai đó luôn quấy rầy sự bình an và hiệp một trong buổi nhóm, hãy nhắc nhở một cách riêng tư với người đó. Một số người thiếu sự hiểu biết về làm cách nào để cùng hòa nhịp tuôn chảy với người khác trong giờ nhóm thờ phượng, vì sốt sắng quá mức có thể chính họ phá vỡ giờ thờ phượng, trong khi thực tế lòng họ chân thành mong muốn được gặp Chúa.

Điểm khác nữa mà người kiêu ngạo thường cố làm gì đó để người khác chú ý đến mình, người này tỏ ra những hành động bất thường ngộ ý nói rằng mình thật là người “thuộc linh”! Nếu có ai đó cứ tiếp tục quấy rầy buổi nhóm mà không chấm dứt hành động của mình mặc dù đã nghe bài

giảng hay lời khuyên từ hội thánh, người này cần được nhắc nhở thêm. Trước hết phải nhắc nhở một cách riêng tư, như Chúa Jêsus đã chỉ ra từng bước trong Mathiơ 18:15-17 để đối phó với nan đề này. Nhưng nếu người này không vâng phục lời khuyên bảo của lãnh đạo hội thánh sau đó có thể đem ra quở trách trước hội thánh.

9) Nếu có sự lộn xộn hay điều gì đó khó chịu trong tâm linh bạn, có thể có tà linh nó cần phải nhận thức và trói buộc ngay trong buổi nhóm. 1 Côr 14:33 cho chúng ta biết rằng *“Đức Chúa Trời chẳng phải là Chúa sự loạn lạc, bèn là Chúa sự hoà bình.”* Nếu có ngược với lẽ thật này đó chính là các tà linh đang mang đến sự loạn lạc để tranh chiến với dân sự của Đức Chúa Trời. Đôi lúc dường như buổi nhóm không được trôi chảy. Có thể là do ban nhạc chạy hợp âm mỗi người mỗi khác, hoặc do ban hát không thống nhất nhau. Cũng có thể do dụng cụ âm thanh có vấn đề, hoặc do hội chúng không thoả lòng với ban hát thờ phượng. Những chuyện này có thể xảy ra với nhiều lý do tự nhiên, có thể do thiếu tập tành chẳng hạn. Trong những lúc khác có khi do các tà linh làm ảnh hưởng đến hoàn cảnh tự nhiên để mang đến sự lộn xộn và chống lại buổi thờ phượng.

Thỉnh thoảng, kẻ thù cố phản công và quấy rầy giờ thờ phượng bằng cách khiến ai đó gây quấy rối hoặc sử dụng ân tứ một cách sai trật. Trong Công vụ 16:16-18 chúng ta đọc thấy có câu chuyện về một người nữ có linh của bói toán đi theo đoàn truyền giáo của Phao-lô, và cô ta la lớn *“những người đó là đầy tớ của Đức Chúa Trời Rất Cao, rao truyền cho các người đạo cứu rỗi”*. Ngày nay nhiều lãnh

đạo hội thánh thích có ai đó trong hội thánh luôn nói tiên tri cho hội chúng về mình rằng họ là những tội tố của Đức Chúa Trời, để được nhiều người theo! Nhưng Phao-lô nhận thức một cách rõ ràng rằng cội nguồn của lời tiên tri đó là từ tà linh. Và ông đã đuổi tà linh ra khỏi phụ nữ này trong Danh Chúa Jêsus Christ. Cũng vậy chúng ta cần có sự nhận biết hầu cho ân tứ thật từ Thánh Linh được thi hành, nhưng đừng bao giờ cho kẻ thù lên vào mà làm cho buổi nhóm dẫn vào chỗ sai trật. Ngay cả những cơ đốc nhân tốt vẫn chưa đủ trưởng thành để nhận ra sự dẫn dắt sai lạc khi bị kẻ thù lừa dối. Không lâu sau khi sứ đồ Phi-e-rơ được Đức Chúa Trời thần cảm khi ông tuyên bố Chúa Jêsus là Đấng Christ. Đọc trong Mathiơ 16:22 chúng ta thấy Phi-e-rơ khuyên Chúa Jêsus đừng nên chết trên thập tự giá. Chúa Jêsus trả lời “*Ớ Sa-tan, hãy lui ra đằng sau ta!*”, vì Chúa Jêsus biết rằng Phi-e-rơ không biết mình đang bị ma quỷ lợi dụng. Nếu điều này có thể xảy ra với sứ đồ của Đấng Christ, ai trong chúng ta dám tuyên bố rằng tôi đủ “thuộc linh” đến nỗi không kẻ thù nào có thể dẫn dắt tôi đi sai lạc được? Chúng ta phải nhạy bén thuộc linh như thế chúng ta mới có dẫn buổi nhóm một cách phù hợp để kẻ thù không có cơ hội xâm nhập vào nơi hiện diện ngọt ngào của Đức Chúa Trời!

Thờ Phượng “Trong Tâm Linh”

Sự tự do, vui mừng, bình an và hiệp một là những yếu tố quan trọng trong sự thờ phượng thuộc linh của chúng ta. Nếu chúng ta không có đủ bốn yếu tố này liên kết hoà hợp với nhau thì dễ lắm chúng ta sẽ bị lệch hướng – hoặc theo

hướng chủ nghĩa hình thức làm cho buổi nhóm mất sự sống, hoặc theo hướng chủ nghĩa cảm xúc ở đó buổi nhóm lộn xộn hay thuần túy chỉ là sự kích động.

Nhưng khi chúng ta học những bí quyết để ngợi khen và thờ phượng “trong tâm linh”, như thế chúng ta có thể trở nên người thờ phượng thật mà Chúa Cha tìm kiếm. Chúng ta sẽ trở nên những con người biết làm thoả tấm lòng của Đức Chúa Trời khi chúng ta bước vào những kinh nghiệm sâu nhiệm hơn trong sự hiện diện vinh hiển của Đức Chúa Trời!

CHƯƠNG 5

LÀM THẾ NÀO ĐỂ THỜ PHƯỢNG “TRONG LỄ THẬT”?

Trong Giảng 4:24 Chúa Jêsus công bố, *“Đức Chúa Trời là Thân Linh, và những ai thờ phượng Ngài phải thờ phượng trong tâm linh và lễ thật.”* Ở chương trước chúng ta đã học ý nghĩa của lời Chúa nói những người thờ phượng thật sẽ thờ phượng Cha trong tâm linh. Bây giờ chúng ta xem xét phần hai trong bài dạy của Chúa Jêsus về người thờ phượng thật phải thờ phượng trong lễ thật. Có hai lãnh vực được đề cập để có sự thờ phượng trong lễ thật. Đó là những người thờ phượng cũng như sự thờ phượng.

Người Thờ Phượng Đích Thật

Để trở thành người thờ phượng thật, trước hết bạn phải là một cơ đốc nhân đã được cứu. Đó là lý do tại sao Chúa Jêsus nói với người đàn bà tại giếng, là người Samari không biết làm thế nào để thờ phượng cho đúng. Vào thời Cựu ước sự cứu rỗi được ban cho người Do Thái (Giăng 4:22). Nhiều tôn giáo khác các tín đồ của họ nỗ lực thờ phượng bằng nhiều cách thức khác nhau, thế nhưng để trở thành người thờ phượng thực thụ chúng ta phải tiếp nhận Chúa Jêsus là lễ thật (Giăng 14:6). Đây là bước đầu tiên đến với Đức Chúa Cha để thờ phượng Ngài.

Hơn thế nữa, đối với một số người để trở thành người thờ phượng, họ phải học bước đi trong lễ thật (3Giăng 3-4).

Quá khứ kinh nghiệm sự cứu rỗi không nghĩa lý gì trừ phi hiện tại chúng ta tìm kiếm sự sống nơi ánh sáng của lẽ thật Ngài (1Giăng 1:7). Điều này làm cho chúng ta đủ tiêu chuẩn để được chấp nhận bước vào sự hiện diện của Chúa và dâng lên Ngài sự thờ phượng thật.

Đa-vít mô tả tâm điểm của sự thờ phượng, trong Thi 40:6-8,

“Chúa không thích sinh tế hoặc tế lễ chay, Chúa không đòi tế lễ thiêu hay tế lễ chuộc tội nhưng Ngài đã mở tai con để nghe Ngài. Bây giờ con nói: “có con đây. Trong quyển sách đã có chép về con”. Hỡi Đức Chúa Trời của con, con vui thích làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng con.”

Đỉnh cao nhất của sự thờ phượng là khi chúng ta dâng đời sống và tấm lòng biết vâng lời – Vui lòng vâng theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Nếu không, âm nhạc và tiếng hát của chúng ta đối với Chúa nó chỉ là ồn ào mà thôi (Amốt 5:21-24). Nhưng nếu có những điều đó, chúng ta sẽ là những người thờ phượng thật – biết dâng mọi hành động qua đời sống của chúng ta!

Sự Thờ Phượng Đích Thật

Đời sống của chúng ta phải có đủ tư cách để trở thành người thờ phượng thật. Chúa phán sự thờ phượng của chúng ta tự nó phải là “trong lẽ thật”. Chúa Jêsus phán trong Giăng 17:17, “*Lời Cha là lẽ thật*”. Nếu chúng ta để ý kỹ ở chương trước, điều này có nghĩa là sự thờ phượng của chúng ta phải dựa theo lẽ thật trong lời của Đức Chúa Trời. Kinh Thánh đưa cho chúng ta nhiều chìa khoá để giải bày một cách chính xác làm cách nào để sự thờ phượng được quân bình giữa tiếng hát và âm nhạc. Phần kế tiếp của chương này chúng ta sẽ tìm thấy một vài bí quyết trong Kinh Thánh để hướng dẫn các bạn bước vào sự thờ phượng “*trong lẽ thật*”.

Bí Quyết #1 - Chín Phương Pháp Của Sự Ngợi Khen Và Thờ Phượng

Như đã thấy, Đa-vít là người làm “*vừa lòng Đức Chúa Trời*” Ông đã sử dụng âm nhạc và tiếng hát trong sự thờ phượng Chúa. Có tất cả chín cách mà Đa-vít và dân sự đã học được để bày tỏ chính họ trong sự ngợi khen và thờ phượng. Những cách này của Kinh Thánh cũng dạy chúng ta những bài học tốt đẹp hầu chúng ta cũng có thể thờ phượng “*trong lẽ thật*”.

DỪNG MÔI MIỆNG	DỪNG CÁNH TAY	DỪNG THÂN THỂ
----------------	---------------	---------------

1.CẢM TẠ Thi100:4,69:30, 1Sứ16:4	4.CHƠI NHẠC Thi 150:3-5,149:3, 1Sứ16:4-6	7. MÚA VÀ NHẢY Thi 149:3, 2Sam 6:14&16
2.HÁT XƯỚNG Thi ,147:1,Côl 3:16	5.GIỜ TAY LÊN Thi 134:2, 63:4	8.CÚI & QUỖ XƯỚNG Thi 95:6, Sáng 24:52
3.REO HÒ Thi 32:11,47:1&5	6.VỖ TAY Thi 47:1,98:8	9.ĐỨNG Thi 134:1,135:1-2,

Xướng Âm

Ở cột thứ nhất chỉ cho chúng ta ba cách để chúng ta có thể dùng môi miệng. Cảm tạ là thái độ của chúng ta được bày tỏ bằng lời, Đối với phần ca hát chúng ta có thể sử dụng kỹ năng âm nhạc để làm cho tiếng hát thêm hay hơn. Reo hò là cách khác mà chúng ta có thể dùng môi miệng để dâng lên một cách mạnh mẽ.

Kinh Thánh cũng nói chúng ta có thể reo hò (la lên) vì vui mừng trong Thi Thiên 47:1. Thật là ích lợi khi nghiên cứu ý nghĩa đầy đủ về cách dùng của từ này. Trong tiếng Hy-bá-lai là “ruwa” nghĩa là “la lớn vì vui mừng khi đánh thắng được kẻ thù nào đó”! Từ này cũng được dùng để mô tả tiếng gào thét trong chiến trận. Đây cũng là tiếng kêu thắng trận mà Giô-suê và dân Ysêraên khởi động trận chiến tại Jêricô trước khi thành này sụp đổ.

Tiếng kêu công bố chiến thắng như là một phần của sự ngợi khen vì lúc này đức tin được công bố ra. Một tiếng reo hò chiến thắng có thể phóng thích sự xúc dầu. Trong Thi 47:5 chúng ta được bảo rằng “*Đức Chúa Trời ngự lên có tiếng reo mừng*” như là một sự đáp lời của Ngài. Để minh họa cho điều này hãy xem 2Sứ 13:15,

“Bấy giờ người Giu-đa kêu la lên; xảy khi người Giu-đa kêu la, thì Đức Giê-hô-va đánh Giê-rô-bô-am và cả Ysêraên tại trước mặt A-bi-gia và dân Giu-đa”.

Điều này có thể xảy ra trong cuộc chiến thuộc linh của chúng ta khi đang thờ phượng trong hội thánh. Trong Thi Thiên 27:6 cho chúng ta một ví dụ rõ ràng. Đa-vít nói,

“Bây giờ đâu tôi sẽ được ngược cao hơn các kẻ thù nghịch vây quanh tôi; trong trại Ngài tôi sẽ dâng của lễ bằng sự vui vẻ [teruwah]”.

Khi bạn nghiên cứu thi thiên này bạn có thể thấy thể nào Đa-vít đã thắng kẻ thù bằng đức tin trước khi ông đi ra đánh trận! Bằng cách reo hò sự chiến thắng lúc ông tìm Chúa tại đền tạm, ông biết kẻ thù ông sẽ thối lui.

Đôi lúc trong khi thờ phượng, sự ngợi khen tỏ ra thiếu sự vui mừng và thiếu đức tin. Tuy nhiên những ai nắm lấy sự chiến thắng trong lòng mình sẽ la lên “Halêlugia!” hoặc nói, “Ngợi khen Chúa”. Điều này có thể phóng thích sự xúc dầu tươi mới làm đánh thức hội chúng đang buồn ngủ.

Chúng tôi không có ý nói rằng lúc nào chúng ta cũng la lên vì như vậy chỉ quấy phá giờ thờ phượng làm cho người khác lo chú ý đến người tạo tiếng ồn mà thôi. Tiếng reo hò vui mừng giúp chúng ta biết nắm lấy sự chiến thắng ngay lúc đó và có thể đưa lên sự ngợi khen ở mức cao hơn. Thông thường người dẫn thờ phượng phải là người dẫn hội chúng công bố sự chiến thắng để cùng reo lên.

Tôi đã từng thấy sự năng quyền thuộc linh của việc reo hò trong chiến thắng với nhiều sự khác biệt trong lúc cầu nguyện và giờ thờ phượng. Một lần khi trường kinh thánh của chúng tôi đàm phán không thành công về việc thuê một miếng đất lớn. Người chủ của miếng đất này yêu cầu chúng tôi trả gần như gấp hai lần giá tiền thuê mà chúng tôi có thể trả, tuy nhiên chúng tôi vẫn tiếp tục đàm phán bởi vì Chúa bày tỏ

với chúng tôi một cách rõ ràng rằng miếng đất đó là nơi Chúa ban cho chúng tôi. Khi mà người chủ vẫn không chịu hạ giá với khả năng của chúng tôi. Cuối cùng chúng tôi nhận biết rằng chúng tôi nên chiến đấu trong trận chiến thuộc linh này. Trong buổi thờ phượng kế tiếp tại trường Kinh Thánh chúng tôi reo hò trong chiến thắng reo hò và tiếp tục reo vang trong chiến thắng để nhận được miếng đất đó. Ngày hôm sau người quản lý kinh doanh của miếng đất đó gọi cho chúng tôi và nói rằng cô ấy giao quyền đàm phán miếng đất đó cho luật sư của cô ta. Và trước sự ngạc nhiên của tôi. Khi sau đó tôi nói chuyện với luật sư của cô ta thì anh chàng luật sư này đưa ra một giá thấp hơn cả giá mà tôi đưa ra trước đây.

Cử Động Bàn Tay

Cột thứ hai trên bảng cho chúng ta thấy có ba cử chỉ bàn tay mà chúng ta có thể thực hiện. Thứ nhất dùng bàn tay để chơi nhạc cụ. Bàn tay chúng ta thường làm đủ mọi động tác khi đang chơi đàn. Nhưng trong thực tế, tiếng Hy-bá-lai từ “chơi đàn” nghĩa là “gảy đàn” dây. Để có “kỹ năng chơi” tốt, lời khuyên trong Thi Thiên 33:3 là chúng ta phải phát triển khả năng của bàn tay.

Hay nói cách khác, bàn tay chúng ta đưa lên trong khi ngợi khen và thờ phượng. Có nhiều lý do khác nhau trong tự nhiên người ta thường bảo giơ tay lên. Những lý do này cũng có sự đối xứng thuộc linh trong sự thờ phượng. Ví dụ khi bạn giơ hai tay lên, đó là hành động mà cả thế giới đều nhận biết rằng nó là dấu hiệu của sự đầu hàng. Khi thờ phượng, chúng ta phải đầu hàng Chúa bằng cách tay bạn giơ lên để bày tỏ hành động thua cuộc.

Chúng ta có thể quan sát cách người ta kiểm tra khi bước vào sân bay hay nhà tù. Người gác thường yêu cầu bạn giơ tay lên để xem có vũ khí hay súng trong mình không. Cũng

một cách đó chúng ta được Kinh Thánh dạy bảo trong I Timôthê 2:8 hãy *“Giơ tay thánh sạch lên trời .....chớ có giận dữ và cãi cọ”*. Qua hành động của chúng ta như đang mời gọi Chúa dò xét chúng ta! Đa vít mô tả cho hành động này khi ông nói, *“Đức Chúa Trời ôi! Xin tra xét con và biết lòng con; xin thử nghiệm con và biết tư tưởng con; thử xem con có lối ác nào không và dẫn con vào con đường đời đời.”* trong Thi Thiên 139:23-24.

Mục đích khác của việc giơ tay lên là khi ai đó muốn nói lời quan trọng hoặc tuyên bố lời thề ước. Người này giơ tay mình lên như đề nghị người khác giữ im lặng hoặc hãy chú ý (Công vụ 12:17 và 21:40). Người phát ngôn (người đang nói) cũng giơ tay mình lên để chứng tỏ rằng lời thề của mình đúng sự thật (Khải huyền 10:5-6). Chúng ta cũng có thể giống như vậy, để chứng thực cho những gì chúng ta đang hát chúng ta cần trang trọng đưa tay lên.

Cũng giống với việc chơi nhạc và giơ tay lên, cách thứ ba chúng ta có thể làm là vỗ tay. Chúng ta có thể vỗ theo tiếng nhạc của bài hát và dùng bàn tay như là nhạc cụ vậy. Cách khác nữa là khi hội chúng vỗ tay để bày tỏ sự ngợi khen Chúa, giống như thánh giả hoan hô người họ ưa thích (2 Các vua 11: 12).

Cử Động Cơ Thể

Ở cột thứ ba có ba loại cử động thân thể mà chúng ta có thể làm. Thứ nhất, chúng ta có thể múa và nhảy. Điều này chúng ta dễ hiểu vì nó là hành động bày tỏ niềm vui lớn, mỗi khi sự phấn khởi trong lòng chúng ta không ở yên

được nữa; nó muốn bùng nổ trong chúng ta đến nỗi chúng ta phải nhảy lên và múa!

Tôi nhớ những đứa con nhỏ của tôi mỗi khi tôi đi xa về sau một ngày hay vài ngày chúng nó thường làm như vậy khi chào đón tôi trở về. Khi tôi mở cổng bước vào, tôi thường chào để xem có ai ở nhà không. Ngay sau đó đứa con nhỏ của tôi nghe giọng tôi, chúng nó chạy ào ra ngoài và kêu lên, “Bố về!”, vừa đi vừa nhảy. Khi vừa tới nhà thấy sự mừng rỡ của các con lòng tôi cũng tràn ngập niềm vui, tôi liền ôm chúng vào lòng để bày tỏ tình yêu của tôi đối với chúng. Cũng vậy, chúng ta cũng có lòng mong đợi Cha thiên thượng của chúng ta đến gặp mặt chúng ta. Khi chúng ta cảm nhận được thì giờ Ngài thăm viếng, chúng ta có nên phấn khởi giống như một đứa trẻ múa và nhảy không?

Gốc của từ múa và nhảy trong Kinh Thánh còn có ý nghĩa xa hơn nữa. Trong Thi Thiên 149:3, từ “Nhảy” là “Machowl” có nghĩa là “nhảy xoay tròn hay lướt theo hình tròn”. Và trong I Sử ký 15:29, từ “Nhảy Múa” là “Raquad”. Từ này có nghĩa là “Múa, nhảy, bật nhảy, nhảy lên hoặc tung tăng”.

Những từ này trong Kinh Thánh cho chúng ta thấy rằng, để biểu lộ thái độ vui mừng chúng ta có thể nhảy múa trong những cách khác nhau. Tuy nhiên chúng ta cần phải khôn ngoan nhận biết kiểu múa nào mà Kinh Thánh không đề cập đến hay không khuyến khích làm. Không có chuyện lắc lư cái mông hoặc uốn éo thân thể mang tính khôu dâm giống như những điệu múa hiện đại khuyến khích làm. Kiểu múa này nhằm lôi cuốn người khác nhìn vào thân thể mình và kích thích sự dâm dục.

Vài năm trước có hội nghị của các mục sư mà tôi đã tham dự có nói rõ về tính nghiêm trọng của vấn đề này. Có

khoảng 300 người dự hội nghị, trong đó có khoảng 95% là các quý ông. Có hai phụ nữ hướng dẫn thờ phượng tại hội nghị này, họ là những người phụ nữ rất quyến rũ. Họ làm công việc dẫn ngợi khen rất tốt, cho tới khi họ bắt đầu hát bài *“God’s Not Dead, He’s Alive!”* Khi bắt đầu hát bài này, họ biểu hiện động tác mà họ cho rằng họ có thể “Cảm nhận được Ngài trong đầu mình”, rồi họ làm động tác chỉ lên đầu mình. Và sau đó họ nói rằng họ “cảm nhận được Ngài trên bờ vai mình”, rồi họ đưa vai ra phía trước và xoay vài vòng. Kế đó họ tiếp tục hát và bằng cách nào đó, họ cho rằng họ dường như “cảm nhận Ngài đang rời hông mình”, rồi họ ưỡn hông và lắc lư nó! Động tác pha trộn giữa đời và đạo kiểu đó đến nỗi các mục sư phải nhắm mắt lại để tránh....dơ mắt. Là người lãnh đạo hội thánh, cần phải cẩn thận biết ai là người có động cơ múa máy dơ bẩn và đem kiểu cách bẩn thỉu vào hội thánh, đặc biệt khi đứng trước hội thánh chỗ mà người khác dễ để ý nhất.

Hình thức biểu lộ khác của sự thờ phượng là có thể cúi xuống hoặc quỳ gối. Những từ then chốt mà Kinh Thánh dùng cho “thờ phượng” có hai nghĩa “phủ phục hoặc cúi xuống với lòng tôn kính”. Đây là biểu hiện bề ngoài để bày tỏ sự hạ mình và cũng là sự bày tỏ người bề trong của chúng ta trong lúc thờ phượng Chúa.

Đôi lúc hội chúng thường hát về sự cúi xuống hay quỳ gối trước mặt Chúa. Đã nhiều lần họ không thực sự làm như vậy! Khi chúng ta hát về những cử chỉ trong Kinh Thánh trong sự ngợi khen và thờ phượng, thật tốt thay khi khuyến khích mọi người cần *“làm theo lời, chớ lấy nghe làm đủ”* (Gia cơ 1:22). Người thờ phượng và ban hát đứng trước hội thánh phải là người làm theo lời dạy đó. Chính bởi họ làm các động tác sẽ làm gương cho hội chúng làm

theo, như thế họ sẽ cảm thấy không mệt mỗi lúc ngợi khen và thờ phượng.

Cách thứ ba của việc dùng cơ thể để bày tỏ trong ngợi khen và thờ phượng là đứng lên. Cử chỉ này cũng muốn nói lên rằng chúng ta tôn trọng mọi người. Những người lính cũng phải đứng lên trước mặt cấp trên của mình, và ban lễ tân thường yêu cầu dân chúng đứng lên để lòng tôn kính khi có vị Vua đi qua. Ai là người đáng tôn kính hơn, Đức Chúa Trời vĩ đại của chúng ta hay là vua trên đời này?

Khi George Friderich Handel viết điệp khúc “Halêlugia” trong bản nhạc kiệt tác của ông, “Messiah – Đấng Mê-si), ông nói với người đầy tớ của mình rằng ông đã có khái tượng về Đức Chúa Trời Toàn Năng bao phủ khắp trời. Trong bản nhạc dường như ông mô tả cảnh thờ phượng đầy uy nghi trên thiên đàng. Khi bài hát Đấng Mê-si của Handel được trình bày tại London, vua nước Anh đã đứng lên lúc điệp khúc “Halêlugia” bắt đầu. Vị vua này đã bày tỏ sự tôn kính của mình trước Đấng oai nghiêm hiện diện lúc người ta hát “Halêlugia! Vì Giê-hô-va Đấng Toàn Năng cai trị! Vua muôn vua và Chúa muôn chúa!”.

Khi vua nước Anh đứng lên, cả thính giả cũng đứng lên suốt cả điệp khúc của bài hát. Cuộc trình diễn đã thành công, và bài hát “Đấng Mê-si” của Handel trở thành nổi tiếng trong lịch sử dàn nhạc đồng ca của thế giới. Ngay bây giờ, những thế kỷ gần đây, những thính giả trên toàn thế giới vẫn giữ truyền thống đứng lên mỗi khi hát điệp khúc “Halêlugia”. Thế nhưng nguyên thủy của vấn đề này, không phải để tôn kính vua nước Anh hay tài năng của George Handel, nhưng để tôn kính Vua trên muôn Vua là Đấng mà lời bài hát ca ngợi !

Đứng lên có thể là sự bày tỏ lòng tôn kính Chúa, nhưng thật khó cho hội chúng nếu phải đứng suốt cả buổi thờ phượng dài. Người dẫn thờ phượng phải nhảy bèn dừng cho người già đứng suốt thời gian lâu. Cũng nên mời hội chúng ngồi xuống vào giờ giữa của buổi thờ phượng, và sau đó mời họ đứng trở lại nếu sự thờ phượng vẫn còn sôi nổi. Chúng ta nên tìm kiếm cách thức tổ chức thờ phượng mà cả hội thánh đều tham gia.

Tham Gia – Hay Là Chịu Són Sẻ !

Khi chúng ta xem xét về sự ngợi khen và thờ phượng trên toàn quốc do Đa-vít tổ chức được ghi lại trong 1Sử 15:28-29, chúng ta sẽ học được bài học quan trọng làm cách nào để tham gia. Trong câu chuyện này chúng ta thấy cả Dân Ysraên tham gia thờ phượng ngoại trừ bà Micanh. Chúng ta đọc,

“Như vậy cả Y-sơ-ra-ên đều thỉnh hòm giao ước của Đức Giê-hô-va lên, có tiếng vui mừng, tiếng còi, tiếng kèn, chấp choả, và vang dậy giọng đàn cầm đàn sắt. Khi hòm giao ước của Đức Giê-hô-va đến tại thành Đa-vít, thì Mi-canh, con gái của Sau-lơ, ngó ngang qua cửa sổ, thấy vua Đa-vít nhảy nhót vui mừng, thì trong lòng khinh bỉ người.”

Bà Micanh khước từ và chỉ trích sự ngợi khen và thờ phượng. Thay vì tham gia đại lễ nhưng bà ở nhà và nhìn xem từ cửa sổ. Bà chỉ là khán giả không phải người dự phần vào sự thờ phượng Chúa. Micanh khinh bỉ sự nhảy múa của chồng bà và xem hành động đó là không đúng đắn, khi làm như vậy bà đã chỉ trích và khước từ sự ngợi khen và thờ phượng của Chúa

Theo câu Kinh Thánh này bà là con gái của Saulơ, mặc dù bà cũng là vợ của Đa-vít. Bà có hai địa vị xã hội quan trọng trong đời sống của bà. Một từ lúc bà sinh ra, và một địa vị nữa là từ lúc bà kết hôn. Nhưng hai địa vị này luôn vật lộn trong đời sống của bà. hai địa vị của đời bà có liên quan đến hai bản tánh tự nhiên mà mỗi cơ đốc nhân đều có. Chúng ta đều có “bản chất cũ”, là lúc sanh ra chúng ta đã có sẵn, nó đến từ Adam. Điều này giống với bản chất tự nhiên mà bà Micanh nhận lãnh từ người cha không vâng lời và sa ngã –vua Sau lơ. Tuy nhiên khi các cơ đốc nhân tái sanh, chúng ta đã nhận lãnh “bản chất mới” của Đấng Christ. Tương tự như phẩm chất mới và địa vị mới mà bà Micanh nhận lãnh khi trở thành vợ của Davít.

Thật đáng buồn rõ ràng là bà Micanh không để cho tấm lòng và phẩm hạnh của bà có mối liên hệ hiệp nhất với Davít. Nếu có, lúc này bà đã nhảy múa trước mặt Chúa cùng chồng mình rồi! Theo phân đoạn Kinh Thánh bà là “con gái Sau lơ”, bà đã mang di truyền tính nết của Saulơ, khi xưa Saulơ khinh bỉ Davít, giờ đây con gái chỉ trích của ông cũng làm hành động tương tự.

Mỗi chúng ta có cùng một cuộc chiến trong lòng và trong đời của chúng ta. Trong Rôma chương 6 đến chương 8, chúng ta có thể nghiên cứu về cuộc chiến giữa bản chất cũ Adam và bản chất mới Đấng Christ trong đời sống của chúng ta. Chúng ta cần liên tục làm chết đi bản chất cũ Adam và hiệp nhất với Đấng Christ, giống như bà Micanh nên quên đi bản chất cũ của cha mình mà trở lại hiệp nhất với Davít. Vì nếu chúng ta còn ở trong xác thịt tức bản chất Adam sau khi chúng ta đã trở thành cơ đốc nhân rồi, thì lòng chúng ta trở nên cứng cõi và phê phán công việc

Đức Chúa Trời. Chúng ta bắt đầu phê phán buổi nhóm đầy vui mừng, để rồi cuối cùng chúng ta chỉ nhìn xem sự phẫn hưng đến, đáng lẽ chúng ta là thành viên trong đó.

2Samuên 6:20-23 kể cho chúng ta phần cuối của câu chuyện về bà Micanh. Khi Đavít trở về nhà bà quở trách Đavít. Vì cơ thái độ này của bà, Kinh Thánh nói tiếp “*Vì vậy Micanh, con gái Saulơ, không sanh con cho đến ngày nàng thác*”. Micanh bị chính Chúa phán xét và bà trở nên son sẻ. Cũng một lẽ đó, nếu chúng ta khước từ không gia nhập vào ngời khen và thờ phượng mà còn dấy lên phê phán nữa, chúng ta cũng sẽ son sẻ thuộc linh. Đời sống và chức vụ của chúng ta sẽ không có kết quả. Một người hoặc cả hội thánh có thể trở nên không sanh sản (không trưởng thành) nếu họ khước từ sự ngời khen và thờ phượng giống như bà Micanh.

Chúng ta phải cẩn thận đừng vội khinh miệt kiểu mẫu của Đức Chúa Trời trong sự ngời khen và thờ phượng nhưng hãy tham gia đi! Hãy khuyến khích mỗi thành viên trong hội thánh tham gia vỗ tay, hát, reo hò, múa, giơ tay, và quỳ gối vào những lúc thích hợp. Nếu họ e ngại và ngưng ngưng hãy khuyến khích họ thực tập ở nhà trước, thực hành chín phương pháp khi ở riêng với Chúa. Nếu trong giờ tĩnh nguyện riêng chỉ cần một lần họ đã được giải thoát khỏi ngưng ngưng, họ sẽ không cảm thấy khó khăn khi biểu lộ sự ngời khen và thờ phượng tại nơi nhóm chung.

Bí Quyết # 2: Hiểu Biết Sự Ngời Khen Và Thờ Phượng

Có điểm nào khác biệt giữa sự ngợi khen và thờ phượng? Cả hai có cùng hoạt động, thế nhưng thường rất là khó để phân biệt chúng. Những sự giải thích về sự tương phản sau sẽ giúp chúng ta hiểu rõ thêm về phượng diện tự nhiên và cách sử dụng của chúng.

Những từ ngữ trong Kinh Thánh mà bản tiếng việt dịch là “ngợi khen”, cũng có thể dịch là “khoe mình, tán tụng, ngưỡng mộ, tán dương”. Ngợi khen có thể nói một cách đơn giản là một sự vui mừng tán dương Chúa.

“Sự thờ phượng” có thể dịch là “đáng kính, tôn thờ, quỳ xuống, hoặc bày tỏ sự thành kính”. Sự thờ phượng có thể nói đó là một hành động sâu nhiệm hơn và ý nghĩa hơn sự ngợi khen, vì khi thờ phượng là lúc chúng ta bước vào sự tương giao với Đức Chúa Trời.

Kinh Thánh cũng nói rõ rằng có những người cũng đáng được ngợi khen. Trong Châm ngôn 31:30 chép “Người nữ nào kính sợ Đức sợ Đức-Giê-hô-va sẽ được ngợi khen”. Thế nhưng Kinh Thánh cũng nói một cách rõ ràng rằng chỉ có Đức Chúa Trời đáng được thờ phượng thôi! (Xin xem Ma 4:10, Công 10:25-26, và Khải 22:8-9).

Ngợi khen được mô tả một cách tổng quát là sự phản ứng đối với những hành động và công tác của Đức Chúa Trời (xem Thi7:17, 21:13, 42:5, 106:2, 118:21, 139:14). Như vậy, sự ngợi khen có thể nói dễ thực hiện hơn sự thờ phượng, vì nó dẫn chúng ta đến chỗ có thể nhìn thấy được “những công tác bề ngoài” của Đức Chúa Trời. Nhưng sự thờ phượng được thể hiện hướng đến bản chất (hay bản thể) của Đức Chúa Trời, (Xuất 34:5-8 Giăng 9:35-38). Cho nên sự thờ phượng khó thực hiện hơn, khó vì nó dẫn chúng ta đến

chỗ khó hơn để nhìn xem “bên trong lòng” của Đức Chúa Trời.

Sự ngợi khen cần đến hoạt động bề ngoài nhiều hơn và nhấn mạnh nhiều về nhịp nhanh, sống động, và tốc độ, (xem Thi 149:1-3, 105:3-5, và 30:11-12). Ngợi khen giúp đánh thức chúng ta tập trung vào Chúa.

Sự thờ phượng ít có sự thể hiện bên ngoài và giai điệu, và đôi lúc không cần bất kỳ nhịp điệu nào (Thi 95:6, Khải 7:11, Mat 2:11). Mọi hoạt động có tính thế gian và xác thật phải hạ xuống và yên lặng khi chúng ta bước vào nơi hiện diện đầy vinh quang của Đức Chúa Trời, như thế tất cả sự chú ý của chúng ta đặt ở nơi Ngài Xa – Cha – Ri 2:13 cho chúng ta thấy thái độ thờ phượng tôn kính : “Mọi người hãy im lặng trước mặt Đức Giê – Hô – Va, vì Ngài đã thức dậy từ nơi ngự thánh của Ngài.”

Sự khác biệt nữa là người mà chúng ta ngợi khen có thể không có mặt tại đó (xem Châm 31:31, ICôr 11:2, truyền Đạo 4:2). Nhưng người mà chúng ta thờ phượng phải có sự hiện diện tại đó (Mathiơ 2:2, Mac 5:6, Xuất 34: 5- 8).

Từ những sự khác biệt này, chúng ta có thể ngợi khen Chúa mà không cần có sự hiện diện rõ ràng của Ngài, đây là tình trạng chúng ta chỉ toàn ca hát trong giờ nhóm. Nhiều buổi nhóm không có biểu hiện về sự hiện diện rõ ràng của Chúa, trừ phi có nhiều người cầu nguyện trước khi buổi nhóm bắt đầu, hoặc trừ phi các nhạc sĩ chơi nhạc được xúc dầu và mang đến sự hiện diện của Chúa vào nơi thánh. Rất nhiều buổi nhóm có sự chuẩn bị ngợi khen Chúa có vẻ dường như nguội lạnh, Nhưng khi chúng ta bắt đầu ngợi khen Chúa tuy bề ngoài có vẻ không có sự hiện diện của Đức Chúa Trời, sự ngợi khen của chúng ta sẽ khiến chúng ta bước vào sự hiện diện của Ngài (Thi 100:4, 95:2). Ban đầu chúng ta bước vào sự hiện diện của Đức Chúa Trời, sau đó chúng ta

bước vào từ sự ngợi khen đến sự thờ phượng (Thi 132:7, Mat 28:9). Đây cũng là lý do mà thứ tự thường có cho buổi nhóm sự ngợi khen rồi sau đó thờ phượng.

Bước căn bản này của sự ngợi khen và thờ phượng, chúng ta cũng học được từ đền tạm của Mô-i-se. Có những kinh nghiệm và cấp độ khác nhau của sự gặp gỡ Chúa trong đền tạm của Mô-i-se, điều này dạy chúng ta những nguyên tắc thuộc linh mà cho đến ngày nay vẫn còn phù hợp cho chúng ta. Như dân Israele trước tiên phải bước vào các cổng của đền tạm để vào bên trong và thờ phượng, chúng ta cũng cần noi theo những bước này để đến gần bên Chúa.

Chúng ta có thể bước vào cổng đền tạm để bắt đầu buổi nhóm bằng sự cảm tạ (Thi 100:4). Chúng ta có thể hoàn thành bước này qua hành động cảm tạ, cầu nguyện, đọc Kinh Thánh, hoặc bằng lời khuyến khích. Bất cứ hoạt động nào phải nhắm vào hội chúng để họ tìm kiếm Đức Chúa Trời. Sau đó chúng ta vào hành lang đền tạm, chúng ta dâng lên của lễ ngợi khen (Hêb 13:15), giống với dân Ysraên dâng của lễ tại hành lang đền tạm.

Qua tiếng hát và sự ngợi khen của chúng ta, sự hiện diện của Đức Chúa Trời thường được biểu hiện rõ hơn. Lúc này giống như khi chúng ta bước vào nơi Thánh của đền tạm rồi; đây là nơi được che phủ, đóng kín tượng trưng cho chúng ta được bao phủ và dấu kín nơi sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Sự hiện diện của Chúa được biểu hiện khi chúng ta bước vào nơi thánh. Và sự hiện diện này được khẳng định thêm nữa bằng thực tế là những ai bước vào nơi thánh sẽ thấy mọi thứ được chiếu sáng bằng chân đèn bằng vàng. Điều này nói về sự soi sáng của Đức Thánh Linh. Ở đây khi chúng ta bước vào nơi thánh, chúng ta khởi sự thờ phượng Chúa (Thi 132:7).

Nhưng nếu chúng ta muốn tiến gần hơn nữa với Chúa chúng ta phải vào nơi Chí Thánh, chúng ta vượt qua bức màn, bức màn tượng trưng cho công việc chết của xác thịt (Mác 15:37-38 và Hêb 10:20). ở nơi Chí thánh chúng ta có thể thấy rằng không có công việc nào của con người được thực hiện, ngoại trừ thầy tế lễ thượng phẩm mỗi năm một lần vào và rẩy huyết chuộc tội. Đây là điều tượng trưng cho công việc đã được hoàn thành bởi Đấng Christ. Đây là nơi trái ngược với nơi hành lang là nơi mà những công việc mệt nhọc của con người được thực hiện như dâng của lễ bằng động vật, rửa thau, chậu đồng. Trong nơi Thánh thì công việc nhẹ nhàng hơn cho thầy tế lễ. Thay đổi bánh, xông hương bàn thờ, điều chỉnh chân đèn. Nhưng trong nơi chí thánh công việc của con người được thay thế bằng công việc của Đức Chúa Trời như việc bày tỏ vinh hiển của Ngài và phán từ ngôi thi ân. Nó không còn là việc con người tìm kiếm để gặp gỡ Chúa – trong nơi Chí Thánh Chúa đến và gặp gỡ với con người. Như Chúa phán trong xuất 25: 22 “Ta sẽ gặp con tại đó; từ bên trên nắp thi ân, giữa hai ché – ru – bìm nằm trên Hòm Chứng Ước, ta sẽ truyền cho con mọi mệnh lệnh về dân Y sơ ra – ên”. Trong cùng một cách như vậy, nếu tâm linh (hoặc về thuộc linh) chúng ta bước vào nơi Chí Thánh chúng ta sẽ thấy tất cả mọi hành động của con người phải bị hạ xuống và im lặng trước Ngài. Tại đây chính Ngài sẽ gặp gỡ chúng ta, sẽ phán với chúng ta, và bày tỏ vinh hiển Ngài. Tại đây sự hiện diện vinh quang Shekinah của Ngài được bày tỏ ra, lòng của chúng ta ngập tràn tình yêu và mối tương giao thắm thiết với Ngài, lúc này xác thịt của chúng ta nín lặng trước mặt Chúa (ha ba cúc 2:20, Thi 46:10, I corinhto 1:29).

Bí Quyết#3

NHỮNG CON SỐ TRONG KINH THÁNH VÀ ÂM NHẠC

Đức Chúa Trời bằng sự khôn ngoan của mình đã sáng tạo mọi thứ, bao gồm cả âm nhạc. Tất cả những điều này đều phù hợp với qui luật khoa học và thuộc linh. Khi nghiên cứu Kinh Thánh, chúng ta thấy rõ ràng rằng những con số đều có ý nghĩa của nó. Bây giờ chúng ta xem xét ý nghĩa thuộc linh của những con số trong Kinh Thánh tương ứng với ý nghĩa khoa học của những con số âm nhạc.

Âm nhạc được hình thành từ những tiếng ngân vang trong không khí (đàn dây, ống sáo, dây thanh âm). Khi một nốt vang tiếng thì nó được tách làm hai, cùng một cách đó chúng ta có thể nghe âm nó ở mức cao hoặc ở mức thấp trong cùng một quãng tám.

Cứ mỗi quãng tám thì có bảy nốt trong âm giai (đó là Đô, Rê, Mi, Pha, Sôn, La, Si). Đây là những nốt trắng trong phím đàn piano hoặc organ. Trong Kinh Thánh số bảy là số hoàn tất, hoàn hảo, và nghỉ ngơi. Cũng vậy, chúng ta có bảy nốt nhạc làm hoàn thành âm giai. Số tám trong Kinh Thánh là nói về sự khởi đầu mới, cũng vậy nốt thứ tám là nốt bắt đầu một quãng mới.

Cứ mỗi nửa nốt (tức là từ phím trắng đến phím đen của Piano) được gọi là bán âm giai (nửa cung), những nốt này đều có trên bàn phím Piano. Chúng ta có 12 nốt điều khiển toàn bộ âm nhạc (tức là từ nốt Đô đến nốt Si, bao gồm cả phím trắng và phím đen thì có 12 nốt- ND), vậy chúng ta tìm thấy số 12 là con số nói về sự cai trị của Đức Chúa Trời (như 12 chi phái Ysơraên, 12 sứ đồ, 12 tiếng ban ngày, 12 tiếng ban đêm, 12 tháng trong một năm).

Nếu chúng ta liên kết ba nốt với nhau, chúng ta tạo ra một hợp âm căn bản. Ba nốt này kết hợp thành một hợp âm,

giống với Ba Ngôi Đức Chúa Trời: Đức Cha, Đức Con và Đức Thánh Linh – Ba Ngôi nhưng chỉ một Đức Chúa Trời. Nốt thứ nhất trong hợp âm là nốt đầu tiên cũng giống như Chúa Cha là ban đầu của mọi sự. Nốt thứ hai trong hợp âm gọi là “Âm trung”, giống với Chúa Con được gọi là Đấng Trung Bảo. Nốt thứ ba của hợp âm gọi là nốt “át âm” tương tự như Đức Thánh Linh là Đấng tể trị hay dẫn dắt chúng ta.

Có hai loại hợp âm căn bản đó là hợp âm trưởng (Major) và hợp âm thứ (Minor). Hợp âm trưởng tạo nên âm thanh nghe như “vui vẻ”, nhưng hợp âm thứ tạo âm thanh nghe “buồn”. Điều này muốn nói cho chúng ta sự khác biệt giữa thiên đàng (ở đó mọi thứ điều vui vẻ và hạnh phúc) và trần gian (nơi ở giữa sự rửa sả và đầy sự buồn khổ vì cố tội lỗi). Âm nhạc của thế gian nhấn mạnh loại nhạc buồn rầu trong cung thứ. Ngay cả thế giới của loài chim và động vật cũng bị ảnh hưởng theo. Các nhà khoa học đã phân tích một cách cẩn thận, cả những tiếng hót của loài chim và động vật, kể cả cá voi dưới biển, người ta khám phá ra rằng tiếng hót của họ cũng ở trong âm giai thứ. Có một sự buồn bã đã thâm nhập cả thế gian từ khi Adam sa ngã (Rô 8:20-22) và nó cũng phản ánh trong âm nhạc của thế gian. Chúng ta cũng nên cẩn thận với loại nhạc có quá nhiều hợp âm thứ, vì nỗi buồn của thế gian dẫn đến sự chết (IICô 7:10).

Sự khác biệt giữa hợp âm trưởng và thứ là bởi âm trung (nốt giữa) bị hạ xuống nửa cung. Đây là sự thật hiển nhiên cũng có liên hệ ứng dụng thuộc linh. Như khi nốt giữa bị hạ xuống sẽ tạo âm thứ, âm nghe buồn; đây là lúc Đấng Christ tức Đấng Trung Bảo đã hạ mình xuống trở nên con người gánh lấy sự buồn rầu. Để giải cứu chúng ta khỏi sự

rửa sạch của tội lỗi, Đấng Christ đã từ bỏ niềm hạnh phúc của thiên đàng trở nên con người thế gian. Ngài đã chất trên mình những tội lỗi và sự đau khổ của chúng ta và chịu chết trên thập tự giá, rồi Ngài nhắc chúng ta lên khỏi sự buồn khổ và tội lỗi khi Ngài sống lại từ cõi chết và thăng thiên. Ngày nay chúng ta được sống lại với Đấng Christ và ngồi trên nơi thiên thượng; vì Đấng Trung Bảo đã nhắc chúng ta khỏi tội lỗi và sự trói buộc của nó như vậy niềm vui của thiên đàng sẽ chan chứa trong bài ca của chúng ta. Tương tự như vậy, khi nốt giữa trong hợp âm được nhắc lên là khi hợp âm thứ buồn rầu kia sẽ trở thành hợp âm trưởng đầy vui vẻ.

Một mối liên hệ khác khi chúng ta xem xét mười hai nốt trong phím đàn của piano có thể chơi được cả tông trưởng và tông thứ.

Có 24 nốt – 12 nốt trưởng và 12 nốt thứ - điều này có thể so sánh thể hiện với cả hai sự thờ phượng mà chúng ta có thể thấy trong đền thờ của Sa – lô – môn và sự thờ phượng của thiên đàng. Trong 1 sử ký đoạn 25 vua Đa – vít chia thành 24 nhóm thờ phượng trong đền thờ của Sa – lô – môn, trong khi Khải Huyền 4:10 nói rằng có 24 trưởng lão đứng xung quanh Ngài và thờ phượng Chúa. 24 nốt nhạc là sự thể hiện đầy trọn của âm nhạc điều này có thể liên hệ đến 24 nhóm thờ phượng và 24 trưởng lão, là minh họa cho sự thờ phượng cả trong Cựu Ước và Tân Ước.

Cũng có mối liên quan khi chúng ta xem xét về 24 giờ là thời gian trọn của một ngày. Sự thờ phượng nên được thể hiện qua 24 nốt nhạc, như nó được thể hiện qua 24 giờ của một ngày. 24 giờ này bao gồm 12 giờ ban ngày và 12 giờ ban đêm, cũng như trong âm nhạc thì có 12 nốt trưởng và 12 nốt thứ. 12 nốt trưởng “sáng chói” nói về 12 giờ của ban ngày, trong khi 12 nốt thứ “tối tăm” giống như 12 giờ của ban đêm. Sự thờ phượng Chúa trọn vẹn không chỉ là vui mừng hạnh phúc hoặc trong thời kỳ tươi sáng mà cũng bao gồm cả sự buồn rầu, trong thời kỳ tối tăm mà tất cả chúng ta đều phải đối diện. Nếu chúng ta học theo Gióp là người thờ phượng Chúa trong giai đoạn tối tăm và cả

trong giai đoạn vui mừng phước hạnh của cuộc đời ông. Thì chúng ta sẽ đắc thắng hoàn toàn và Satan sẽ bị đánh bại!

Có mối liên hệ song song giữa con số trong Kinh Thánh và âm nhạc, chúng ta có thể thấy khi nốt phụ được cộng thêm vào hợp âm căn bản. Như vậy “trạng thái” hoặc “cảm giác” cũng được thay đổi. Khi thêm nốt bảy vào hợp âm căn bản, như vậy hợp âm đó được gọi là hợp âm bảy (Major7). Loại hợp âm này nghe âm thanh nó có cảm giác nghỉ ngơi và thư giãn, cũng giống với ý nghĩa của số bảy trong Kinh Thánh nói về sự nghỉ ngơi (Sáng 2:2).

Số chín liên quan đến công tác của Đức Thánh Linh (có chín ân tứ và chín trái của Đức Thánh Linh). Hợp âm chín nghe có vẻ nâng cao tâm hồn, và đem đến sự giải phóng tâm linh khi chúng ta ném trái trong sự thờ phượng. Thật thú vị là hợp âm chín mới được các nhạc sĩ sử dụng và mở rộng thêm vào đầu thế kỷ 20 là lúc kinh nghiệm của Lễ Ngũ Tuần đã được phục hồi lan rộng vào khắp hội thánh.

Hai loại khác của hợp âm là 11 và 13 chúng phản tác dụng với người nghe. Âm thanh của chúng nghe chua chát, không du dương, nghe loạn xạ; thật đúng là “hợp âm phản loạn”, thứ âm nhạc mà thế giới đang phổ biến. Sự đánh giá này cũng phù hợp với ý nghĩa của những con số này của Kinh Thánh, nó đều là biểu tượng của sự phản loạn (Giuda phản Chúa và để lại 11sứ đồ, khi lần đầu Kinh Thánh đề cập đến con số 13 trong Sáng thế kỷ 14:4 cũng nói về sự phản loạn).

Khi chúng ta xem xét về sự song song giữa qui luật khoa học của âm nhạc và ý nghĩa thuộc linh của con số trong Kinh Thánh, nguyện mỗi chúng ta tìm thấy sự khuyến khích mới mẻ về sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời để cùng tôn thờ Ngài. Và mỗi chúng ta cũng có thể học được làm

cách nào để ứng dụng sự khôn ngoan này để sử dụng âm nhạc một cách hiệu quả hầu đẩy mạnh Vương quốc của Ngài.

CHƯƠNG 6

ÂM NHẠC VÀ SỰ THỜ PHƯỢNG QUÂN BÌNH

Chìa khoá quan trọng để tăng trưởng thuộc linh là phụ thuộc vào việc chúng ta biết cách làm thế nào để quân bình một cách đồng đều trong những lãnh vực khác nhau của đời sống chúng ta. Kinh Thánh đã tiết lộ rằng một trong những lãnh vực mà chúng ta cần phải quân bình một cách phù hợp đó là lãnh vực thờ phượng. Bây giờ chúng ta hãy suy xét việc Đức Chúa Trời đã dựng nên chúng ta như thế nào –và khả năng để thờ phượng- nhu cầu cần quân bình. Vậy chúng ta có bài học quan trọng khác thêm vào trong đề tài mà chúng ta đã học làm thế nào để thờ phượng “trong lẽ thật”.

Ba Phần Của Con Người

Khi Chúa phán *“Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất”* (Sáng 1:26). Ngài đã dựng nên con người có ba phần giống như Ngài. Sứ đồ Phaolô nói rằng chúng ta được dựng nên gồm ba phần: linh, hồn, xác, (1Tês 5:23). Điều này được minh hoạ ở sơ đồ sau trong dòng thứ nhất.

Sứ đồ Phaolô dạy rằng tâm linh con người phải để cho Đức thánh Linh dẫn dắt là Đấng ngự trong tâm linh của những cơ đốc nhân tái sanh (Rôm 8:9,14). Đức Thánh Linh hành động

thông qua tâm linh của con người, sau đó dẫn dắt tâm hồn của chúng ta để làm cho chúng ta trở nên thuộc linh trong tâm trí (Rôm 8:5-6) sau đó Đức Thánh Linh có thể hành động nhiều hơn nữa thông qua tâm linh và tâm hồn chúng ta và cũng dẫn dắt thân thể chúng ta, khiến cho toàn bộ đời sống chúng ta trở nên thuộc linh (Rôm 8:11-13). Cơ đốc nhân để cho xác thịt dẫn dắt vẫn chỉ là cơ đốc nhân xác thịt. Hơn nữa những cơ đốc nhân để cho hồn kiểm soát mình không thể nào tăng trưởng được, vẫn còn là người bị cảm xúc và lý trí kiểm soát.

Ba phần của con người, sự thờ phượng và của âm nhạc

<i>Ba phần của</i>	<i>“Nguyện xin</i>	<i>LINH HỒN,</i>	<i>Và THÂN</i>
--------------------	--------------------	-------------------------	----------------

CON NGƯỜI <i>1Tê 5:23</i>	TÂM THẦN,		THỂ anh em đều được giữ vẹn, không chỗ trách được..”
Ưu Tiên trong THỜ PHƯỢNG <i>Phục 6:5</i>	“Người hãy hết LÒNG,	hết LINH HỒN,	hết Sức mà yêu mến Chúa, là Đức Chúa trời người..”
Ba phần của ÂM NHẠC	GIAI ĐIỆU nốt chủ và là phần tác động Tâm Linh	HOÀ ÂM nốt bè, phần tác động đến Hồn.	NHIP or PHÁCH phần tác động hoặc chế ngự Thân Thể chúng ta.
Kết Quả	Gây dựng tâm linh	Giải Trí Tâm Hồn	Kích Thích Thể Xác
QUÂN BÌNH ÂM NHẠC THUỘC LINH <i>Thi 68:24-28</i>	“Các người hát xướng đi trước”. Thứ nhất giai điệu, tiếng hát nên dẫn trước	“Kẻ đàn nhạc theo sau”. Thứ hai, hoà âm nên theo sau và hỗ trợ	“Ở giữa có những con gái trẻ đánh trống com”. Thứ ba, nhip (ẩn)
CÁC THỂ LOẠI ÂM NHẠC Và các phần tương ứng	Âm nhạc cơ đốc thuộc linh Êph5:19, Cól 3:16 Cũng có một số âm nhạc xuất xứ hoặc ảnh hưởng văn hoá cơ đốc.	Nhạc Soul, Jazz. Blues, nhạc kích động, những bài hát truyền cảm, những bài hát ái quốc, bài hát trữ tình	Nhạc Rock, Disco, Rap và Nhạc đội (heavy metal music) –Nhạc tà giáo như Ấn độ giáo, African, Voodoo.

Thờ Phượng Với Cả Ba Phần

Nguyên tắc này cho chúng thấy qui luật phải có trong sự thờ phượng. Sự thờ phượng phải bắt đầu ngay từ chỗ tâm linh của chúng ta, sau đó nó được chuyển tải qua hồn, và từ đây nó được biểu lộ rõ ở thân thể mình. Đây là lý do lớn nhất trong Cựu ước chỉ dạy chúng ta ghi trong Phục 6:5, *“Người phải hết lòng, hết ý, hết sức kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người”*. Lòng của chúng ta có liên quan mật thiết trong sự thờ phượng, còn hồn thì tham gia vào một cách tích cực, đến lượt chúng ta tham gia vào và sử dụng cả sức lực chúng ta yêu mến Chúa và thờ phượng Ngài! Vua Đavít là tấm gương hoàn hảo về sự thờ phượng khi ông nhảy múa trước mặt Chúa với cả sức mạnh của mình (2Sam 6:14). Nếu ai đó thờ phượng Chúa không xuất phát từ tấm lòng mà chỉ biểu lộ ở hồn và thân thể thôi; đây là sự mất quân bình trong thờ phượng và Chúa không chấp nhận nó. Ngài mong ước có sự thờ phượng “trong tâm linh và lẽ thật” ! Dòng thứ hai của sơ đồ minh họa rõ hơn về lẽ thật này.

Ba Phần Của Âm Nhạc

Dòng thứ 3 trên biểu đồ, chúng ta thấy làm cách nào âm nhạc được cấu tạo từ 3 phần: giai điệu, hoà âm, và nhịp. Charles Walton, là một lý thuyết gia âm nhạc nổi tiếng, tác giả của sách Basic Forms Music xuất bản năm 1974; những gì ông nói sau đây là ý nghĩa của toàn sách, “Xuyên suốt cả lịch sử âm nhạc, các nhạc sĩ đã từng sử dụng nguyên tắc căn bản của kết cấu và cấu tạo âm nhạc, đó cũng là khuôn mẫu của dữ kiện âm nhạc ngày nay – nhịp,

giai điệu và hoà âm. Từ cấu tạo căn bản này âm nhạc đã phát triển thêm qua nhiều thế kỷ”.

Như đã trình bày trên sơ đồ ba phần của âm nhạc có tương quan đến tâm linh, tâm hồn, thân xác của con người.

Giai điệu điều khiển cả nốt hoặc “âm điệu” của âm nhạc. Đây là phần mà chúng ta thường hát dù các ca sĩ có thể thêm vào nốt phụ hoặc hoà âm, nhưng giai điệu chính của bài hát luôn được nhấn mạnh và hát rõ ràng. Bản nhạc được cấu tạo xoay quanh giai điệu, vì giai điệu điều khiển toàn bộ bài hát.

Giai điệu của bài hát là phần tác động vào lòng (tâm linh) của chúng ta. Một giai điệu được người ta viết hay sẽ tươi mát lòng của chúng ta. Mỗi khi giai điệu hạ xuống làm cho lòng chúng ta chìm xuống và nghỉ ngơi, và khi giai điệu hoàn thành sẽ mang đến cho chúng ta cảm giác thoải mái. Nhà soạn nhạc người Đức nổi tiếng Richard Wagner viết rằng “Giai điệu là thứ ngôn ngữ tuyệt vời nhất mà nhạc sỹ muốn nói với mỗi tấm lòng”.

Êphêsô 5:19 nói rằng chúng ta phải “*Nức lòng trời nhạc ca ngợi Chúa*”. Cô-lô-se 3:16 cũng chép “*vì được đầy ơn Ngài nên hãy hết lòng hát khen Đức Chúa Trời*”. Đây là những câu Kinh Thánh đưa ra lời xác chứng rằng chúng ta hãy hát cho Chúa một bài ca xuất phát từ lòng hay tâm linh của chúng ta. Và chúng ta cũng thấy rằng ân điển của Đức Chúa Trời (bao gồm cả sự xúc dầu của Đức Thánh Linh) bắt đầu hành động trong sự thờ phượng của chúng ta khi chúng ta tôn vinh xuất phát từ tấm lòng.

Phần thứ hai của một ca khúc là hoà âm. Hoà âm là một sự liên kết giữa các nốt hoặc các hợp âm lại với nhau được góp thêm cho giai điệu của bài hát. Cả hai cùng hoạt động

tạo thêm phần “cảm xúc” hay tâm trạng cho âm nhạc. Bởi vì hồn (tâm trí và cảm xúc của chúng ta) có liên quan tới hoà âm khi đem xem xét và so sánh sự pha trộn và tương phản của các nốt. Khi những nốt này liên kết lại với nhau tạo nên các hợp âm trưởng, mang đến cảm giác vui mừng ngược với những hợp âm thứ làm cho bản nhạc cảm giác buồn bã. Những phong cách khác nhau của hòa âm sẽ mang đến những ảnh hưởng khác nhau đến tâm trí và cảm xúc của chúng ta, chẳng hạn: sự bình an, hỗn độn, hân hoan hoặc căng thẳng.

Phần thứ ba của âm nhạc là nhịp hay tốc độ. Nhịp hay phách nhạc là phần nổi của toàn bản nhạc, nó quyết định tốc độ hay thời gian. Đây là bộ phận âm nhạc tác động đến thân thể chúng ta, vì chính thân thể chúng ta do nhiều nhịp độ điều khiển như nhịp đập của tim và nhịp thở. Chúng ta dùng cơ thể để vỗ tay, bước chân, nhảy múa, và cơ thể của chúng ta là phần có mối liên hệ với âm nhạc qua nhịp của bài hát.

Mỗi bộ phận âm nhạc có sự ảnh hưởng đến mỗi phần khác nhau trong con người, vì cơ âm nhạc đã được đầu tư soạn thảo ngay từ thời Hy Lạp cổ đại rồi. Bài viết của Jean Rameau, lý thuyết gia và nhà soạn nhạc nổi tiếng người Pháp vào thế kỷ 18, xem như là một trong những lời chứng thực cho mối tương quan đó, “Sự biểu lộ của cơ thể con người khi có tác động của âm nhạc phụ thuộc vào nhịp và phách. Ngược lại hoà âm lại mang đến cảm hứng cho chúng ta”. Một khái niệm cơ bản mà chúng ta có thể định nghĩa được về sự ảnh hưởng của ba phần âm nhạc là giai điệu mở mang tâm linh, hoà âm làm cho hồn được giải trí, và nhịp làm cho cơ thể được phấn chấn.

Ba bộ phận âm nhạc phải được quân bình một cách phù hợp, vì âm nhạc là ống dẫn cho Đức Thánh Linh. Hãy để cho giai điệu quyết định phần hoà âm và nhịp, cũng như tâm linh chúng ta phải là bộ phận điều khiển hồn và thân thể, hầu cho người đó trở nên người thuộc linh. Cũng một lẽ ấy, người xác thịt để cho xác thịt mình dẫn dắt; nhịp và phách là phần chính điều khiển của một bài hát xác thịt.

Ví dụ về nhạc Disco, có thể lúc nào đó chính mình khám phá ra rằng mình lại là thính giả thường xuyên của nhạc Disco từ xa xa. Loại nhạc này chúng ta thường nghe được trước hết là bộ phận nhịp và phách. Chúng ta không nghe được giai điệu hay nhạc của bài hát, mà nghe toàn tiếng nhịp và phách, nó là phần nổi bật nhất của thể loại nhạc Disco. Bởi vì mục đích của loại nhạc này không phải để nâng lòng của bạn lên với tiếng hát, mà nó được viết để khuấy động tham dục của xác thịt. Phong cách của nhạc Rock, Disco và nhạc rap tất cả đều nhấn mạnh phần nhịp và phách với mục đích khuấy động và kích thích xác thịt. Vì vậy chúng ta rất hiếm khi thấy người ta dùng nhạc êm dịu hay nhẹ nhàng để tập thể dục Aerobic, trong buổi biểu diễn nhạc Rock, hoặc trong các quán bar.

Chúng ta phải có đủ ba phương diện trên và làm việc cùng lúc với nhau để tạo nên âm nhạc. Tuy nhiên sự cân bằng của những thành phần này đang làm việc trong âm nhạc sẽ thúc đẩy bản chất con người chúng ta theo nhiều cách khác nhau, có khi hướng về thuộc linh, khi hướng về cảm xúc, và có lúc hướng về xác thịt. Cùng một cách như vậy ba thành phần này cần phải làm việc chung với nhau theo cách đúng đắn để tạo nên sự Ngợi khen và Thờ phượng được Chúa Chấp nhận. Như chúng ta thấy ở biểu đồ trên dòng thứ 5.

Sự Thờ Phượng Thuộc Linh Quân Bình

Những chương trước chúng ta đã biết Chúa đã sử dụng Đavít khôi phục lại âm nhạc và ca hát đầy ơn cho việc thờ phượng Đức Chúa Trời. Một trong những khảo thí mà Đavít nhận được là làm cách nào để quân bình sự thờ phượng hầu cho sự thờ phượng được Chúa thăm viếng. Chúng ta hãy xem điều Đavít đã viết trong Thi 68:24-25, “Lạy Đức Chúa Trời là Vua của con, mọi người đã thấy đoàn diễu hành rước Chúa, một đoàn diễu hành đi vào nơi thánh. Những người ca hát đi trước, những kẻ đánh đàn theo sau, ở giữa là những thiếu nữ đánh trống cơm.”

Ở đây có ba phần Đavít kết hợp tổ chức thờ phượng. Thứ nhất là các ca sĩ, ban nhạc xếp thứ hai. Thứ ba là những người chơi trống cơm. Đây là đội thờ phượng đẹp lòng Chúa và khiến Ngài vào tận đền thánh. Đây cũng là điều chúng ta ước ao mong Chúa hiện diện và thăm viếng giờ thờ phượng của chúng ta!

Đầu tiên và quan trọng nhất là ca hát. Ca hát phải là phần chủ đạo chính của buổi nhóm. Hội chúng có khả năng tham gia thờ phượng một cách nhiệt tình nếu họ nghe được chính giọng hát của mình. Đây là điểm khác xa với ban nhạc thế gian. Ban nhạc thế gian không có nhấn mạnh về tiếng hát, đôi khi không nghe được lời của bài hát vì nhạc quá ồn!

Chúng ta phải cẩn thận với nhạc như vậy, ca sĩ phải để ý đến micrô đừng để quá ồn đến nỗi mọi người không nghe được giọng hát của chính mình, nếu ban nhạc đàn quá ồn sẽ khiến cho hội chúng không thích hát, nếu có họ cũng không tham gia hết lòng được. Hội chúng chỉ được khích lệ lắng nghe đội thờ phượng làm, buổi nhóm sẽ trở thành buổi hoà nhạc nếu hội chúng biến thành thính giả hay khán giả! Đội thờ phượng phải khuyến khích mọi người

trong hội thánh trở thành người thờ phượng, nhưng đừng áp đảo hay sai khiến người khác bằng tiếng nhạc ồn ào của mình. Đây là cách mà nhóm nhạc thế gian cố gây ảnh hưởng đến thánh giả của mình.

Có một ví dụ để minh họa cho chúng ta thấy rằng không nên để âm nhạc hoặc micro quá lớn trong buổi thờ phượng. Tôi nhớ nhiều năm về trước khi tôi được mời giảng ở một Hội Thánh nọ lúc đó con gái lớn của tôi được 8 tuổi. Vào giữa giờ thờ phượng tôi nhìn xuống và thấy con gái tôi không hát thờ phượng. Và tôi khích lệ con gái tôi rằng hát thờ phượng Chúa là một điều rất quan trọng cho chúng ta, nhưng sau đó nó trả lời tôi với sự bức bối “Bố ơi con hát cũng vô ích thôi vì âm nhạc quá lớn đến nỗi con không nghe được chính giọng hát của mình khi con cố gắng hát”

Phần kế tiếp của buổi thờ phượng của Đavít là ban nhạc theo gót các ca sĩ. Sự thờ phượng được quân bình là ban nhạc theo sau, hỗ trợ và khích lệ ban hát. Trên hết tiếng ca hát là điều sẽ dẫn dắt tâm lòng của mỗi người quay về với Chúa. Sau đến ban nhạc khuyến khích người thờ phượng phải tập trung cả hồn mình (tâm trí và cảm xúc) yêu mến Đức Chúa Trời.

Trong Thi 68:25 ghi lại phần cuối của buổi thờ phượng của Đavít là những thiếu nữ đánh trống cơm. Trống cơm là loại nhạc cụ dùng để gõ nhịp. Nó chưa thể làm cho giai điệu trở thành bản nhạc được, vì nó chỉ có ít khí nhạc để góp vào giai điệu của bản nhạc. Thế nhưng nó có thể làm cho phách và nhịp của bài hát có trật tự và sống động.

Chúng ta cần sử dụng đúng đắn những số nhịp trong bản nhạc hay bài hát, tương tự như: nhịp đập trong cơ thể đều đặn vậy. Nếu tim chúng ta ngừng đập hay phổi chúng ta ngừng hít thở thì chúng ta sẽ chết một cách nhanh chóng! Cũng một cách đó, nếu âm nhạc không có nhịp nghe nó sẽ

nhịp và không sống động. Ngược lại nếu nhịp đập trong cơ thể chúng ta loạn xạ thì có thể chúng ta sẽ bị cao huyết áp hoặc nhức đầu! Tuy vậy, phải cẩn thận nhịp và phách không thể để nó chế ngự toàn bộ âm nhạc của chúng ta. Nhịp do trống cơm đóng góp vào là phần sau cùng của ba phần được nhắc đến trong sự thờ phượng do Đavít sắp đặt (Thi 68:25). thứ tự này chỉ cho chúng ta sự quân bình thích hợp. Nhịp chỉ là phần phụ, kém quan trọng hơn so với giai điệu của bài hát và hoà âm.

Chúng ta có thể thấy sự cân bằng đúng đắn về nhịp và phách một cách rõ ràng khi chúng ta xem xét về việc Chúa tạo dựng nên thân thể con người để hoạt động. Tim của chúng ta đập liên tục và phối thì thở, nhưng phần lớn thời gian chúng ta không hề chú ý đến những nhịp này của cơ thể. Vì nó phục vụ chúng ta một cách im lặng, ngoại trừ thời gian chúng ta tập thể dục hoặc căng thẳng quá mức, lúc này các nhịp trong cơ thể chúng ta sẽ thay đổi trong tạm thời, chúng ta có thể chú ý rằng tim sẽ đập nhanh hơn, nhịp thở sẽ nhanh hơn trong thời gian hoạt động đỉnh điểm của cơ thể. Nhưng không lâu sau đó nhịp của cơ thể sẽ cân bằng trở lại, nó sẽ tiếp tục làm một đày tớ im lặng mà phục vụ cho thân thể chúng ta. Trong cùng một cách như vậy nhịp trong bài hát của buổi nhóm nên có vai trò ít hơn và hành động như một tô tớ không được chú ý. Âm nhạc của một buổi nhóm nên trở lại với sự cân bằng bình thường, được sự dẫn dắt của giai điệu hay tiếng hát, có sự phối hợp của hòa âm, và sự phục vụ kín đáo của nhịp và phách.

”. Đây là điều cần thiết cho chúng ta, nhận thức tính thuộc linh của âm nhạc. Âm nhạc thế gian này thường trái ngược với âm nhạc của Đavít! Nhiều lúc âm nhạc thế gian này thường dùng trống để gõ nhịp trước khi bắt đầu một bài hát. Khi có nhịp rồi thì các nhạc cụ theo sau. Thính giả thường đáp ứng nhịp của bài hát bằng cách vỗ tay, lắc lư thân thể hoặc nhảy. Mọi người thường khởi động thân thể

và hồn của mình trước khi bắt đầu hát. Đây là phong cách trình diễn âm nhạc của thế gian (trái ngược với sự thờ phượng của Đavít). Nhưng đây không phải là phong cách âm nhạc và ca hát trong buổi thờ phượng của chúng ta. Chúng ta cần phải theo gót tiên tri Đavít, người đã khôi phục sự thờ phượng cho dân sự của Chúa hầu cho cũng có thể có cùng một kết quả và nhìn xem Đức Chúa Trời là Vua của chúng ta đến thăm viếng chúng ta tại đền thánh.

Tôi tin rằng bất cứ dụng cụ âm nhạc nào, nếu được sử dụng đúng cách, có thể đóng góp cho sự thờ phượng Chúa được xúc dầu. Dĩ nhiên chúng ta phải lưu ý một số dụng cụ âm nhạc được thiết kế để nhấn mạnh bộ phận nào đó của âm nhạc, nó không được cân đối và không có tính thuộc linh trong âm nhạc.

Như trống chẳng hạn, nó có rất ít hoặc không có thanh điệu để tạo tiếng nhạc, nhưng nó giữ nhịp có trật tự và sống động. Trống của thế gian, người chơi trống chỉ nhấn mạnh đến nhịp theo cách thoả mãn xác thịt chỉ để gia tăng thêm sự tham dục, sự bực bội, sự phản loạn, hoặc thậm chí để thôi miên nữa (như âm nhạc của đạo Hindu – Ấn độ giáo).

Những tay trống cơ đốc nhân nếu không nhận thức được tình trạng này có thể sẽ bắt chước theo gương sai trật của ban nhạc ngoài đời, sẽ ảnh hưởng tai hại đến toàn ban nhạc. Chúng ta nên cẩn thận với nhạc cụ chỉ nhấn mạnh đến phách nhịp để tránh khỏi không để chi phối các nhạc cụ khác trong buổi thờ phượng.

Bởi vì nhiều thể loại âm nhạc trên thế giới này thường có khuynh hướng nhấn mạnh đến âm nhạc có tác động đến thể xác, nên chúng ta phải chú ý đến lời dạy dỗ của Sứ ĐỒ

Phao – lô trong Rô 12:2 *“Đừng làm theo đời này, nhưng phải biến hoá bởi sự đổi mới của tâm thần mình, để thử cho biết ý muốn tốt lành, đẹp lòng và trọn vẹn của Đức Chúa Trời là thể nào”*

Lần kia Chúa đã dạy tôi bài học quan trọng, như thế nào âm nhạc không cân bằng đã tác động đến tâm linh của mỗi người. Tôi đã được mời làm diễn giả của Hội Thánh họ, đây là Hội Thánh tốt trong nhiều phương diện. Họ có Mục sư rất tận tụy, thế nhưng có một điều gì đó trong cách thờ phượng của họ làm tâm linh tôi thấy phiền muộn. Ban nhạc dẫn thờ phượng của họ không thiếu nhân tài. Trưởng ban âm nhạc đã từng là nhạc sĩ Jazz – Rock nổi tiếng trước khi anh ta tin Chúa. Anh ta có tài trong việc huấn luyện nhóm nhạc của mình, dường như họ có thể dẫn hội chúng kiểu nào cũng được tùy họ thích – nhưng đó là một phần của vấn đề! Có những lúc dường như họ rất nhạy bén với Chúa, để dẫn hội chúng bước vào sự hiện diện của Chúa. Thế nhưng đã nhiều lần họ đã dẫn dắt buổi thờ phượng hoàn toàn chỉ dùng tài năng và mở volume quá to. Suốt cả buổi thờ phượng tôi không cảm nhận được tí nào về sự xúc dầu của Đức Thánh Linh ở đó.

Khi tôi đang cầu nguyện về vấn đề này, Chúa đã mở mắt thuộc linh cho tôi. Nhờ có ân tứ phân biệt các linh một trong 9 ân tứ của Đức Thánh Linh trong I Cô-rinh-tô 12:8-10 tôi đã nhìn thấy được những gì đang xảy ra thuộc lãnh vực thuộc linh. Tôi thấy có một con quỷ ngồi trên ngai nhỏ tại chỗ đền thánh và nó ngồi lệch sang một bên. Tôi hiểu rằng đây chính là tà linh đã góp phần vào sự kiểm soát trên hội thánh này.

Sau đó tôi thấy con quỷ này bắt đầu chơi nhạc. Và khi nó bắt đầu chơi nhạc của nó thì tà linh cũng bắt đầu lan tràn khắp đền thánh. Sự ảnh hưởng này đầy dẫy đền thánh, cánh cửa phía sau Hội Thánh được mở ra và tôi thấy các bước của nó dần dần đi xuống địa ngục. Sau khi âm nhạc được chuẩn bị, thì có một con quỷ vương bước qua ô cửa và bắt đầu đi vòng khắp Hội Thánh.

Trước đó tôi đã tham gia buổi thờ phượng mà ở đó có Chúa thăm viếng dân sự của Ngài. Tôi cũng có tham gia buổi nhóm vinh hiển Chúa tràn ngập buổi thờ phượng có các thiên sứ từ thiên đàng xuống tham dự chung. Tôi chưa hề nghĩ rằng lại có chuyện trái ngược xảy ra như thế này. Âm nhạc được xúc dầu có thể khiến các thiên sứ từ thiên đàng ngự xuống tham dự cùng chúng ta, trái lại thứ âm nhạc bại hoại có thể đem các quỷ từ địa ngục lên thăm!

Sau đó tôi nói chuyện với vị Mục sư ở Hội Thánh đó và chia sẻ với ông về việc có sự pha trộn thuộc linh một cách mạnh mẽ và nó được làm việc qua ban nhạc của Hội Thánh. Vị mục sư này đồng ý với tôi rằng có rất nhiều vấn đề nghiêm trọng từ ban nhạc đó. Tuy nhiên sau đó ông nhìn tôi với vẻ mặt buồn bã và nói rằng : “ông biết người đánh đàn guitar dẫn dắt ban nhạc là ai không? Ông ấy là cha tôi. Người chơi Orgrant là em gái tôi, và người đánh trống là em trai tôi.” Khi cuộc chò chuyện của chúng tôi kết thúc, Tôi biết điều đó có nghĩa là vị mục sư này sẽ không cố gắng sửa chữa nan đề này của Hội thánh ông là điều có thể mang đến sự bất hòa cho gia đình ông.

Nguyện Chúa giúp đỡ mỗi chúng ta có được sự nhận thức rõ ràng để làm cách nào có sự thờ phượng Chúa với sự thánh sạch và được quân bình. Cùng với sự nhận thức thuộc linh, mong rằng mỗi chúng ta cũng có những tấm lòng khát khao để đi theo đường lối của người công bình mà Đấng Chấn Bầy vĩ đại của chúng ta sẽ chỉ dạy chúng ta. Chúa đã xác chứng rằng, “Rồi Ngài loại Sau-lơ và đặt Đa-vít lên ngôi, là người được Ngài chứng nhận: Ta đã tìm thấy Đa-

vít, con Gie-sê, người mà Ta hài lòng, người sẽ thực hiện tất cả ý định của Ta” (Công 13:22). Chỉ khi nào chúng ta khao khát với cả tấm lòng đi theo tất cả những ý muốn của Đức Chúa Trời, như thể âm nhạc và sự thờ phượng của chúng ta mới có quyền năng và thánh khiết giống âm nhạc của Đavít được.

Sau đó chúng ta mới có khả năng mời gọi Chúa là Vua thăm viếng giờ thờ phượng của chúng ta! Âm nhạc của chúng ta cũng có thể được xúc dầu tương tự như chàng trai trẻ Đavít, dùng để đuổi tà linh và ác linh ra xa chứ không phải mời gọi nó vào

CHƯƠNG 7

HƯỚNG DẪN THỜ PHƯỢNG

Người hướng dẫn hát có một chức vụ rất quan trọng song cũng rất khó khăn. Ngay cả nếu bạn không cảm thấy được kêu gọi cách cá nhân để trở thành người hướng dẫn thờ phượng hoặc nằm trong ban nhạc, thì cũng tốt cho một người được kêu gọi làm người lãnh đạo cơ đốc có được một số hiểu biết về những phức tạp của chức vụ này. Khi người hướng dẫn lẫn người lãnh đạo hội thánh có thêm sự khôn ngoan và sự phân biệt thuộc linh về việc hướng dẫn bài hát, họ có thể giúp hướng dẫn thêm những ai được kêu gọi vào trách nhiệm quan trọng này. Cho dù giọng hát của bạn nghe giống ếch nhái hơn là giống thiên sứ và bạn cũng chưa hề thử làm người hướng dẫn hát, hãy biết rằng nghiên cứu chương này có thể vẫn ích lợi cho sự phát triển của bạn trong chức vụ!

Có rất nhiều yếu tố phải được tổ chức chu đáo và được hướng dẫn để một buổi nhóm thờ phượng “đi trúng đích” và hoàn thành trọn vẹn kế hoạch của Đức Chúa Trời. Trong khi hát, người hướng dẫn hát phải qui tụ và dẫn dắt cả ban nhạc cùng với hội chúng, giống như người chỉ huy dàn nhạc giao hưởng vậy. Tuy nhiên những trách nhiệm thuộc linh của chức vụ này quan trọng hơn là tài năng tự nhiên và tài tổ chức cần thiết. Một người hướng dẫn hát cần phải nhạy bén về mức độ thuộc linh để hướng dẫn tín hữu sâu nhiệm trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời cùng lúc cũng tránh được những ngăn trở thuộc linh và chiến thắng sự chống đối của kẻ thù. Người hướng dẫn hát phải là người thờ

phượng, người tổ chức, ca sĩ, người thức canh, và là chiến sĩ thuộc linh, tất cả hoà quyện trong con người đó!

Những Điều Người Hướng Dẫn Thờ Phượng Cần Có

Điều đầu tiên mà người dẫn thờ phượng phải có là một khái tượng đúng đắn để hiểu biết mục đích thật về chức vụ của họ. Người dẫn thờ phượng phải là người thờ phượng mới có thể dẫn dắt dân sự vào sự thờ phượng. Chúa Jêsus chúng ta phán với chúng ta trong Giăng 4:23 rằng Cha đang tìm kiếm những người thờ phượng thật. Đây là điều quan trọng để làm hài lòng Đức Chúa Trời, tuy nhiên nó cũng thật quan trọng cho con dân Chúa; vì chính khi chúng ta thờ phượng Ngài mà chúng ta được thay đổi để trở nên giống Ngài (2Cô 3:18; 1Giăng 3:2). Làm một người thờ phượng mà hướng dẫn những người khác bước vào sự thờ phượng là khái tượng ghì chặt tấm lòng của người hướng dẫn hát, bởi vì nhiều người hướng dẫn có khái tượng rất mơ hồ. Phần minh hoạ về những “khái tượng mơ hồ” được giải thích như sau:

1) Người Khích Lệ

Đây là dạng người dẫn thờ phượng tìm cách thúc đẩy hội chúng sao cho được phấn chấn và năng nổ. Họ tưởng rằng phấn khởi có nghĩa là sự xúc dầu tuôn tràn, và buổi nhóm thờ phượng đó phải năng động, to tiếng và sôi nổi. Nếu buổi nhóm thờ phượng trở nên yên lặng hay chậm chạp họ nghĩ rằng có sự trói buộc trong buổi nhóm, và phải làm cho buổi nhóm sống động lên. Người khích lệ thường

khuyến khích và bảo hộ chúng phải làm gì khi họ tìm cách khuấy động mọi người. Họ có thể mang đến sự tự do cho hội chúng, nhưng đó chỉ là sự tự do của nhiệt thành xác thật mà không có liên hệ gì đến sự xúc dầu và sự thờ phượng thật!

2) Người Mua Vui

Người mà có khái tượng này thường suy nghĩ rằng họ đã hoàn thành tốt phần việc của mình nếu sự biểu diễn của họ được nhiều người biết đến và ai cũng thích buổi thờ phượng. Những người mua vui không thể phân biệt giữa hồn và linh (Êsai 4:12) nên họ nhắm mục đích làm thoả mãn phần hồn bằng những thứ như sắc đẹp, tài năng, sự hài hước và tài diễn xuất thay vì học cách để tuôn tràn và phục vụ trong Thánh Linh (Phil 3:3; Xac 4:6, 1Côr 2:1-5). Sau khi đánh giá được sự thành công của mình, người này thường tự hào về mình và có thể lắm sẽ trở thành người chỉ làm hài lòng người ta chớ không hài lòng Chúa (Gal 1:10).

Công việc của người mua vui thường theo một trong hai cách không cân bằng. Đôi khi người này sẽ bắt chước theo phong cách của một người hướng dẫn thờ phượng nổi tiếng và nhìn rất thuộc linh. Tuy nhiên nếu sự thuộc linh này không phải là sự thuộc linh được sinh ra từ công việc của thập tự giá, thì nó chỉ là đạo đức giả mà thôi. Người này xuất hiện với dáng vẻ rất thuộc linh khi họ đang ở trong sự chú ý của Hội Thánh, trong khi cuộc sống hằng ngày của người này thì đầy dẫy tội lỗi và xác thật.

Sự mất cân bằng thứ hai của “người mua vui” là họ bắt chước theo phương pháp của ca sỹ và nhạc sỹ ngoài đời, hoặc của một người hướng dẫn nhạc thánh nhưng rất xác thật. Nếu một người hướng dẫn thờ phượng thiếu đi sự nhận thức thuộc linh thì mục tiêu cho sự

thành công của họ sẽ dựa trên những biểu hiện bên ngoài như sự phản ứng của khán giả, sự nổi tiếng, gia tăng sự chú ý, thành công về tài chính. Có nhiều phương pháp mà các ca sĩ hoặc nhạc sĩ thế gian thường tìm kiếm để có những lợi nhuận trên. Nếu Cơ Đốc nhân làm theo thế gian, họ có thể sẽ đạt những thành công như thế gian đã đạt. Như Satan cám dỗ Chúa Giê-xu Christ trong đồng vắng rằng Ngài sẽ nhận được những lợi ích của thế gian nếu như Ngài thờ phượng nó, những người hướng dẫn thờ phượng ngày nay cũng sẽ đối diện với những cám dỗ như vậy.

Người “mua vui” thường sao chép kiểu cách từ các ca sĩ hay nhạc sĩ nổi tiếng (2Côr 10:12 &18).

Chúng tôi không dám đặt mình ngang hàng hoặc so sánh mình với những người tự đề cao họ. Nhưng khi đánh giá bản thân theo tiêu chuẩn của chính mình và tự so sánh mình với chính mình, những người ấy rõ ràng là thiếu hiểu biết. Vì người được Đức Giê-hô-va chấp nhận không phải là người tự đề cao mình, nhưng là người được ngài đề cao.

Một người hướng dẫn thờ phượng muốn đạt được sự khen ngợi của Chúa cần học theo tấm gương của Vua Đavít . Đavít không có vẻ bên ngoài nhìn giống như ông sẽ trở thành một người thành công vĩ đại, nhưng Chúa đã nói về ông rằng “ Nhưng Đức Giê-hô-va phán với Sa-mu-ên: “Đừng xét theo diện mạo và vóc dáng cao lớn của nó, vì Ta đã loại bỏ nó. Đức Giê-hô-va không xem theo cách loài người xem; loài người xem bề ngoài, nhưng Đức Giê-hô-va nhìn thấy trong lòng.” Đó là bởi vì Đavít là người theo lòng Đức Chúa Trời nên ông đã được đẩy lên để trở thành tác giả của thi thiên của Israel (Công vụ 13:22; II Samuên 23:1) hơn nữa nếu chúng ta làm như Vua Đavít tập trung vào khái tượng và thờ phượng theo lòng Chúa chứ không theo đuổi sự giải trí, sự thành công, thì chúng ta sẽ đạt được sự khen ngợi và sự nâng đỡ của Đức Chúa Trời như Vua Đavít đã từng nhận được.

3) Người Chuyên Nghiệp

Người hướng dẫn hát mà có mục tiêu này thường nhắm đến sự hoàn thiện, chớ không nhắm vào mục tiêu chính là thờ phượng Chúa! Tài năng âm nhạc và ca đoàn dễ thương là điều quan trọng nhưng nó có thể trở thành một “thần tượng”. Người hướng dẫn hát mà đặt tính chuyện nghiệp lên trên hết có thể tạo ra một buổi nhóm có kỹ thuật và trôi chảy mà thực sự chỉ chú trọng đến buổi thờ phượng thay vì hướng đến Chúa! Người nào mà tìm cách phô diễn hay “quảng cáo” tài năng của mình sẽ khiến hội chúng không tập trung hết lòng thờ phượng Chúa.

Lưu ý: Buổi Thờ Phượng, Chớ Không Phải Là
Buổi Hoà Nhạc!

Có lần tôi chia sẻ cho một hội thánh nọ, nơi đó Chúa đã mở mắt tôi nhận thức được tầm quan trọng phải có một cái nhìn thánh khiết cho buổi thờ phượng. Buổi nhóm thờ phượng này do một nhóm nhạc đã thực hiện buổi hoà nhạc cơ đốc hướng dẫn. Họ biết vị diễn giả được mời (tức là tôi) là một nhạc sĩ và là người dẫn thờ phượng đã từng đi nhiều nước để tổ chức các buổi hội thảo về âm nhạc và thờ phượng. Ngoài những động cơ khác, họ muốn dùng hết sức mình để gây ấn tượng cho vị diễn giả của họ. Tôi quả là thấy rất ấn tượng nên đến giờ tôi vẫn đề cập đến chuyện này tại hầu hết các khoá hội thảo về sự thờ phượng mà tôi tổ chức.

Buổi thờ phượng bắt đầu với tiếng “keng” của trống là tiếng báo cho bài hát đầu tiên bắt đầu. Liền tức thì nghe tiếng chí choé của Ghi-ta điện có sử dụng bộ phá tiếng.

Tiếng nhạc ồn ào vẫn cứ tiếp tục trong khi các ca sĩ lặp đi lặp lại chữ, “Let God Arise!” để cho hội chúng hát theo.

Khi hát tiếp tục từ bài này sang bài khác, tôi nhận thấy rằng ban nhạc đang chơi bài “ruột” mà họ thường hay chơi ở các buổi hoà nhạc. Họ không hát những bài mà hội chúng biết; và có những phần mà hội chúng cố hát theo thì lại không quan trọng lắm. Ban nhạc này cứ tiếp tục trình diễn, không cần biết mọi người có hát theo hay không. Hội chúng chỉ vỗ tay và xem thôi! Dù hôm ấy là buổi sáng Chúa Nhật nhóm ngay tại nhà thờ, tôi nhận ra ngay là tôi đang ở tại buổi hoà nhạc, chớ không phải buổi thờ phượng.

Khi buổi nhóm thờ phượng diễn tiến với nhịp điệu nhanh, tôi cố gắng cầu nguyện, thờ phượng và tương giao với Chúa. Tôi biết không bao lâu nữa tôi sẽ được mời lên giảng sứ điệp buổi sáng, và tôi đã kêu cầu Chúa xin Ngài đổ sự xúc dầu của Ngài trên tôi cho dù sự hiện diện của Chúa đã không được bày tỏ trong buổi thờ phượng!

Sau đó tôi nhìn vợ tôi. Tôi để ý vợ tôi cũng không vỗ tay hay hát gì cả. Tôi nghiêng mình phía nàng và nói, “Anh thấy đây không phải là buổi thờ phượng tốt đâu, dầu vậy chúng ta ít ra cũng nên cố tham gia để gặp gỡ Chúa.” Vợ tôi trả lời, “Anh sẽ không vỗ tay và hát với họ nếu như anh thấy những gì em thấy!”. Câu nói này làm tôi phải lưu ý, nên tôi hỏi nàng thấy gì. Nàng kể lại rằng Chúa đã cho nàng một khả thị, có một hình tượng rất lớn ở giữa và bao phủ cả ban nhạc. Vợ tôi thấy tất cả ban nhạc đều thờ thần tượng – thần tượng đó là âm nhạc của chính mình họ!

Sau khi tôi giảng xong, ban nhạc dạo bài hát cuối cùng trước khi dọn dẹp các nhạc cụ. Người dẫn thờ phượng ra trước đón tôi. Lòng tôi trông mong anh ta hỏi ý kiến tôi

về “buổi thờ phượng”, có thể lúc đó tôi sẽ nói thẳng thắn về quan điểm của tôi. Thế nhưng, nghe anh ta nói xong tôi hết đường nói. Anh ta nói như vậy, “Buổi thờ phượng rất tuyệt! Chúng tôi hát không bị sai nhịp! Từ khi tiếng trống bắt đầu cho đến cuối mọi sự đều trôi chảy!” Anh này cứ thao thao bác tuyệt tự khen nhóm nhạc của mình mà cũng không hỏi gì về suy nghĩ của tôi.

Ngay cả nếu vợ tôi không thấy khái tượng gì từ Chúa, thì rõ ràng là nhóm nhạc này đang thần tượng hoá tài năng âm nhạc của mình. Chúc vụ âm nhạc của họ đã không đặt mối quan hệ với Chúa làm trên hết, mà họ cũng không chịu vâng phục mục sư của họ. Vài tháng trước mục sư muốn chấn chỉnh lại một số vấn đề trong buổi nhóm để cho tốt hơn. Khi nhóm nhạc biết chuyện, họ bắt đầu không chịu “làm công việc của mình” nữa, hầu hết họ bỏ hội thánh đi và gây nhiều chia rẽ trong hội chúng!

Là người dẫn thờ phượng hay là nhạc sĩ, động cơ và khái tượng của chúng ta được ở trong nhà của Chúa là quan trọng hơn hết. Điều này sẽ hướng dẫn lối suy nghĩ và việc làm của chúng ta. Động cơ đúng sẽ giúp chúng ta đạt được mục tiêu và thực hiện ý muốn của Đức Chúa Trời cho chúng ta; còn không sẽ khiến chúng ta đi theo ý tưởng và mục đích của cá nhân. Nguyên tắc cả chúng ta đều chọn việc vui vẻ làm theo ý muốn của Chúa, và hết lòng tìm kiếm để trở nên người thờ phượng mà Đức Chúa Trời mong muốn.

Vài Chỉ Dẫn Cho Người Hưởng Dẫn Buổi Nhóm Thờ Phượng

Luôn nắm giữ khái tượng trong lòng mình. Tuy nhiên để trở thành người dẫn thờ phượng tốt, chúng ta phải tích

lũy kỹ năng và thực tập nó. Sau đây là vài bước giúp chúng ta phát triển kỹ năng.

1. Chuẩn Bị Tấm Lòng

Nền tảng thứ nhất chúng ta cần có là lòng của chúng ta hướng đến Chúa. Tác giả Thi Thiên tuyên bố trong chương 66 câu 18, *“Nếu lòng tôi xu hướng về điều ác Chúa chẳng nghe tôi đâu.”*. Để đảm bảo làm việc cho thích hợp, đặc biệt là công việc thuộc linh, bạn phải chắc rằng không còn tội lỗi nào hay không một điều nào trói buộc lòng mình.

Như thế không có nghĩa là chúng ta hoàn hảo, chúng ta phải biết chắc rằng huyết của Đấng Christ đã tẩy sạch chúng ta, vì vậy chúng ta không còn hổ thẹn khi đứng trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Nếu không đủ tự tin như vậy, bạn cần phải chân thành tìm kiếm sự đắc thắng này, còn không hãy để cho ai đó dẫn thờ phượng và họ phải là người đã chuẩn bị tấm lòng.

Cách thứ hai để chuẩn bị tấm lòng là hãy cầu nguyện cho giờ thờ phượng sắp tới. Chúng ta nên tìm sự mặc khải mà Chúa muốn chúng ta làm trong lúc chuẩn bị. Buổi thờ phượng đôi lúc như một cuộc chiến, là người chỉ huy khôn ngoan phải có kế hoạch đúng đắn từng chi tiết cho mọi tình huống của cuộc chiến. Cầu nguyện cũng giúp chúng ta có được sự xúc dầu khi chúng ta đứng dẫn dắt buổi nhóm.

Chúng ta cũng cần chuẩn bị tấm lòng để có sự tự tin trong Chúa khi đứng trước mặt mọi người (Phục 31:6-8, 2Côr 3:5-6). Người chỉ huy quân đội mà nhát gan làm sao chỉ huy đội quân của mình một cách tốt đẹp được! Nhưng khi Chúa

chuẩn bị lòng của chúng ta giống như Ngài đã làm cho Giô-suê, thì mọi người sẽ tin tưởng đi theo sự dẫn dắt của chúng ta. Khi bạn đứng trước mọi người, hãy vững tin rằng Chúa sẽ giúp bạn dẫn dắt mọi người vào sự hiện diện của Ngài. Hãy mỉm cười và tự nhiên, đừng cứng đơ như cái tượng và đừng sợ hãi!

Lý do cuối cùng mà chúng ta phải chuẩn bị tấm lòng là để có được niềm vui của Chúa. Chúng ta phải dẫn mọi người theo những gì chúng ta có rồi. Đừng đem lòng nặng nề đầy dẫy nan đề và gánh nặng vào buổi nhóm. Như thế sẽ nhắc cho hội chúng nhớ lại nan đề của họ thôi. Nhưng phải dẫn dắt lòng và tâm trí của mọi người nhìn xem Chúa Jêsus!

2. Chuẩn Bị Danh Sách Bài Hát

Người hướng dẫn cũng phải chuẩn bị danh sách bài hát của họ trước. Giống như diễn giả chuẩn bị bài giảng của mình, người hướng dẫn thờ phượng cũng có rất nhiều điều cần chuẩn bị cho đến khi hoàn tất. Điều này không có nghĩa bạn cứ theo thứ tự một cách máy móc, cũng giống như diễn giả cũng phải để cho Đức Thánh Linh dẫn dắt nói ra những gì mình không chuẩn bị trước đó. Cho dù bạn có thay đổi thứ tự đã chuẩn bị sẵn, thì danh sách mà bạn lập trước đó sẽ giúp cho toàn bộ buổi thờ phượng được trôi chảy hơn.

Hướng dẫn thờ phượng không phải là hoạt động của một người. Hội Thánh có ban nhạc và các ca sĩ, đôi lúc cần họ giúp bạn dẫn lời một số bài hát, họ thường sẽ cần nhắc nhở trước và luyện tập trước cho bài hát. Nếu hội thánh có sử dụng máy chiếu để chiếu lời bài hát lên cho hội thánh hát, người

giữ máy chiếu cũng cần có trước danh sách bài hát để thực hiện phần việc của mình một cách trôi chảy.

Bài hát đã được chọn, xếp vào thứ tự, phải liên kết với nhau sao cho dẫn hội thánh từng bước đi vào sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Dưới đây là kiểu mẫu chung để sắp xếp các bài hát sao cho chúng được đi với nhau đúng sự hướng dẫn và mục đích thiên thượng.

Những bài hát có thể xếp theo đúng khoá nhạc để tiện hát. Bạn phải cẩn thận nếu cần thay đổi cao độ (lên tông) đặc biệt trong lúc đang hát, đừng xuống tông quá thấp hay lên quá cao. Làm sao hội chúng có thể ngợi khen Chúa hết lòng nếu họ hát cao đến độ bị đau cả cổ họng!

Mỗi hội thánh nên có danh sách thứ tự của các bài cần hát, có thể xếp theo khoá nhạc để dễ hát liên tục. Nếu bạn không biết về nhạc lý hãy nhờ ai đó biết nhạc lý giúp đỡ bạn.

Nếu bạn đã chọn xong bài hát đầu tiên với khoá nhạc tương ứng, ví dụ như khoá “C”, bạn cần tìm những bài hát khác có cùng khoá “C” để có thể hát liên khúc. Bạn chỉ cần biết tông của bài đầu tiên rồi bạn cứ hát trước những bài còn lại không cần bắt tông cho bạn. Đây là cách rất tốt để cho giờ thờ phượng được hát liên tục.

Nếu bạn muốn hát bài khác có khoá nhạc khác, bạn cần có nhạc bắt tông trước để hát cho đúng với tông đàn. Ví dụ sau khi đã hát song khoá “C” muốn chuyển thành khoá “D”. Đây là thứ tự lên giọng rất tốt để đưa bài hát lên từng bước cao hơn mà không phải sợ bể giọng.

Cách thứ hai để xếp thứ tự các bài hát là theo đề tài hay tựa đề từng bài hát. Chúa rất muốn chúng ta nhấn mạnh đề tài qua những lời của bài hát. Một số đề tài có

những bài hát thích hợp như : sự vui mừng, sự cứu rỗi, sự giải cứu, Si-ôn, dòng sông của Đức Chúa Trời, chiến trận, huyết của Chúa Jê-sus, chiến thắng, và cũng có nhiều đề tài khác nữa. Nếu Chúa cho bạn đề tài nào đó lúc bạn chuẩn bị bài hát, nó có thể là sứ điệp chính của buổi thờ phượng. Đôi lúc diễn giả cũng nên có cùng đề tài để giảng! Như vậy, những bài hát có thể giúp hội chúng xác nhận lại sứ điệp như thế Chúa có thể hành động trong giờ nhóm một cách lớn lao hơn. Một buổi nhóm thờ phượng mà hát theo một chủ đề do Đức Thánh Linh khởi xướng sẽ khai phóng những phước hạnh lớn lao. Tôi nhớ khi tôi hướng dẫn một buổi nhóm dâng nhà, tại đó tôi cảm nhận rằng chúng tôi nên hát những bài hát về Huyết của Chúa Giê-xu. Trong khi thờ phượng chúng tôi liên tục công bố sự thanh tẩy của Huyết Chúa Giê-xu cho đến khi chúng tôi cảm nhận được sự hiện diện của Chúa trên căn nhà và thanh tẩy căn nhà cùng toàn bộ tài sản. vài ngày sau đó người chủ của căn nhà này kinh nghiệm điều lạ thường. Cô ta là Cơ đốc nhân nhưng chồng của cô thì chưa tin Chúa và anh hay uống rượu và cờ bạc. Khi anh ta đứng ở ngoài sân, anh nghe có tiếng gọi tên anh từ cái sân vườn của người hàng xóm. Họ nói với anh “Đến đây chúng ta sẽ ăn nhậu và cờ bạc và chúng ta sẽ vui vẻ với nhau”. Người chồng nghe giọng nói rất rõ ràng nhưng không hề có ai ở đó cả! Nó là ma quỷ là kẻ đang kiểm soát anh ta đang gọi anh. Sau đó anh ta nói với họ, “Tại sao tôi phải đi ngang qua hàng rào và đến bên sân của hàng xóm? Tại sao các anh không đến đây?” thì ma quỷ trả lời rằng, “Chúng tôi không thể đi vào hàng rào nhà anh ở đó có Huyết của Chúa Giê-xu bao phủ ở xung quanh nhà anh” buổi nhóm dâng nhà đã mang đến sự bảo vệ của Chúa với người phụ nữ này và gia đình cô ta một cách đáng chú ý, và không lâu sau chồng của cô trở thành một Cơ đốc nhân và sống đời sống tin kính trong nhiều năm.

Một cách khác để sắp xếp một buổi nhóm ngợi khen là đi từ ngợi khen đến thờ phượng. Đây là khuôn mẫu tốt

cho buổi nhóm ngợi khen. Tuy nhiên phải nhớ rằng khuôn mẫu từ ngợi khen đến thờ phượng không phải là phượng chậm cho tất cả các buổi nhóm luôn rập khuôn theo. Có thể Đức Chúa Trời muốn nhấn mạnh sự ngợi khen trong một buổi nhóm đặc biệt, và không có giờ thờ phượng. Ở thời điểm khác, khi lòng của dân sự đã được chuẩn bị (như là cầu nguyện, hoặc ban nhạc chơi nhạc dạo trước giờ thờ phượng) thì lúc đó có thể bắt đầu buổi nhóm với sự thờ phượng. Và trong dịp khác nếu như trong sự thờ phượng có sự trói buộc hoặc sự nặng nề thì sẽ tốt hơn nếu có một bài hát ngợi khen vào cuối giờ thờ phượng, trước khi buổi nhóm chuyển sang tiệc mục còn lại.

Tương tự, buổi nhóm ngợi khen được sắp xếp từ bài hát nhanh đến bài hát chậm. Những bài hát nhanh giúp “đánh thức” dân sự Chúa và khích lệ họ bắt đầu vui mừng ngợi khen Chúa, còn những bài hát chậm thì giúp dân sự tập trung sự thông công với Chúa.

Một khuôn mẫu tương tự khác là chúng ta chuẩn bị những bài hát cho chính chúng ta đến những bài hát hát cho Chúa. Đôi khi chúng ta sẽ bắt đầu với những bài hát mà ở đó chúng ta chào hỏi lẫn nhau – có lẽ sẽ là những cái bắt tay trong biểu hiện chấp nhận và yêu thương những người mới khi họ tham gia nhóm lại với chúng ta. Ở thời điểm khác chúng ta có thể khích lệ lẫn nhau bằng việc hát những lời bài hát có sự dẫn dắt tới sứ điệp của bản thân chúng ta – có lẽ chúng ta cùng nhau ngợi khen Đức Chúa Trời, hoặc tất cả cùng bước vào trận chiến thuộc linh.

Một lời khuyên cuối cùng cho việc chuẩn bị một buổi nhóm thờ phượng là sử dụng những bài hát có sự xúc động tươi mới hoặc mang lẽ thật hiện tại. Ghi xuống tất cả các bài hát mang lại kết quả tốt ở những buổi nhóm trước đó, và các bài hát mới đây có ấn tượng trong lòng bạn, hoặc có những lúc bạn thức dậy và Chúa đã đặt để một bài hát nào đó trong lòng bạn và bạn bắt đầu hát theo như tác giả Thi Thiên đã nói trong Thi thiên 42:8 và 77:6. Chúa có thể ban cho chúng ta “bài hát vào ban đêm” thậm chí là khi chúng ta ngủ Đức Thánh Linh cũng có thể vận hành trong lòng chúng ta và làm cho nó hát, và khi

chúng ta thức dậy thì chúng ta ấn tượng và nhớ bài hát mà Đức Thánh Linh đã ban cho chúng ta. Và nếu chúng ta chuẩn bị hướng dẫn thờ phượng thì bài hát mà Chúa đã ban trong ban đêm đó có thể được dùng làm khóa nhạc chính cho buổi nhóm thờ phượng.

3. Làm Người Hướng Dẫn Tốt

Một người hướng dẫn ngợi khen là người hướng dẫn hát chứ không phải người hát theo. Nó là trách nhiệm của bạn để dẫn dắt ban hát và hội chúng gặp gỡ Đức Chúa Trời. Một người hướng dẫn nhút nhát là người hành động nhút nhát và nói lí nhí sẽ không truyền cảm hứng tự tin trong sự dẫn dắt của họ.

Nếu bạn là người dẫn dắt buổi nhóm thờ phượng, hãy đưa ra những hướng dẫn rõ ràng để mọi người hiểu bạn đang dẫn dắt ở đâu. Điều này sẽ giúp cho mọi người tuôn chảy cùng với nhau trong cùng sự dẫn dắt mà không có sự nhầm lẫn nào. Nên nói rõ ràng khi bạn cần đưa ra bất kỳ sự chỉ dẫn nào. Khi bắt đầu một bài hát bạn có thể bắt đầu vỗ tay hát lớn, hoặc đưa hai tay lên để bày tỏ cho biết khi nào bạn bắt đầu. Nếu bạn muốn mọi người tham gia vài hoạt động trong khi thờ phượng (như giơ hai tay lên hoặc nhảy) thì hãy nói với họ trước, hoặc nói trong thời gian chờ nhạc trước khi mọi người chưa hát.

Nếu bạn muốn hát lặp lại điệp khúc, bạn chỉ cần sử dụng tay ra dấu hiệu rằng bạn sẽ hát lại điệp khúc lần nữa. Khi bạn muốn dừng việc hát bạn nên dừng vỗ tay đứng yên lặng, khi bạn muốn dẫn dắt mọi người vào sự thờ phượng tự do (thờ phượng trong tâm linh hay thờ phượng bài ca mới) bạn có thể giơ hai tay lên, nhắm mắt lại bắt đầu thờ phượng trong khi thờ phượng bạn nên đứng cách xa với micro.

Bạn cũng nên cần có hệ thống dấu hiệu dùng cho người chỉnh máy chiếu. Buổi thờ phượng thường bị gián đoạn khi lời bài hát xuất hiện trước hoặc chậm trên màn chiếu so với nhạc, nếu như bạn có những dấu hiệu bằng cử chỉ thì bạn có thể ra hiệu cho người chỉnh máy chiếu (có thể là cái gật đầu hoặc cái lật tay) thì bạn đã cho họ biết rằng họ cần sẵn sàng đặt bài hát kế tiếp ở trên màn chiếu. Hãy chắc chắn rằng

người chỉnh máy chiếu nhìn thấy dấu hiệu dẫn dắt của bạn. nếu họ luôn nhắm mắt để thờ phượng Chúa, thì họ bỏ lỡ sự dẫn dắt của bạn và kết thúc với sự gây phân tâm cho Hội Thánh.

Dấu hiệu mà tôi sử dụng với người chỉnh máy chiếu đó là tôi dùng mắt kết nối với họ và lật tay trong điệp khúc. Điều này có ý nghĩa rằng đây là lần cuối cùng bài hát được lặp lại, và họ phải sẵn sàng cho bài hát kế tiếp. Nếu tôi muốn bỏ qua một bài hát và đi đến bài hát tiếp theo của danh sách. Tôi đưa hai ngón tay ra và lắc để cho họ biết rằng họ phải chuyển qua bài hát thứ hai.

4. Làm người người được dẫn dắt tốt

Trong khi thờ phượng người lãnh đạo phải học làm thế nào để dẫn dắt tốt, chìa khóa quan trọng để trở thành người lãnh đạo tốt đó là trước tiên phải trở thành người được dẫn dắt tốt. Nếu bạn không phải là mục sư quản nhiệm của Hội Thánh, thì bạn cần nên biết lãnh đạo của bạn muốn bạn làm gì. Họ muốn có một buổi nhóm ngắn gọn? thì hãy để nó ngắn! bạn dẫn dắt dưới mục sư, người lãnh đạo buổi nhóm hoặc người lãnh đạo âm nhạc. Nếu họ có sự tin tưởng trong chức vụ của bạn và giao cho bạn toàn quyền tự do để dẫn dắt buổi thờ phượng, thì hãy làm cho tốt. Nhưng nếu bạn chỉ là người tập sự, hoặc nếu lãnh đạo Hội Thánh đã đưa ra chỉ dẫn cho người hướng dẫn thờ phượng, thì sau đó hãy nhạy bén mà tuân thủ bất cứ sự hướng dẫn nào mà họ đưa ra. Nếu bạn được yêu cầu dẫn vài bài hát ngắn, thì đừng trở thành “không tặc” của buổi thờ phượng, như là cố gắng giảng, nói tiên tri, ban khả tượng hoặc kêu gọi tin Chúa!

Rất nhiều lần người hướng dẫn thờ phượng phải vật lộn khi họ cảm nhận Đức Thánh Linh dẫn dắt họ làm theo cách khác với những điều mà lãnh đạo Hội Thánh yêu cầu họ làm. Họ không muốn bất tuân cùng lãnh đạo, nhưng họ cũng không muốn làm trái ý Chúa. Đây là điều mà người hướng dẫn thờ phượng cần phải nhớ rằng tất cả họ (cũng như lãnh đạo khác của Hội Thánh) đang trong quá trình trở nên được dạy dỗ bởi Đức Thánh Linh. Sau giờ nhóm họ nên thảo luận cùng nhau về điểm mạnh và yếu của buổi nhóm thờ phượng, và về

việc liệu có nên đi theo một hướng khác nhau tạo ra kết quả tốt hơn. Theo cách như vậy ban hát dẫn có thể trưởng thành trong khả năng dẫn dắt buổi nhóm của họ. Thảo luận những điều này cũng giúp cho các lãnh đạo có ý tưởng tốt hơn về việc mà bạn đang cố gắng thực hiện với sự hướng dẫn thờ phượng của bạn. Sau đó họ có thể sẽ cho bạn quyền hạn lớn hơn trong việc dẫn dắt buổi nhóm thờ phượng. Nhưng thậm chí là họ không để cho bạn tự do trong việc hướng dẫn thờ phượng, thì bạn cũng không nên có thái độ không vâng phục lãnh đạo hay không lệ thuộc và tự kiểm soát. Nếu như bạn đã làm điều tốt nhất trong phần hướng dẫn buổi nhóm dưới sự chỉ dẫn của những lãnh đạo đã đưa ra, thì sau đó bạn không phải là người chịu trách nhiệm với Chúa cho bất kỳ trở ngại hay những hạn chế có thể đã xảy ra. Đức Chúa Trời sẽ đẹp lòng với bạn vì mặc dù dưới áp lực, giới hạn của lãnh đạo đã đưa ra nhưng bạn vẫn làm công việc của mình một cách tốt nhất.

5. Bắt Đầu Buổi Nhóm Ngợi Khen

Nếu bạn bắt đầu buổi nhóm ngay từ đầu thì bạn phải hướng sự chú ý của hội chúng và dẫn họ đi theo. Điều này có được thông qua cầu nguyện, đọc kinh thánh, hoặc khuyên nhủ. Nếu những người khác như mục sư, nhạc sỹ đã bắt đầu buổi nhóm và dân sự Chúa đã có sự tuôn đổ, sau đó bạn hãy nhạy bén trong việc dẫn dắt dân sự từ nơi họ đã đi được, buổi nhóm có thể được xem như cuộc chạy đua tiếp sức và bạn cần phải hiểu rằng họ đã chạy được tới đâu. Đừng bao giờ mang họ trở lại điểm xuất phát! Nếu như hội chúng đã hát vài bài hát ngợi khen trước khi người hướng dẫn được giao cho micro, thì một người hướng dẫn thờ phượng khôn ngoan sẽ bỏ đi vài bài ngợi khen trong danh sách bài hát đã chuẩn bị của mình. Cũng như vậy nếu như lòng dân sự đã được chuẩn bị (như là đang trong buổi bồi linh hoặc cuộc họp) thì lúc này có lẽ bạn sẽ cảm nhận sự dẫn dắt bước vào trong những bài hát thờ phượng mà không cần bắt đầu với những bài hát ngợi khen.

6. Điều Khiển Dòng Chảy

Bạn muốn buổi nhóm thờ phượng tuôn chảy theo sự vận hành của Đức Thánh Linh. Những biểu tượng của Đức Thánh linh được nói đến trong kinh thánh như là Gió, Nước, dầu. Mỗi một biểu tượng này có một kiểu mẫu hành động, cùng một cách như vậy chúng ta có thể học Đức Thánh Linh muốn vận hành thế nào qua buổi nhóm thờ phượng của chúng ta.

Người hướng dẫn ngợi khen phải nhạy bén phải hát mấy lần một bài hát và để Đức Thánh Linh hành động. Rất nhiều lần một bài hát đặc biệt nào đó có thể là chìa khóa mang đến sự đắc thắng cho buổi nhóm. Nếu sự xúc dầu tiếp tục gia tăng khi hát một bài hát nào đó thì cứ tiếp tục hát lại bài hát đó. Một vài ví dụ trong Kinh Thánh về bài hát đắc thắng hát nhiều lần trong kinh thánh, đã được dùng trong suốt thời kỳ Xuất Ê-díp-tô ký 15:20-21 và I Samuên 18:6-7.

Nếu bạn cảm thấy dòng chảy và sự xúc dầu đang giảm dần trong một bài hát, thì nên dừng hát bài đó và chuyển sang bài kế tiếp. Co lẽ sẽ có sự bối rối trong ban nhạc, hoặc sứ điệp hay bài hát bị sai. Nếu Chúa không xúc dầu bài hát mà chúng ta dẫn dắt thì chúng ta nên nhạy bén, và trong sự khiêm nhường không chăm vào kế hoạch của riêng chúng ta, nhưng bước theo sự dẫn dắt của Chúa.

Tìm kiếm sự giải phóng trong sự ngợi khen trước khi bước qua sự thờ phượng. nếu như không có sự đắc thắng, sự tự do, sự vui mừng, thì nên nhanh chóng cầu nguyện. có thể sự đắc thắng sẽ đến qua một bài hát, qua sự cầu nguyện, qua sự khích lệ. Một hành động như tung hô, nhảy múa, vỗ tay thường có thể mang đến sự giải phóng.

Nên cẩn thận dẫn dắt dân sự ra khỏi sự mất tập trung. Điều này có thể bao gồm sự lo ra, dân sự hay đi ra đi vào, tiếng ồn bên ngoài Hội Thánh hoặc có sự trục trặc trong hệ thống âm thanh. Thì nên hướng sự chú ý của dân sự trở lại với Đức Chúa Trời. Và những người khác như nhân sự và lãnh đạo phải luôn sẵn sàng xử lý rắc rối.

Trách nhiệm của một người hướng dẫn thờ phượng đó là tập trung tấm lòng của dân sự và dẫn dắt họ đến với Đức Chúa Trời. Để làm được điều này, trước tiên họ cần đạt được sự chú ý của dân sự, và giải thoát họ thoát khỏi tư tưởng tự cho mình là trung tâm và những sự rắc rối đang tranh chiến trong lòng họ. Nhưng như là tiến trình của buổi nhóm, họ tập trung trung sự chú ý của dân sự vào Đức Chúa Trời, nên ở điểm này người hướng dẫn thờ phượng và ban hát để mất sự chú ý của dân sự!

Chúng ta thấy tiến trình này giống với chức vụ của Giăng báp-tít. Khi ông lần đầu tiên xuất hiện thì tất cả mọi người nhanh chóng tập trung vào chức vụ năng nổ của ông. Nhưng sau khi Giăng Báp-tít chuẩn bị đường và Đấng Christ đã đến, Giăng rời khỏi vị trí trung tâm. Khi vài môn đồ của ông bắt đầu phàn nàn rằng chức vụ của ông đã không còn là “sự thu hút chính” thì Giăng chỉ có thể nói “Ngài phải được tôn cao, còn tôi phải hạ xuống” (Giăng 3:30)

Dưới đây là một vài cách có thể hướng sự chú ý của dân sự (ra khỏi bản thân chúng ta) và đến với Đức Chúa Trời.

- a) Không chỉ là người dẫn dắt hướng dẫn nhưng cũng phải là người thờ phượng
- b) Tránh nói những lời không cần thiết,
- c) Tránh đưa ra quá nhiều sự hướng dẫn, và đừng tiếp tục kiểm soát buổi nhóm một cách chặt chẽ khi Đức Thánh linh bắt đầu vận hành. Hãy để Đức Chúa Trời có cơ hội hành động, bằng cách chờ đợi Chúa. Tạo cơ hội cho lời tiên tri, và người khác thể hiện sự bày tỏ của Đức Thánh Linh.
- d) Tránh hành động để gây sự chú ý của dân sự vào bản thân bạn. bao gồm như việc nói chuyện với người khác vội vàng hấp tấp xung quanh bục giảng, khi Đức Thánh Linh bắt đầu vận hành, hãy nhớ rằng Ngài có biểu tượng như chim bồ câu, vậy chúng ta nên dịu dàng và không quấy nhiễu trong sự hiện diện của Ngài
- e) Dùng những hành động để kéo sự chú ý của dân sự đến với Đức Chúa Trời. Những hành động này bao gồm giờ hai

tay thờ phượng, nhắm mắt lại, đứng yên lặng, quỳ gối trong sự thờ phượng, và lùi ra xa khỏi bục giảng hoặc vị trí trung tâm.

- f) Trong giờ thờ phượng không nên đứng gần với micro hoặc không để micro quá gần miệng. Nếu đó không phải là thì giờ cần thiết để đưa ra chỉ dẫn rõ ràng thì nên để dân sự riêng tư với Đức Chúa Trời. Giọng của bạn không nên lúc nào cũng chi phối như là khi bạn đang hát một mình. Nếu như dân sự đang gặp gỡ Đức Chúa Trời trong giờ thờ phượng, thì bạn nên đứng xa khỏi micro để bạn cũng trở thành một trong những người thờ phượng.
- g) Hãy để hội chúng kinh nghiệm sự thờ phượng thay vì chỉ có ban hát. Hãy nhớ rằng hội chúng có lẽ chiếm 90% trên tổng số người thờ phượng trong buổi nhóm, và ban hát dẫn có mặt ở đó chỉ để giúp hội chúng
- h) Hãy biết khi nào nên dừng. hãy cố gắng kết thúc sự hướng dẫn thờ phượng của bạn ngay khi dân sự đang ở trên đỉnh núi thuộc linh chứ không phải đang ở trong trũng. Và hoàn thành với sự hiện diện của Chúa mạnh mẽ trong Hội Thánh, và với tấm lòng của các thánh đồ đầy dẫy sự vui mừng, tình yêu thương và sự đắc thắng. Nếu bạn duy trì buổi nhóm quá lâu, dân sự có thể trở nên mệt mỏi và sự hiện diện của Đức Chúa Trời có thể cũng bắt đầu rời khỏi đó.

Nếu buổi nhóm thờ phượng không đi đến sự tốt đẹp, thì nên cố gắng nhận thức rằng bạn có thể mang đến sự bức phá và sự đắc thắng hay không. Nếu bạn không thể, bạn nên nhường cho người khác hướng dẫn buổi nhóm. Có lẽ họ sẽ có chìa khóa để mang đến sự bức phá tươi mới mà bạn không có.

7. Làm Việc Với Các Nhạc Sĩ

Người hướng dẫn phải học hoà nhịp với hết thầy các nhạc sỹ. Phải có sự hiệp một trong buổi nhóm để nhận phước lành của Đức Chúa Trời (Thi 133).

Hãy chắc chắn rằng ban nhạc biết chơi tất cả các bài hát mà bạn sẽ hướng dẫn. Hãy đưa họ danh sách bài hát cùng với khóa nhạc của bài hát. Cố gắng luyện tập cùng với nhau trước buổi nhóm.

Hầu hết các Hội Thánh đều có buổi luyện tập ban nhạc trước buổi nhóm sáng Chúa nhật. Việc luyện tập bài hát là quan trọng cho ban hát, tuy nhiên ban hát cũng nên dành thời gian học hỏi để làm thế nào tuôn chảy cùng nhau trong sự thờ phượng. Điều này giúp tạo nên sự khác biệt giữa việc một buổi nhóm thờ phượng giống như buổi hòa nhạc hay là kinh nghiệm thật sự trong việc thờ phượng. và cũng thật là tốt khi ban hát thờ phượng đến sớm trước buổi nhóm để cầu nguyện chung với nhau.

Tất cả ban hát và ban nhạc phải biết về dấu hiệu dùng để ra dấu trong lúc bạn hướng dẫn. Bạn nên đưa ra những dấu hiệu đơn giản để họ có thể theo kịp. Những dấu hiệu bằng tay khác nhau có thể dẫn dắt ban hát khi bắt đầu, khi lập lại, hoặc dừng, và cũng phải có khóa nhạc, tốc độ, cường độ âm thanh hợp lý. Hãy cố đừng để hội chúng thấy được những dấu hiệu mà bạn ra dấu để họ không bị phân tâm bởi quy trình làm việc của buổi nhóm. Một dấu hiệu của tay thường được đưa ra phía sau lưng hoặc sau bục giảng. Chỉ những người cần thấy những dấu hiệu này sẽ chú ý đến nó. Cách tốt nhất để nói về một buổi nhóm có sự tổ chức tốt là bạn không chú ý đến việc tổ chức hoặc thiếu đi những việc này.

Có rất nhiều Hội Thánh cho in hàng loạt các hướng dẫn cho người hướng dẫn thờ phượng và cả ban nhạc để làm theo. ở phần cuối của sách này là ví dụ của những hướng dẫn này để bạn có thể nghiên cứu sâu hơn. Có thể bạn muốn tự làm một danh sách riêng cho mình, như là nhiều Hội Thánh khác nhau sẽ có những trường hợp khác nhau và sẽ có những yêu cầu khác nhau cho việc hướng dẫn.

CHƯƠNG 8

TU BỎ LẠI NHỮNG CHỖ ĐỔ NÁT

Như chúng ta đã thấy, âm nhạc của Đavít đã góp phần quan trọng cho sự phấn hưng của vương quốc ông và cả vương quốc của Salômôn nữa. Tiếp theo đó là các cuộc phấn hưng cũng còn kéo dài đến nhiều thế kỷ sau ở vương quốc Giuđa, và mỗi sự phục hưng bao gồm sự khôi phục lại âm nhạc và sự thờ phượng của Đavít (xem 2Sử 20:21-29, 23:16-18, 29:25-28, 35:15-18, Êxê3:10-11 và Nêh 12:27-43). Chúng ta không thể đánh giá hết được tầm quan trọng của sự thờ phượng mà Đavít đã tổ chức cho vương quốc Giuđa, ngay cả tên “Giuđa” trong tiếng Hybálai có nghĩa là sự ngợi khen! Điều này cho thấy rằng họ là vương quốc của sự ngợi khen!

Tuy nhiên, giữa những sự phục hưng thường có những giai đoạn dài dân sự của Chúa bị nguội lạnh và sa ngã. Sự thờ phượng do Đavít thiết lập đã bị quên lãng cho đến khi sự phấn hưng được bắt đầu trở lại. Theo Amốt 9:11 xem như đền tạm Đavít đã bị sụp đổ, và sự thờ phượng lúc này cũng sụp đổ theo giống như bức tường bị lỗ hổng hay bị sụp đổ.

“trong ngày đó, Ta sẽ dựng lại Nhà tạm của Đa-vít đã bị sụp đổ Và tu bổ lại những chỗ đổ nát của nó. Ta sẽ dựng lại những nơi hoang tàn và xây nó lại như ngày xưa” (Amốt 9: 11).

Thực ra tại vương quốc Giuđa vẫn có những khoảng trống ở giữa những giai đoạn phục hưng của thời kỳ lịch sử Hội Thánh. Trong những thời kỳ này khi những sự phục hưng và sự thờ phượng thật đã bị “gãy đổ”, hoặc bị dừng lại, những

lỗ hỏng phải được tu bổ lại và sự thờ phượng của chúng ta phải được khôi phục trở lại theo kiểu mẫu của đền tạm Đavít!

Điều gì chận đứng sự thờ phượng thật và sự phấn hưng? Làm thế nào những lỗ hỏng đó được tu bổ lại? Chúng ta có thể nhận được bài học quan trọng về vấn đề này khi nghiên cứu lỗ hỏng đầu tiên mà Đavít từng trải trong sự thờ phượng của ông, ông gọi đó là “Lỗ hỏng của U-xa -ND” (2Sam 6:8). Lỗ hỏng này đã chận đứng nỗ lực ban đầu của ông để đem trở lại sự hiện diện và vinh quang của Đức Chúa Trời đến với dân sự. Chúng ta học được bài học kinh nghiệm của Đavít hầu cho chúng ta tu bổ lại những lỗ hỏng hay khe hở trong sự thờ phượng của chúng ta. Làm như vậy chúng ta sẽ chuẩn bị cho sự phục hưng qua việc khôi phục kiểu mẫu của đền tạm Đavít.

Đa – Vít Nỗ Lực Mang Sự Vinh Hiển Trở Lại

Chúng ta xem trong 1Sử 13, ngay khi Đavít lên ngôi vua Ysraên, ông muốn đem Hòm Giao Ước của Chúa trở về. Hòm là cái hộp bằng gỗ được trét vàng, và có hai Chêrubin bằng vàng trên đỉnh Hòm. Đức Chúa Trời chỉ dẫn Môise chế tạo Hòm như là một biểu tượng về sự hiện diện và vinh quang của Đức Chúa Trời ngự giữa dân sự Ngài.

Nhiều thế kỷ trước Hòm này vẫn ở tại dân Ysraên trong đền tạm Môise cho đến đời của Thầy tế lễ thượng phẩm Êli. Chúng ta đọc trong 1Sam đoạn 4 tường thuật về quân đội Philitin tấn công dân Ysraên. Dân Ysraên đem Hòm Giao Ước đến nơi trận chiến với mong ước rằng Đức Chúa Trời sẽ thi thố quyền năng của Ngài và đánh bại kẻ thù.

Thế nhưng vì tội lỗi của dân sự, Đức Chúa Trời đã cho phép họ thất bại và dân Philitin cướp lấy Hòm Giao Ước. Cũng trong ngày đó Êli và các con trai của ông đã qua đời, và một trong đứa con dâu goá chồng của Êli đã sanh một con trai được đặt tên là Íchcabốt, nghĩa là “không vinh hiển”. Trong khi sanh con bà trăng trối: *“Vinh quang của Đức Chúa Trời đã rời khỏi Y-sơ-ra-ên vì rương giao ước của Đức Chúa Trời bị cướp mất”* (1Sam 4:22).

Người Philitin đã không giữ được chiếc Hòm lâu, bởi vì Đức Chúa Trời đã bày tỏ quyền năng của Ngài bằng việc làm sụp đổ thần tượng của chúng và đổ tai vạ xuống dân thành phố (1Sam 5:3-6). Họ quyết định tra xét nếu quả thật do Hòm Giao Ước của Đức Chúa Trời gieo rắc chuyện này, thì họ sẽ chuyển Hòm đi chỗ khác bằng xe bò. Hai con bò họ chọn là những con bò mẹ chưa bao giờ mang ách và có hai con vừa tách khỏi chúng, đang bị nhốt trong chuồng. Nếu hai con bò được thả đi tự do đi đúng chỗ họ muốn, dân Philitin biết rằng về lẽ tự nhiên các bò mẹ sẽ kháng cự cái ách và cố gắng trở về chuồng với bò con đang bú của mình. Họ hiểu rằng hai con bò không có người dẫn đường mang theo ách của xe chở Hòm trên mình mà chạy theo đúng đường chính trở về tới dân Ysoraên đó phải là sự dẫn dắt siêu nhiên của Đức Chúa Trời mà thôi.

Một lần nữa Đức Chúa Trời đã thể hiện quyền năng của Ngài cho dân Philitin bằng cách dẫn dắt con bò chở Hòm Giao Ước về đất nước Ysoraên (1Sam 6). Nhưng khi Hòm Giao Ước được trở về tới biên giới Ysoraên, nó không trở về đền tạm của Môise hoặc về nơi nào đó quan trọng của tám mươi năm về trước tức là từ vua Đavít trở lui. Nơi mà tân hoàng đế tuyên bố với dân sự của mình rằng, “Chúng

ta hãy đem rương giao ước của Đức Chúa Trời về cùng chúng ta vì trong thời Sau-lơ chúng ta không cầu vấn Chúa” (1Sử 13:3).

Đavít là “người theo lòng Đức Chúa Trời”, và là người đem trở lại sự vinh quang của Đức Chúa Trời đến với dân sự. Chúng ta đọc thấy sự nỗ lực đầu tiên của ông đem Hòm Giao Ước trở về thủ đô Jêrusalem (1Sử 13:6-13).

“Đa-vít và toàn thể Y-so-ra-ên cùng đi lên Ba-a-la, tức là Ki-ri-át Giê-a-rim thuộc Giu-đa, để rước Hòm Giao Ước của Đức Chúa Trời về, là Hòm mang danh Đức Giê-hô-va, Đấng ngự giữa các chê-ru-bim. Từ nhà A-bi-na-đáp, họ chở Hòm Giao Ước của Đức Chúa Trời trên một cỗ xe mới; có U-xa và A-hi-ô dẫn xe. Đa-vít và toàn thể Y-so-ra-ên hết sức vui mừng, nhảy múa trước mặt Đức Chúa Trời trong tiếng hát, tiếng đàn hạc, đàn lia, tiếng trống, chập chĩa, và kèn. Khi họ đến sân đập lúa của Ki-đôn, U-xa đưa tay ra nắm giữ Hòm Giao Ước vì bò bị trượt chân. Đức Giê-hô-va nổi cơn thịnh nộ cùng U-xa và đánh phạt ông, vì ông đã đưa tay chạm đến Hòm Giao Ước. Vì vậy, ông chết ngay tại đó trước mặt Đức Chúa Trời. Đa-vít buồn giận vì Đức Giê-hô-va đã trừng phạt U-xa; vua gọi nơi ấy là Pê-rết U-xacho đến ngày nay. Hôm ấy, Đa-vít sợ hãi Đức Chúa Trời và nói: “Làm sao ta dám rước Hòm Giao Ước của Đức Chúa Trời vào nhà ta?” Thế là, Đa-vít không rước Hòm Giao Ước về nhà mình trong thành Đa-vít, nhưng cho đưa vào nhà Ô-bết Ê-đôm, người Gát.”

Sự phấn hưng đầu tiên mà Đavít khởi xướng với vai trò là vua của Ysoraên dường như có khởi đầu tốt đẹp. Cả quốc gia đều tham dự buổi đại lễ này, buổi thờ phượng thật vui vẻ và ấn tượng cùng với nhiều nhạc cụ và ban hát. Thế nhưng sự phấn hưng đã bị gián đoạn một lúc khi Chúa đổ sự phán xét thay vì đổ phước lành.

Sân Đập Lúa Của Ki-đôn

Khi Đavít và cả dân sự đem Hòm Giao Ước của Đức Chúa Trời trở về Jêrusalem, họ băng qua sân đập lúa. Cũng tại nơi này Đức Chúa Trời “đập” sự phấn hưng để tẩy sạch sự pha trộn bên trong.

Chúng ta xem trong Mat 3:12 Chúa Jêsus phán, “*Tay Ngài cầm nia mà sảy thật sạch sân lúa mình, rồi thu lúa vào kho; còn rom rác thì đốt trong lửa chẳng hề tắt*”. Chúng ta hầu việc một Đức Chúa Trời thánh khiết Đấng tha thứ cho sự lộn xộn trước đó, nhưng sau đó Ngài sẽ chọn cách thánh hoá dân sự bằng sự phán xét! Sẽ có thời điểm thuộc linh của chúng ta được tăng trưởng một cách hoàn toàn, khi đó chúng ta trải qua kinh nghiệm “sân đập lúa” phán xét và tẩy sạch.

Sân đập lúa này là của một người tên là Ki-đôn. Ki-đôn trong nguyên từ Hê-bê-rơ là “bị cái gì đó đánh đập”, và có gốc từ mang nghĩa là “tai vạ” hoặc “sự huỷ diệt”. Ý nghĩa tai vạ hoặc sự huỷ diệt thật đúng với những gì đã xảy ra tại sân đập lúa của Ki-đôn, lúc Đavít nỗ lực đem trở lại sự vinh quang của Đức Chúa Trời! Đức Chúa Trời đã đánh chết U-xa vào giữa lễ hội diễn ra và làm cho nỗ lực phục hưng của Đavít thành linh chấm dứt.

Đavít đặt tên chỗ đó là Pê-rét-Uxa, nghĩa là “lỗ hỏng của U-xa”. Ở đó có một lỗ hỏng hay một sự đổ gãy trong sự phấn hưng, nó cần được sửa chữa và hàn gắn trở lại trước khi Chúa tiếp tục hành động (Hòm Giao Ước là biểu tượng về sự hiện diện của Ngài).

Cũng một lễ ấy, đó cũng là lý do đã ngăn trở sự phấn hưng trong đời sống, hội thánh và dân tộc của chúng ta. Chúng ta cũng có thể có những ý định tốt đẹp như Đavít, mọi thứ trong chức vụ của chúng ta dường như hoàn hảo theo đúng như kế hoạch mà chúng ta đã đầu tư thời gian

vào nó. Nhưng khi Đức Chúa Trời phơi bày sự pha trộn trong chức vụ của chúng ta vào kinh nghiệm của “sân đập lúa”, một lỗ hổng hay chỗ đổ nát xuất hiện làm ngăn trở Đức Chúa Trời hành động cho đến khi nào chúng ta tách ra khỏi lòng khỏi lúa mì.

Sau đó chính Đavít đã trải qua kinh nghiệm “sân đập lúa” khác nữa lúc Đức Chúa Trời giáng tai họa trên dân Ysoraên, bấy giờ thiên sứ huỷ diệt đứng trên sân đập lúa của Ot-nan (1Sử 21:15). Đavít đã ăn năn và dựng một đền thờ tại đó, và chính tại sân đập lúa này trở thành nơi vua Salômôn xây cất đền thờ (1Sử 21:26-22:1 và 2Sử 3:1). Như vậy chúng ta thấy rằng nếu có sự phán xét và sự tẩy sạch từng trải tại sân đập lúa được Đức Chúa Trời sử dụng thì sẽ trở thành cống vào sự kinh nghiệm mới mẻ và vinh hiển trong sự thờ phượng và phục hưng.

Trong đời sống và chức vụ, chúng ta cũng từng trải Đức Chúa Trời đem dân sự bước vào thời điểm “sàng sảy”. Có thể sẽ ở mức độ nhà truyền giảng quốc tế nổi tiếng trên kênh truyền hình thế giới, hoặc chỉ ở mức độ của mục sư ở hội thánh địa phương, Đức Chúa Trời đang sàng sảy dân sự của Ngài đến mức tinh tuyền không có sự pha tạp nào. Nếu đây là cơ hội ăn năn và tẩy sạch hội thánh, đây cũng sẽ là lúc để hy vọng vinh quang. Không bao lâu nữa sự phấn hưng sẽ đến với các thánh đồ là những người đã học biết cách thờ phượng và phục vụ Chúa trong tâm linh và trong lẽ thật!

Con Bò Vấp Chân

Chúng ta đọc 1Sử 13:9 tường thuật lại con bò bị vấp chân tại sân đập lúa của Ki-đôn. Nguyên nhân của chuyện này do Hòm Giao Ước được khiêng đi không đúng phương cách. Họ bắt chước theo cách của người Philitin là dùng xe bò thay vì làm theo lời Kinh Thánh (so sánh 1Sam 6:8, với Xuất 25:14 và Giôsuê 3:6). Đây là sự pha tạp trong sự thờ phượng mà Đức Chúa Trời quyết định đập đổ và thánh hoá nó.

Một vài câu Kinh Thánh trong Tân ước cho chúng ta biết rằng con bò tượng trưng cho những mục sư hay người hầu việc Chúa (xem 1Côr 9:9-10, và 1Tim 5:17-18). Như khi Đức Chúa Trời đã khiến cho con bò kéo Hòm bị vấp chân thể nào thì cũng có những thời điểm Đức Chúa Trời cho phép chức vụ của chúng ta “vấp chân” nếu chúng ta dùng sai phương pháp hay kế hoạch để tìm kiếm đem đến sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Sự “vấp chân” này có thể là khi dòng chảy hay tiến trình của chương trình thờ phượng không còn trôi chảy nữa. Có lẽ do người dẫn thờ phượng và các nhạc sĩ gặp khó khăn trong sự dẫn thờ phượng tiến lên từng bước một. Nếu dùng sai phương pháp, chúng ta sẽ nhận lấy sự phán xét của Chúa thay vì phước lành của Ngài khi chúng ta đi đến nơi đập lúa của Ngài.

Chúng ta đã thấy những con bò vấp chân làm cho Hòm Giao Ước bị lắc lư. Đối với chúng ta đó là sự hiện diện của Đức Chúa Trời (Hòm Giao Ước tượng trưng cho sự hiện diện của Đức Chúa Trời) có thể bị phá rối trong buổi nhóm. Có thể chương trình thờ phượng khởi đầu một cách tốt đẹp, nhưng một vài chỗ nào đó khiến sự xúc dầu bị phá hỏng bởi sự “vấp chân” trong chức vụ của chúng ta. Trong Kinh Thánh Đức Thánh Linh được ví như chim Bồ Câu. Bồ

Câu là loài chim rất nhạy bén vô cùng với sự chọc phá nhẹ nhàng có thể khiến nó bay đi. Sự hiện diện của Đức Chúa Trời có thể rời khỏi trong giờ thờ phượng nếu như chức vụ của chúng ta vấp té và chúng ta quấy rầy buổi thờ phượng. Chúng ta cần có sự tôn kính thánh lúc đang thờ phượng, đừng làm theo cảm xúc hay làm gì đó có thể gây quấy rầy nơi sự hiện diện của Đức Chúa Trời.

Sự việc xảy ra kế tiếp đó là lúc Hòm Giao Ước bị rung động, ông U-xa tới nắm giữ Hòm để đừng rớt xuống. Tên U-xa trong Hê-bê-rơ có nghĩa là “Sức mạnh”. Chúng ta phải làm gì nếu sự xúc dầu bị cản trở trong giờ nhóm? Có phải chúng ta cố dùng sức mạnh của mình để cứu vãn buổi nhóm như U-xa đã làm không? Bản chất Con người luôn tìm cách “nắm giữ Hòm Giao Ước” và sử dụng tài năng hay năng lực của cá nhân mình hầu cố giữ cho buổi nhóm cứ được tiếp tục để mọi người cảm thấy thoải mái. Một số hội thánh đã đánh mất đi sự xúc dầu trong suốt nhiều tháng thậm chí nhiều năm ròng rã.

Thay vì chấp nhận hoàn cảnh của họ, những người lãnh đạo thay thế bằng những chương trình giải trí mong giữ cho hội chúng vui vẻ và bận rộn. Tuy nhiên cơ đốc nhân thuộc linh chẳng hề tin cậy vào xác thịt! Chúng ta hãy lắng nghe lời Chúa Jê-sus phán “*vì ngoài Ta các con không làm gì được*” (Giăng 15:5). Chúng ta phải thành thật thú nhận rằng “*Ấy chẳng phải bởi quyền thế, cũng chẳng phải bởi năng lực, nhưng bởi Thần Ta.*’ Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy” (Xac 4:6).

Sự Chết

U-xa bị đánh chết vì ông kiêu ngạo chạm đến Hòm Giao Ước. Đó là điều cấm kỵ trong luật pháp của Môise, (Dân 4:15). Khoảng tám mươi năm về trước dân Ysraên đã kinh nghiệm đại phán xét cũng chính vì lý do như vậy. Tại Bết-sê-mét có chừng hàng ngàn dân Ysraên phải chết vì hành động không tôn trọng Hòm Giao Ước giống như vậy, ghi trong 1Sam 6:19. Chính U-xa cũng biết chuyện này, vì sau cái chết của những người đó, những người đàn ông còn sót lại của Bết-sê-mét chuyển Hòm đến chỗ khác, và sau đó hòm được cất giữ tại nhà cha của U-xa tại Kiriát-Giêarim (1Sam 7:1). U-xa đã lớn lên cùng với Hòm Giao Ước trong nhà mình, có lẽ một trong những lý do ông được chọn phụ giúp chở Hòm là vì ông rất quen thuộc với nó. Cũng một lẽ ấy, chúng ta mong muốn có được sự hiện diện của Đức Chúa Trời (Hòm Giao Ước tượng trưng cho sự hiện diện của Ngài) trong gia đình của chúng ta, và chúng ta cũng mong muốn trở thành người được chọn đem sự hiện diện và vinh quang của Đức Chúa Trời vào hội thánh của chúng ta. Tuy nhiên chúng ta cũng đối diện với nguy hiểm khi trở nên chủ quan trước mặt Đức Chúa Trời thánh khiết! Nếu chúng ta có thái độ cầu thả và bất kính trong sự hầu việc Chúa, chúng ta đang đi xuống con đường nguy hiểm rồi. Có thể chúng ta quá quen thuộc với dẫn thờ phượng từ buổi này đến buổi khác, thay vì làm người đầy tớ khiêm nhường đi theo sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh trong mọi sự, chúng ta lại thường tự nghĩ rằng mình là người dẫn thờ phượng chuyên nghiệp tài ba.

Đức Chúa Trời đã hành hại U-xa chết vì sự kiêu ngạo của ông. Nhưng đây không phải lần đầu tiên Đức Chúa Trời nổi cơn thịnh nộ khiến chết người vì có sự pha

tạp. Chúng ta nhớ tại sao 3000 người đàn ông phải chết khi dân Ysraên thờ lạy con bò vàng do chính tay họ đúc tại đồng vắng. Trước đó chỉ vài tuần thôi, cũng chính những người đó nhận được sự thờ phượng đầy vinh quang tại biển đỏ! Lẽ ra họ cứ liên tục ở trong sự thờ phượng trong tâm linh, nhưng họ trở nên băng hoại, họ dễ thay đổi trở thành người thờ thần tượng và dâm loạn. Đây là bài học cảnh báo cho chúng ta, không thể vì cơ hội thánh đã từng trải gặp Chúa một lần trong giờ thờ phượng mà bảo đảm rằng vài tuần sau họ vẫn cứ ở trong sự tuân chảy của Thánh Linh! Hêb 3:13 cho chúng ta biết, *“Nhưng hằng ngày anh em hãy khuyên bảo nhau, đang khi còn gọi là “ngày nay,” để không một ai trong anh em bị tội lỗi lừa dối mà cứng lòng”*.

Chúng ta xem trong Lêv 10:1-2 làm thế nào hai con trai của Arôn đã chết lúc họ dâng lửa lạ cho Chúa. Những thầy tế lễ chỉ được sử dụng lửa tại đền thờ do chính Chúa đốt lửa từ thiên đàng (Lêv 9:24). Duy chỉ lửa từ thiên đàng mới được chấp thuận, cũng vậy chỉ có lửa của Thánh Linh mới được chấp thuận trong âm nhạc và sự thờ phượng của chúng ta. Tuy nhiên vẫn có những loại “lửa lạ”, hoặc sự xúc dầu khác đang tìm cách hành động trong chúng ta. Các ca sĩ và nhạc sĩ của thế gian thường có “sự xúc dầu” từ tà linh vì sự tham dục, kiêu ngạo, phản loạn, hoặc say sưa. Bạn có thể nhận ra một cách dễ dàng linh nào xúc dầu trên họ qua lời của bài hát và qua cách họ hát, hay qua những bức tranh hay quảng cáo khoe khoang về âm nhạc của họ. Tuy nhiên cơ đốc nhân nào cho phép tội lỗi ngụ trong lòng mình cũng có thể có “lửa lạ” của tà linh xúc dầu trên âm nhạc và tiếng hát của họ.

Tôi cũng thường thấy những điều này xảy ra trong những buổi thờ phượng của hội thánh. Một lần nọ khi người

hướng dẫn thờ phượng đã dẫn dắt hội chúng trong sự ngợi khen. Khi người này bắt đầu nhảy ở bậc giảng, thì anh ta luôn ngắm nhìn và mỉm cười với một người phụ nữ. Cô này đang nhảy ở hàng đầu và cũng cười đáp trả lại anh ta. Họ cơ bản là nhảy cho nhau, trong khi ngọn “lửa lạ” của sự kiêu ngạo và tư dục đang thiêu đốt lòng họ. Cái nhìn thuộc linh này được xác nhận lại vài tháng sau đó khi họ bị bắt gặp đang phạm tội tà dâm cùng với nhau

Trường hợp khác tại một hội thánh nọ, nan đề ở người điều chỉnh âm thanh. Anh này cứ chỉnh theo cách mình, mà người lãnh đạo của hội thánh cho rằng không được quân bình và rất thế gian. Anh ta cứ ngoan cố chống lại lãnh đạo mà lẽ ra anh ta phải vâng phục. Anh ta nghĩ rằng mình có nhiều kinh nghiệm và kỹ thuật về âm nhạc nhiều hơn lãnh đạo của mình. Vì thế Anh ta không nghe theo những sự hướng dẫn của họ. Thật vậy, người này cố thêm vào “lửa lạ” của sự kiêu ngạo và sự phản loạn vào âm nhạc, vì có sự kiêu ngạo đó anh ta bắt đầu phạm những tội lỗi khác cho đến khi sa ngã và rời bỏ hội thánh.

Nếu như thành viên của đội thờ phượng đã một lần có sự đổ vỡ và phạm tội trong đời sống của họ, đây là vấn đề nghiêm trọng. Là người lãnh đạo, cần phải nhạy bén với vấn đề này. Hãy để cho họ tạm ngưng chức vụ cho đến khi họ đã chiến thắng và đã khôi phục chức vụ trở lại. Thật nguy hiểm nếu như thành viên nòng cốt của đội bị sa ngã hoặc phạm tội, người lãnh đạo vẫn giữ lại cho phép người này tiếp tục dẫn ban nhạc và ban hát vì là người duy nhất có khả năng làm công việc này! Nếu ai đó có sự tranh đấu khó xử, có thể sẽ thêm gánh nặng về lỗi lầm của người đó nếu như họ cứ ở trong chức vụ. Người lãnh đạo phải biết tìm hiểu và nhạy bén với từng nhu cầu của từng thành viên trong ban thờ phượng. Nếu có ai đó đột ngột bỏ dở công việc,

cũng không nên quở trách họ trước mặt mọi người. Trong tình yêu hãy giúp đỡ và an ủi họ, người lãnh đạo nên để cho họ dành thì giờ rộng rãi chỉ tương giao với Chúa, trong những buổi thờ phượng dừng giao cho họ làm bất cứ việc gì cho đến khi họ nhận lấy sự chiến thắng từ sâu trong lòng mình như họ mong muốn. Trong sự trở lại đó sẽ giải phóng sự phước hạnh lớn qua chức vụ của họ khi họ quay trở lại vị trí

Có những hội thánh vì thiếu những nhạc sĩ nên mời những người đã từng sa ngã chưa được phục hồi toàn diện hoặc người chưa được cứu để đàn trong giờ thờ phượng. Tôi đã từng nghe những người thanh minh cho lý do của họ. Nhiều lãnh đạo hội thánh than rằng họ rất cần nhạc sĩ có khả năng để phát triển kỹ năng âm nhạc, hoặc cần nhóm nhạc ăn khớp với nhau, cho nên họ khuyến khích những người chưa tin tham gia vào. Họ giải thích rằng hy vọng những nhạc sĩ được nghe Phúc âm và sẽ thật sự trở lại với Chúa nếu chúng ta cứ mời họ đàn và hát.

Dĩ nhiên chúng ta cần mời những tội nhân đến với hội thánh để được cứu. Thế nhưng không thể mời họ đến hướng dẫn buổi nhóm được! Hội thánh không nên mời những nhạc sĩ ở thế gian hay những chính trị gia đến hội thánh để thuyết trình, chỉ vì mong muốn có được nhiều người chưa được cứu vào hội thánh, sau đó mộng tưởng rằng họ sẽ được cứu sau buổi nhóm. Chỉ có điều thuộc về tin kính mới có thể tác động vào lòng của người hư mất và dẫn dắt họ đến con đường cứu rỗi; ngược lại những điều thuộc về thế gian sẽ tác động và ảnh hưởng đến những người đã được cứu trở nên hâm hấp và sa ngã. Vậy chúng ta nên cẩn thận khi chúng ta mang người chưa được cứu đến Hội Thánh thì phải để họ được ảnh hưởng bởi Hội Thánh chứ đừng để họ mang ảnh hưởng tới Hội Thánh.

Cho phép những người không tin ở trong chức vụ trở thành một phần của ban nhạc thờ phượng có thể làm cho hội thánh xuất hiện những người chuyên nghiệp, nhưng nó sẽ ngăn trở và bóp méo chức vụ âm nhạc. Đức Chúa Trời gọi đó là “*sự góm ghiếc*”, trong Êxê 44:6-8. Như đã thảo luận trước đó, điều đó có thể đem đến “*lửa lạ*” vào buổi thờ phượng. Như gương của hai con trai Arôn đã qua đời khi dâng lửa lạ, chúng ta phải đặt vấn đề thuộc linh vượt trên cả chủ nghĩa chuyên nghiệp, còn không chúng ta sẽ thấy sự chết xảy ra trong sự thờ phượng của chúng ta. Dù là một hội thánh bé nhỏ không có nhạc sỹ đầy đủ phẩm chất thuộc linh đi nữa, vẫn có thể gặp Chúa qua sự hết lòng hát thờ phượng Ngài mà không cần dùng tới nhạc cụ nào. Điều này còn quan trọng hơn cả âm thanh chất lượng cao của ban nhạc mà không có sự xúc dầu!

Trong Cựu ước chúng ta đã thấy Đức Chúa Trời đã phán xét những buổi thờ phượng làm chết người. Bây giờ chúng ta đang sống ở thời kỳ Tân ước, là thời điểm mà Đức Chúa Trời đang ứng nghiệm những điều thuộc linh về những sự kiện trong Cựu ước. Chúng ta cảm tạ Chúa rằng, dẫu lúc Đức Chúa Trời không hài lòng với sự thờ phượng của chúng ta, nhưng không làm cho các ca sĩ và nhạc sỹ ngã chết như U-xa và hai con trai của Arôn! Nhưng ngược lại Đức Chúa Trời đem sự chết “*thuộc linh*”, có thể là sự hiện diện tuyệt diệu của Ngài đã không đến và không còn ngự với chúng ta nữa. Bằng chứng khác nữa về sự chết thuộc linh trong buổi nhóm của hội thánh có thể là sự chia rẽ và phao vu (1Giăng 3:14 và Châm 18:21), những tâm trí không thể tập trung vào sự thờ phượng (Rôm 8:6), và sự buồn rầu của thế gian (2Côr 7:10).

Ngừng Chở Hòm Giao Ước

Sau khi Đức Chúa Trời hành phạt U-xa chết tại sân đập lúa, chúng ta xem 1Sử 13:13-14, *“Thế là, Đa-vít không rước Hòm Giao Ước về nhà mình trong thành Đa-vít, nhưng cho đưa vào nhà Ô-bết Ê-đôm, người Gát. Hòm Giao Ước của Đức Chúa Trời ở lại trong nhà Ô-bết Ê-đôm và gia đình ông trong ba tháng; Đức Giê-hô-va ban phước cho gia đình Ô-bết Ê-đôm và mọi vật thuộc về ông.”*

Khi Hòm được chuyển tiến gần Giêrusalem, chúng ta thấy vì cơ lỗi hỏng của U-xa nó bị dừng lại trong ba tháng. Như đã nói, Hòm Giao Ước tượng trưng cho sự hiện diện của Đức Chúa Trời, điều này cho chúng ta thấy sự xúc dầu của Thánh Linh có thể bị ngưng lại hoặc bị cất đi khỏi giờ nhóm. Đôi lúc Đức Chúa Trời ngưng hành động trong hội thánh trong nhiều tháng hoặc nhiều năm! Nếu chuyện đó xảy ra, chúng ta không nên ngồi quanh quẩn kể lại “chuyện ngày xưa ngày xưa” có Thánh Linh hành động trong giờ nhóm. Nhưng hãy đứng dậy tìm kiếm Chúa, tìm cho ra nguyên do nào ngăn trở sự phấn hưng tiếp tục xảy ra giữa chúng ta!

Đavít Chuẩn Bị Sửa Chữa Lỗi Hỏng

Trong suốt ba tháng Hòm Giao Ước không được vận chuyển, Đavít đã tìm cầu Chúa để bằng cách nào có thể xoay chuyển tình thế. Đavít vẫn ước ao đem Hòm trở về thành phố của ông, địa danh nổi tiếng trong Ysơraên. Nhưng ông cũng lo ngại rằng sự phán xét có thể đổ xuống lần nữa nếu như Đức Chúa Trời không hài lòng với cách mình làm! Đức Chúa Trời đã chỉ cho Đavít vài phương cách

để ông chuẩn bị chỗ hòm về một cách đúng đắn và đem trở lại sự vinh hiển của Đức Chúa Trời đến với dân sự của ông.

Cách thứ nhất chúng ta tìm thấy trong 1Sử 15:1 là Đavít chuẩn bị chỗ Hòm của Đức Chúa Trời, và dựng đền tạm cho nó. Lần đầu tiên khi Đavít cố đem Hòm trở về, chúng ta không thấy ông chuẩn bị một chỗ cho nó. Nhưng Đức Chúa Trời của chúng ta là Đức Chúa Trời của ngăn nắp, nếu như mọi thứ không được chuẩn bị cho sự thăm viếng của Ngài chúng ta không xứng đáng cho Ngài ban phước đâu. Là đầy tớ của Chúa, chúng ta có trách nhiệm chuẩn bị con đường cho Chúa, như thế sự vinh hiển của Ngài sẽ được bày tỏ ra (Êsai 40:3-5). Chúng ta phải chuẩn bị cuộc sống, gia đình, chức vụ và hội thánh của chúng ta giống như Đavít đã chuẩn bị một chỗ cho Hòm Giao Ước vậy.

Thi Thiên 132:1-9 cho chúng ta thấy được Đavít khát khao để xây dựng một nơi cho Chúa và đem trở về Hòm Giao Ước là thế nào. Khi Đavít còn thanh niên, lần đầu tiên cậu ta nghe về Hòm Giao Ước khi cậu sống tại Bếtlêhem Éprata. Có thể lắm cậu ta đã nghe nhiều lần câu chuyện về sự vinh quang của Đức Chúa Trời đã lìa xa Ysoraên khi Hòm bị dân Philitin cướp đi, và đến khi Hòm được trở về với dân Ysoraên rồi nhưng nó bị quên lãng suốt thời vua Saulơ. Vì thế khi Đavít vừa lên ngôi điều đầu tiên ông tìm kiếm là Hòm Giao Ước và nó được tìm thấy ở Kiriát-Giêarim. (Kiriát-Giêarim là “đồng bằng rừng cây” đối chiếu Thi 132:6).

Chúng ta thấy được lòng khát khao xây dựng một nơi cho Chúa của Đavít và mong đem trở lại Hòm Giao Ước trong câu 3-5, *“Con sẽ không vào trại mình, Chẳng lên giường nằm nghỉ, Con không cho mắt con ngủ, Cũng không cho mí mắt con*

nhắm lại Cho đến khi nào con tìm được một chỗ cho Đức Giê-hô-va, Một nơi ngự cho Đấng Toàn Năng của Gia-cốp.”.

Điều này phải là sự khát khao của lòng chúng ta, như thế chúng ta mới có thể đem trở lại sự vinh quang của Đức Chúa Trời được! Sự khao khát này phải là động cơ thúc đẩy hàng ngày của chúng ta, hầu cho chúng ta không bị ngủ gật vào cuối ngày cho đến chừng nào chúng ta gặp được Chúa trong những giờ tĩnh nguyện hàng ngày và xây dựng đền thờ cho Chúa ngự ngay trong lòng của chúng ta. Cơ đốc nhân xác thật luôn luôn bận rộn với công việc thường nhật, và rồi đi ngủ với tiếc nuối rằng hôm nay tôi chưa gặp Chúa, sau đó quyết định ngày mai tôi sẽ gặp rồi nhắm mắt và ...ngáy!

Chúng ta có được sự hiểu biết một cách chắc chắn rằng nền tảng của chức vụ chúng ta là phụ thuộc vào việc chúng ta gặp Chúa mỗi ngày tại nơi tĩnh nguyện kín đáo của chúng ta. Nếu như Chúa thăm viếng đời sống riêng tư của chúng ta, chúng ta bắt đầu mang đến sự phấn hưng cho gia đình và cho hội thánh của chúng ta nữa!

Hãy Thánh Hoá Chính Bạn

Chúng ta cũng xem trong 1Sử 15:12 về lần thứ hai Davít đã sẵn sàng đem Hòm về Giêrusalem. Ông đã nói với người Lêvi rằng “*Các ngươi là trưởng các gia tộc Lê-vi. Vậy, hãy cùng anh em các ngươi thanh tẩy chính mình để khiêng Hòm Giao Ước của Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên đến nơi ta đã chuẩn bị sẵn*”. Trước hết chúng ta phải khởi đầu bằng sự khát khao gặp Chúa mỗi ngày. Dĩ nhiên những ai được kêu gọi vào chức vụ thờ phượng trong hội thánh, “*đem hòm trở về*”, phải thánh hoá chính mình như người Lêvi đã làm. Người

dẫn thờ phượng và ban nhạc có một trách nhiệm đặc biệt là phải chuẩn bị chính mình. Trên hết, là thành viên của hội thánh phải đóng góp vào chức vụ này bằng cách biết chính mình phải là những người thờ phượng. Nếu đời sống thuộc linh của chúng ta không xứng đáng hay không được chuẩn bị, có thể sẽ ngăn trở sự vận hành của Thánh Linh. Ngay cả chỉ có một “A-can” thôi cũng khiến cho cả dân sự thất trận (Giôsuê 7). Sự thánh khiết là nền tảng quan trọng cho chúng ta đem Hòm Giao Ước, như thế sự hiện diện của Đức Chúa Trời mới đến với sự thờ phượng của chúng ta.

Một phần của sự phong chức tế lễ trong thời cựu ước là họ được bôi huyết bên tai phải (Xuất 29:1,20). Đây là lẽ thật quan trọng cho chúng ta, rằng huyết của Chúa Jêsus cần tẩy sạch tai của chúng ta khỏi âm nhạc thế gian mà chúng ta đã từng nghe. Chúng ta phải cẩn thận với những gì chúng ta đã nghe – hãy giữ huyết bên tai bạn! Nếu như ca sĩ và nhạc sĩ nghe nhạc đời, nhạc ô-ước, tai của họ có thể bị ô nhiễm và cũng sẽ truyền nhiễm đến đời sống thuộc linh của họ và ảnh hưởng đến người khác trong nhà của Chúa qua tiếng hát và âm nhạc. Trong Châm ngôn 4:23 *“Hãy cẩn thận giữ tấm lòng của con hơn hết, Vì các nguồn sự sống do nơi nó mà ra”*

Âm nhạc của thế gian hiếm khi ở trong thế thuộc linh “trung dung” cho đời sống thuộc linh của chúng ta. Hầu hết các nhạc sĩ và ca sĩ nổi tiếng hoàn toàn ảnh hưởng bởi tội lỗi và tà linh ban cho họ quyền năng khiến họ nổi tiếng. Rất nhiều nhạc sĩ thu băng những bài của họ trong lúc chịu tác động của thuốc kích thích hay rượu để tìm “cảm hứng”, và dưới sự tác động của tà linh cho nên bạn lắng nghe loại nhạc như vậy có thể làm ô-ước tâm linh của bạn.

Chúng ta cần thánh hoá tai của chúng ta, hoặc phải biệt riêng ra, như thế tâm linh của chúng ta không bị ô-ước và âm nhạc chúng ta cũng sẽ được tinh sạch. Hãy giữ huyết bên tai bạn!

Sau khi những thầy tế lễ đã được thánh hoá bằng huyết, sau đó họ được xúc bằng dầu thánh (Lêv 8:30). Đây cũng là phần tiếp theo của sự phong chức. Điều này xác chứng rằng nếu chúng ta đã được huyết của Chúa Jêsus bao phủ chúng ta khỏi nghe những điều gì đó làm ô-ước chúng ta, sau đó chúng ta được xúc bằng dầu thánh để nhận những điều thuộc linh. Cả hai việc gồm huyết trên tai và sự xúc dầu của Thánh Linh trong lòng của chúng ta, chúng ta sẽ có đủ khả năng nhận biết những gì có thể và những gì không thể –âm nhạc và sự thờ phượng sẽ được xúc dầu.

Trong sự sắp xếp thờ phượng của Đavít, chỉ có những thầy tế lễ đã được thánh hoá mới được dự phần vào chức vụ. Cũng vậy, chúng ta nên cẩn thận với những ai đứng lên trên bục giảng hoặc đứng trước hội thánh là những người kể đã tin Chúa kỳ thực họ chỉ thích có vị trí lãnh đạo bởi vì họ muốn đạt được sự chú ý của hội chúng mà thôi. Nhóm hát, nhóm múa, nhóm nhạc và những người đánh trống cơm nếu chỉ muốn đứng phía trước tìm “chỗ ánh sáng” hoặc “sân khấu” như vậy họ chỉ là người giúp giải trí chứ không phải là người thờ phượng.

Ở một số hội thánh rất phổ biến thường có những thiếu nhi ở phía trước, tất cả họ đều chơi trống cơm và kèm theo dàn múa ba-lê. Như tôi đã nhấn mạnh, hầu hết các thì giờ của thiếu nhi không tìm kiếm Chúa để được trở nên người thờ phượng. Suốt cả thì giờ ngợi khen họ chỉ tập trung suy nghĩ sao cho biểu diễn thật hay. Sau khi

đánh trống và múa song, họ không chịu thờ phượng chung với người lớn. Thay vì gơ tay và dâng tấm lòng của mình, chúng lo chăm sóc tóc tai, nhìn nhau, và chẳng quan tâm gì chuyện thờ phượng cả. Chưa có Thánh Linh tác động vào lòng của họ. Những người này thường không học để trở thành người thờ phượng, mà chỉ là người giúp giải trí thôi!

Khi tôi tham dự tại hội thánh họ, tôi rất buồn khi thấy hầu hết những người đứng phía trước dẫn thờ phượng toàn là con nít, họ làm như tôi nói trên. Tôi thầm nghĩ “đây thật là cảnh xinh xắn và đầy sắc màu, nhưng làm sao hội thánh lại thay thế sự xúc dầu bằng sự giải trí trong giờ thờ phượng?”. Chúa phán trong lòng tôi rằng bởi vì chính tín đồ hội thánh này cũng đang ở trong mức độ thuộc linh như con trẻ! Thế nhưng nếu như những mục sư chỉ cho phép những người thờ phượng được phong chức đứng trước hội thánh để dẫn thờ phượng, tôi tin rằng mọi người sẽ noi gương họ và hẳn đời sống thuộc linh sẽ tăng trưởng.

Điều này không có nghĩa là thiếu nhi không được phép ngợi khen và thờ phượng hay dự phần bài hát hoặc hoạt động khác. Thiếu nhi vẫn có thể gặp gỡ Chúa, được đụng chạm bởi Đức Thánh Linh và trả lời với Chúa theo cách như là người lớn. Ví dụ điển hình cho việc này trong Kinh Thánh đó là Giăng Báp-tít là người đầy dẫy Đức Thánh Linh và nhảy lên vui mừng khi ông lần đầu tiên gặp Đấng Christ – khi cả hai còn đang ở trong bụng của mẹ họ! Luca 1:41-44 và Luca 1:15. Tuy nhiên đừng để cho họ trở thành đội dẫn thờ phượng chính, như thế chẳng khác gì cho phép thiếu nhi làm diễn giả chính cho buổi nhóm của hội thánh! Hãy dạy chúng trở thành những người thờ phượng, và hãy trang bị chúng cho chức vụ tương lai đầy ý nghĩa, khi chúng trưởng thành có thể trở thành những

nhạc sĩ và ca sĩ được xúc dầu, là những người lấy cả tấm lòng mà thờ phượng Chúa.

Theo Đúng Quy Định

Chúng ta xem trong 1Sử 15:13, Đavít nói với người Lêvi rằng “*Vì trong lần trước, các người không khiêng Hòm Giao Ước, nên Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã trừng phạt chúng ta, vì chúng ta không cầu hỏi Ngài để biết cách làm cho đúng quy định*”. Vua Đavít đã tra cứu Kinh Thánh để tìm ra lý do tại sao lần trước Chúa không ban phước cho việc khiêng Hòm về Giêrusalem. Ông đã khám phá ra trong luật Môise rằng người Lêvi mới là người có quyền khiêng Hòm (Phục 10:8). Trước kia ông đã dùng xe bò mới để chở Hòm (1Sử 13:7). Ý tưởng dùng xe bò từ đâu mà có? Từ dân Philitin kẻ thù của Đức Chúa Trời! (1Sam 6:7-14).

Đã nhiều lần con dân Chúa không theo lệ định của Kinh Thánh trong sự thờ phượng mà theo ý tưởng của thế gian. Nhiều người cố làm cho giờ thờ phượng của mình “ấn tượng” hơn hoặc “hiện đại” hơn bởi những pha biểu diễn tài năng giống như những sô nhạc Rock, như chương trình truyền hình, và lộng lẫy như rạp hát hoặc như câu lạc bộ nhạc Disco! Quan sát khi Đavít làm theo ý tưởng trái với Kinh Thánh của người Philitin dùng xe bò, Đức Chúa Trời đã đổ cơn thịnh nộ và gây nên lỗ hổng trong sự phấn hưng. Chúng ta hãy cẩn thận đừng làm theo ý tưởng hay phương pháp của thế gian mà đánh mất sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Vậy làm cách nào chúng ta có thể đem sự hiện diện của Đức Chúa Trời và sự phấn hưng? Không phải bằng xe mới đẹp hay ý tưởng mới mẽ, mốt đang ưa

chuộng và trò tiêu khiển hiện đại –nhưng bằng việc khiêng lấy Hòm Giao Ước (sự hiện diện của Đức Chúa Trời) ngay trong đời sống và chức vụ của chúng ta (xem Giêrêmi 6:16). Điều phù hợp với Kinh Thánh mà Đavít học được cách đem Hòm trở về là dùng người Lêvi khiêng Hòm. Ngày nay cũng vậy, chỉ những tôi tớ của Đức Chúa Trời mới có được sự hiện diện của Đức Chúa Trời ngụ trong đời sống và chức vụ của họ hầu đem đến sự vận hành của Thánh Linh. Chúng ta đừng tin vào phương pháp hay tài năng, hoặc bất cứ “xe bò nào của Philitin”!

Rất nhiều hội thánh không xem xét Kinh Thánh để tìm ra quy định đúng đắn cho sự thờ phượng của họ. Có những hội thánh thay vì coi chừng những hình thức âm nhạc và trò giải trí mà thế gian đang dùng để lôi kéo quần chúng nhưng lại copy và bắt chước theo thế gian! Còn những hội thánh khác, họ không trực tiếp làm theo cách của thế gian, thế vào đó họ học cách từ hội thánh khác mà hội thánh đó copy lại từ thế gian! Nhưng chúng ta hãy lắng nghe lời Kinh Thánh công bố, là những người chiến sĩ của Đức Chúa Trời phải ở “*đằng đầu, chớ chẳng ở đằng đuôi*” (Phục 28:13). Hội thánh phải dẫn dắt thế gian, chớ đừng để thế gian dẫn dắt!

**Sử dụng các hình thức văn hóa dân tộc trong thờ phượng
Nên phục hồi hay từ bỏ?**

Điều quan trọng khác để xem xét về xe bò của Philitin liên quan đến việc sử dụng văn hóa dân tộc của chúng ta trong sự thờ phượng. Thầy tế lễ người Philitin là người đầu tiên đưa ra đề nghị sử dụng xe bò. Cùng với những người khác để hình thành sự thờ phượng không theo Kinh Thánh, Đức Chúa Trời ban phước cho nỗ lực của họ

vì họ tôn kính Ngài, họ đã bỏ qua những cách thức của Chúa mà đã được mặc khải cho dân Israel. Điều này giống với những điều mà Sứ đồ Phaolô nói trong sách công vụ đoạn 17:30 về việc dân A-Thên thờ phượng “Thần Không Biết” thì ông công bố rằng “Đức Chúa Trời đã bỏ qua các thời kỳ ngu dại đó” đằng sau câu chuyện người A-thên thờ phượng Thần Không Biết được xác định rằng giống với câu chuyện trong Kinh Thánh 1Samuên 6. Khoảng 6 thế kỷ trước Công Nguyên thành phố A-thên bị tàn phá bởi thiên tai. Cho dù họ đã dâng rất nhiều của lễ cho các thần của họ nhưng vẫn không đem lại sự giải vây nào, nhưng khi chiêm được dâng tế lễ cho “Thần Không Biết” thì hầu như ngay lập tức thiên tai dừng lại. Một trong những bàn thờ dâng sinh tế chiêm rõ ràng vẫn còn được sử dụng là nơi thờ phượng khi sứ đồ Phaolô cố gắng truyền đạt chính xác hơn về “Thần Không Biết” là đáng đã bày tỏ sự thương xót Ngài trong quá khứ. Để nghiên cứu sâu hơn về điều này xin đọc <https://bible.org/seriespage/apostle-athens-preaching-philosophers-acts-1715-34>.

Tuy nhiên, Chúa đã không cho phép Đa-vít tiếp tục làm theo cách của người Philitin, bởi vì ông cần phải biết tốt hơn. Câu chuyện về lỗ hồng của U-xa là một lời cảnh báo nghiêm túc cho chúng ta rằng chúng ta không được pha trộn bừa bãi dị giáo của dân tộc để thực hành vào sự thờ phượng Của Đức Chúa Trời – thậm chí là Chúa đã từng phản ứng độ lượng đối với những thông lệ này để bày tỏ sự thương xót của Ngài đối với dân ngoại.

Có rất nhiều văn hóa khác nhau đang phát triển trên khắp thế giới, và rất nhiều văn hóa dân tộc của họ có biểu hiện rất đẹp và được Đức Chúa Trời tôn trọng. Tuy nhiên, chúng ta phải suy xét mọi thứ bằng lời Chúa và bằng Thánh Linh Ngài để biết điều gì sẽ tôn vinh Chúa đúng đắn theo như là mong muốn của Ngài. Một vài nhóm các Cơ đốc nhân tìm cách hòa nhập sự thờ phượng Cơ đốc với mỗi văn hóa hình thành nên âm nhạc thờ phượng. Họ thường tuyên bố những lời giống như vậy, “Chúng ta cần cứu chuộc nền văn hóa hay nền âm nhạc này – hoặc sự thờ phượng, và mang nó trở lại cùng ma quỷ” Tuy nhiên, điều này có theo Kinh Thánh không?

Kinh Thánh nói rõ ràng rằng những người thuộc mọi bộ tộc, mọi ngôn ngữ, mọi dân, mọi nước sẽ được cứu chuộc (Khải 5:9). Nhưng đồng thời Kinh Thánh cũng nói rõ ràng rằng không phải mọi bộ tộc và mọi nước sẽ được cứu chuộc theo như đơn vị văn hóa. Một vài sự cứu chuộc sẽ được giải phóng ra khỏi những văn hóa không tin kính và văn hóa đó sẽ bị hủy diệt.

Để Minh họa cho điều này trong lời tiên tri của Giê-rê-mi về những Quốc gia trong thời của ông. Đức Chúa Trời công bố rằng Ngài sẽ xét đoán một vài nước trong số họ, nhưng sau đó sẽ bằng lòng thanh lọc họ, dân còn sót lại của những đất nước này sẽ tiếp tục với bản sắc dân tộc của họ (sẽ có những cuộc thanh lọc nhưng sau đó phục hồi những quốc gia này bao gồm Mô-áp (Giê 48:47), Am-môn (Giê 49:6) Ê-lam (Giê 49:39) và Ai-cập (Giê 46:26). Cũng nên nghiên cứu trong Ma-thi-ơ 25:32-34 và Khải huyền 21: 24-26). Tuy nhiên cũng có những quốc gia khác đã gây sự ghê tởm cho Đức Chúa Trời nên Ngài phán rằng Ngài sẽ hủy diệt họ hoàn toàn, như Sô-đôm và Gô-mô-rơ và bao gồm cả Ê-đôm (Giê 49:17-18) và Ba-by-lôn (Giê 50:39-40). Tham khảo trong Thi 9:17 và Ma-thi-ơ 25:32&41. Một trong những quốc gia được đánh dấu cho việc hủy diệt hoàn toàn là Ba-by-lôn. Khải huyền 18:22 nói với chúng ta rằng một trong những phương diện đặc biệt của văn hóa người Ba-by-lôn sẽ bị tận diệt đó là âm nhạc của họ.

Nhiều đất nước có yếu tố tin kính bên trong nền văn hóa của họ mà Chúa sẽ thanh lọc và biểu dương. Nhưng cũng có những nền văn hóa khác được hình thành từ tội lỗi hoặc thờ cúng ma quỷ, tất cả nó sẽ bị hủy diệt hoàn toàn – hoặc đã bị tận diệt rồi.

Vì thế chúng ta phải chọn lựa yếu tố dân tộc nào nên đưa vào buổi nhóm thờ phượng Cơ đốc. Tôi không nghĩ rằng phong cách nhảy nhót khiêu dâm và âm nhạc của Sô-dôm và Gô-mô-rơ sẽ được phục hồi và mang vào sự thờ phượng của Chúa. Chúng ta đều biết rằng Đức Chúa Trời đã chọn cách tận diệt tất cả họ.

Tôi đã từng tham dự hàng nghìn buổi nhóm, hội nghị, Hội Thánh, và các cuộc hội thảo từ các tổ chức Cơ đốc trên toàn thế giới. Và thấy rằng có những văn hóa bản địa được dùng trong sự thờ

phượng được Đức Thánh Linh xúc dầu một cách rõ ràng. Tuy nhiên tôi cũng đã thấy trong những buổi hội nghị nơi sử dụng âm nhạc dân tộc pha trộn tiền Cơ đốc và biểu hiện văn hóa phóng thích ra những tà linh, tà giáo mà đã có từ lâu và được thống trị dưới nhóm văn hóa. Thậm chí tôi biết có những Hội Thánh, tổ chức lớn đang làm theo cách này và đưa ma quỷ tà giáo vào trong buổi nhóm thờ phượng của họ. Và điều này đem họ tới sự hủy diệt cuối cùng.

Rất nhiều chủ nghĩa dân tộc trên khắp thế giới muốn kết hợp âm nhạc và nhảy múa theo dân ngoại đưa vào trong buổi nhóm thờ phượng của họ. Tuy nhiên, rất nhiều lần sử dụng những “xe bò của Philitin” chỉ mang lại sự chết thay vì sự sống tươi mới.

Tâm Quan Trọng Của Chức Vụ Theo Đội Được Quân Bình

Mặt khác của việc “theo lệ định” mà Đavít đã thiết lập ghi trong 1Sử 15 và 16. Đây là chức vụ theo đội cùng làm việc với nhau, cùng đem Hòm trở về. Vua Đavít là người dẫn dắt chính của buổi lễ này; cũng giống như chúng ta rất cần mục sư chủ tọa, người hướng dẫn thờ phượng hoặc ai đó là người dẫn dắt chính của chương trình thờ phượng. Có quá nhiều người dẫn thờ phượng ngang quyền sẽ gây nên sự tê liệt (nếu như những người dẫn dắt chần chừ không dám đứng ra dẫn trước) và sự lộn xộn (nếu như những người hướng dẫn thờ phượng dành hát trước, dành đọc, dành hướng dẫn trong cùng một lúc)! Hãy để một người dẫn một chương trình, sau đó các ban hát và ban nhạc phải đồng loạt hiệp theo. Nếu Chúa có ban cho ai đó sự mặc khải để tiếp tục dẫn dắt chương trình, mà người dẫn chính cũng cảm nhận rằng do ý Chúa, thì người dẫn chính nên lui ra phía sau và yên lặng nhường cho người mới làm

theo những gì Chúa bày tỏ cho họ (lời khuyên từ 1Côr 14:29-33).

Chúng ta cần gây dựng sự trưởng thành và cân đối theo đội đó là điều cần thiết để góp phần giúp đỡ cho việc “khiêng Hòm Giao Ước trở về” và nhìn xem Thánh Linh của Chúa tự do hành động trong buổi nhóm. Rất nhiều người Lêvi hiệp sức với nhau để giữ thăng bằng cho Hòm Giao Ước, họ cũng giúp đỡ những người được chỉ định hát xướng và chơi nhạc. Ngày nay chúng ta cũng cần nhiều người giúp đỡ, ban nhạc và ban hát cùng làm việc với nhau cho mỗi chương trình để phục vụ hội chúng. Mỗi người đều được Chúa kêu gọi trang bị để đóng góp dẫn dắt cho chúc vụ theo đội để được cân xứng! Thân thể Đấng Christ phải cùng nhau gây dựng và cùng nhau trưởng thành đạt đến “tâm thước vóc giặc trọn vẹn của Đấng Christ” (Êph 4:11-13).

Hòm Giao Ước Chuyển Động Trở - Lại Sự Phấn Hưng Được Khôi Phục!

Chúng ta tiếp tục đọc trong 1Sử 15:14 đến 16:37 tường thuật về sau khi Đavít sửa chữa lỗ hỏng, hòm Giao Ước được chuyển động trở lại đi đến Jêrusalem. Chúng ta nghiên cứu xem làm cách nào những người Lêvi khiêng Hòm Giao Ước và đặt tại đền tạm Đavít trên núi Siôn (1Sử 15:1 và 16:1, 2Sử 5:2). Lần nữa chính tại đó Hòm Giao Ước được đặt giữa dân sự của Chúa trở lại để bày tỏ sự hiện diện và vinh quang của Đức Chúa Trời. Cũng trên núi Siôn, Đavít đã thiết lập được sự thờ phượng có âm nhạc và ban hát (1Sử 16:4-37). Cũng tại đây, Thánh Linh lần đầu tiên đã ban cho Đavít, Asáp và những người khác sáng tác

những bài thi thiên. Sự phấn hưng lớn lao xảy đến tại đền tạm của Đavít trên núi Siôn, không chỉ xảy ra trong lịch sử xa xôi, mà còn là một kinh nghiệm vẫn xảy ra cho chúng ta hôm nay! Qua hội thánh, Đức Chúa Trời đã hứa tái thiết lại đền tạm Đavít và hàn gắn lại lỗ hổng để giúp chúng ta có sự phấn hưng liên tục. Nguyên mỗi chúng ta hãy thánh hoá chính mình. Như thế Đức Chúa Trời sẽ đại dụng chúng ta sửa chữa lại lỗ hổng, phục hồi âm nhạc và sự thờ phượng được xúc dầu, và đem sự phấn hưng đến với con cái Chúa để làm vinh hiển Jêsus Christ là Chúa chúng ta!

“Trong ngày đó, ta sẽ dựng lại nhà tạm của Đavít, là nhà đã đổ, và tu bổ lại những chỗ rách nát của nó. Ta sẽ dựng lại những nơi đổ nát và xây nó lại như ngày xưa; đến nỗi chúng nó sẽ thu được những dân sót của Ê-đôm và hết thảy các nước được xưng bởi danh ta, Đức Giê-hô-va là Đấng làm trọn mọi điều ấy phán vậy.”

Amốt 9:11-12

“Người ta sẽ xưng người là kẻ tu bổ sự hư hoại, và Kẻ sửa đường lại cho người ở”

Êsai 58:12.

CHƯƠNG 9

HƯỚNG TỚI SIÔN

Càng ở gần gũi với Chúa, chúng ta càng biết rõ Đức Chúa Trời đang mời gọi con cái Ngài với chức vụ lớn lao. Đỉnh cao nhất của sự kêu gọi đối với dân Ysraên là núi Siôn. Chúng ta đọc trong các Thi thiên, “*Đức Giê-hô-va đã chọn Siôn*”, “*Nơi ở Ngài tại Siôn*”, “*Từ Siôn tốt đẹp toàn vẹn, Đức Chúa Trời đã sáng chói ra*”. (Thi 132:13, 76:2, 50:2). Chính tại núi Siôn Đavít đã xây dựng đền tạm và thiết lập ban hát, ban nhạc cho chương trình thờ phượng. Đức Chúa Trời đã nhấn mạnh tầm quan trọng của tiếng hát và âm nhạc, khi Ngài phán rằng Siôn là “*Sự vui vẻ của cả thế gian*”, đối với ban hát và ban nhạc Ngài phán “*Các suối tôi (sự vui mừng) đều ở trong người*”, (Thi thiên 48:2, 87:7).

Địa thế tự nhiên của núi Siôn ở Jérusalem là nơi quan trọng nhất đối với dân sự của Chúa thời Cựu ước, chúng ta cũng thấy rằng điều này là sự ứng nghiệm thuộc linh cho hội thánh Tân ước. Tiên tri Amốt đã nhìn thấy trước đền tạm của Đavít trên núi Siôn sẽ được tái thiết. Chúng ta cũng thấy rằng thời hội thánh đầu tiên các tiên bói đã biết điều này sẽ xảy ra qua hội thánh. Êsai 2:2-3 cũng nói tiên tri về sự khôi phục lại Siôn qua hội thánh. Ông nói,

“*Trong những ngày cuối cùng, Núi của đền thờ Đức Giê-hô-va sẽ được lập vững trên các đỉnh núi, Vượt cao hơn các đồi. Mọi quốc gia sẽ đổ về đó, Nhiều dân tộc sẽ đến và nói rằng: “Hãy đến, chúng ta hãy lên núi Đức Giê-hô-va, Đến đền thờ Đức Chúa Trời của*

Gia-cốp. Ngài sẽ dạy chúng ta đường lối Ngài, Chúng ta sẽ đi trong các nẻo Ngài. "Vì luật pháp sẽ ra từ Si-ôn, Và lời Đức Giê-hô-va sẽ ra từ Giê-ru-sa-lem" (Êsai 2:2-3).

Lý do tại sao sẽ có sự ứng nghiệm Siôn thuộc linh trong hội thánh, là vì Siôn còn có ý nghĩa quan trọng vượt trên cả cái núi tự nhiên ở Jêrusalem nữa. Siôn thật là ở thiên đàng! Xin đọc Hêb 12:22, "*Nhưng anh em đã đến gần núi Si-ôn, gần thành của Đức Chúa Trời hằng sống, tức là Giê-ru-sa-lem trên trời, gần muôn nghìn thiên sứ đang quây quần vui vẻ*".

Chúng ta thấy tiếng hát và âm nhạc được sử dụng cho sự thờ phượng tại Siôn trên trời, như trong Khải Huyền 14:1-3, "*Tôi nhìn xem, kìa, Chiên Con đứng trên núi Si-ôn cùng với một trăm bốn mươi bốn nghìn người có danh Chiên Con và danh Cha của Chiên Con ghi trên trán mình. Tôi nghe một tiếng từ trời như tiếng nhiều dòng nước và như tiếng sấm lớn. Tiếng tôi nghe giống như tiếng thụ cầm đang dạo bởi các nhạc sĩ. Họ hát một bài ca mới trước ngai, trước bốn sinh vật và các trưởng lão. Không ai có thể học được bài ca đó, trừ ra một trăm bốn mươi bốn nghìn người đã được cứu chuộc khỏi đất*".

Vì vậy mỗi khi chúng ta gia nhập vào ban hát và ban nhạc do Đavít thiết lập tại Siôn, chúng ta đã thực sự thể hiện sự thờ phượng của thiên đàng tại Ngai của Chúa!

Những gì chúng ta thấy, đối với dân sự thời Cựu ước núi Siôn là đỉnh cao của sự kêu gọi, nhưng thực ra hầu hết dân Ysraên không phải ai cũng sống ở đó. Cũng vậy, Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta đời sống thuộc linh và sự thờ phượng bất cứ nơi nào được biệt riêng ra thánh –thế nhưng nhiều cơ đốc nhân đã hụt mất sự kêu gọi cao cả này!

Khi nhìn xem những địa danh nơi dân Ysraên cư ngụ trong thời Cựu ước, thì chúng ta sẽ hiểu được cơ đốc nhân ngày nay có nhiều kinh nghiệm thuộc linh khác nhau.

Từ Ai-Cập Đến Đất Hứa

Ban đầu dân Chúa cư trú tại Ai-Cập, nơi tượng trưng cho thế giới tội lỗi. Lúc họ chưa được giải phóng khỏi ách nô lệ, họ phải làm việc cực nhọc để có được nước uống. Phục 11:10 cho biết dân sự phải dùng chân “nhồi” để có nguồn nước tưới cho cây trồng. Cũng một thể ấy, những người bị nô lệ cho thế gian cố gắng “nhồi” để có nguồn nước của Thánh Linh. Nhưng nếu chúng ta từng cố gắng “nhồi” cho chương trình thờ phượng bằng nỗ lực của xác thịt, thà như chúng ta nhận làm công việc nào đó tốt hơn!

Câu 11 của Phục truyền 11:10-11, chúng ta thấy dân Ysraên ở xứ hứa không cần bơm nước từ dưới lên, vì đã có nước mưa từ trên trời đổ xuống “*Vì xứ anh em sắp tiến chiếm không giống xứ Ai Cập là nơi anh em đã ra khỏi, nơi mà sau khi gieo giống anh em phải dùng chân đập xe nước mà tưới như tưới một vườn rau.*”¹¹ Trái lại, xứ anh em sắp vào chiếm hữu là một xứ có núi đồi và thung lũng, nhuần tưới bởi mưa trời.”

Trong khi dân Israel phải làm việc vất vả để có được nước trong xứ Ai-cập, thì chúng ta thấy rằng hoàn toàn ngược lại cho họ trong xứ Hứa. Tại đó Chúa là Đấng hứa cung cấp nước cho họ từ thiên đàng. Đây là những gì chúng ta khao khát kinh nghiệm được trong sự thờ phượng của chúng ta. Ô! Tuyệt vời làm sao khi chúng ta ngược đầu lên, há miệng ra, và Chúa đổ đầy cơn mưa từ trời xuống cho chúng ta! Ở đó không có công việc nào của xác thịt, nhưng là công việc của Đức Chúa Trời khiến mưa Thánh Linh từ trên thiên đàng đổ xuống.

Dân Sự Của Chúa Trong Thời Ích-Ca-Bốt

Chúng ta đã nghiên cứu thể nào tội lỗi của thầy tế lễ đã dẫn đến sự phán xét của Đức Chúa Trời trong thời Ê-li giữ chức thầy tế lễ thượng phẩm. Hòm Giao Ước là biểu tượng cho sự hiện diện và vinh quang của Đức Chúa Trời đã lìa khỏi đền tạm Môise. Các thầy tế lễ vẫn hầu việc trong đền tạm, nhưng Chúa không còn hiện diện tại đó nữa. Họ vẫn còn sống trong đất hứa nhưng vì có tội lỗi nên sự thờ phượng của họ bị khước từ. Nguyên Chúa giúp chúng ta không sống trong tình trạng thuộc linh như thế! Chúng ta không muốn tiếp tục từ buổi nhóm này đến buổi nhóm khác, chức vụ của chúng ta có thể càng có tính chuyên nghiệp hơn, nhưng sự hiện diện của Chúa đã lìa khỏi chúng ta vì có tội lỗi.

Sống Với Dân Philitin

Sau đó chúng ta thấy Hòm Giao Ước ở với dân Philitin. Dân Philitin đã biết sợ Chúa và dâng của lễ thờ phượng Chúa vì có Ngài đã thể hiện quyền năng của Ngài và đoán xét chúng. Mặc dù họ chế ra xe bò chở Hòm Giao Ước là không đúng với Kinh Thánh, nhưng Chúa vẫn ban phước cho xe bò mà dân Philitin đã dùng. Vì họ không có sách luật Môise chỉ dạy nên họ không biết chở bằng xe bò là không đúng. Bởi ân điển Chúa tha thứ cho sự thiếu hiểu biết của họ nhưng vẫn dẫn dắt Hòm Giao Ước trở về Ysraên một cách siêu nhiên. Đôi lúc Đức Chúa Trời cho phép và ban phước cho điều gì đó xấu không phải là ý muốn toàn vẹn của Ngài, (Tra cứu Mat 19:8, Dân 14:2,28, Quan xét 16:1-3, 1Vua 13:18-20 và Thi 106:15).

Đừng bao giờ nghĩ rằng có ai đó làm điều gì đó mà Đức Chúa Trời ban phước cho họ, mà tưởng rằng chắc chắn chúng ta cũng được phước khi làm y như vậy! Vua Đavít đã thử làm giống như vậy, ngược lại sự phán xét của Đức Chúa Trời đã đổ xuống.

Chở Hòm Đến Sân Đạp Lúa

Khi Vua Đavít đã dùng xe bò bắt chước cách của người Philitin chở Hòm Giao Ước, cơn thịnh nộ của Chúa đổ xuống tại sân đạp lúa. Lý do là Đức Chúa Trời đòi hỏi những tiêu chuẩn cao hơn đối với dân sự của Ngài. Chúng ta càng nhận lấy ánh sáng của Lời Chúa bao nhiêu, Đức Chúa Trời càng muốn chúng ta có trách nhiệm đi theo ánh sáng đó bấy nhiêu. Như Chúa Giê-xu đã phán trong Luca 12:48 *“Vi ai được ban cho nhiều, thì sẽ bị đòi lại nhiều”*

Đức Chúa Trời đã ban phước cho xe bò mà dân Philitin dùng, nhưng phán xét Đavít vì cố bắt chước phương cách của họ. Cũng một thể ấy, Đức Chúa Trời cũng làm như vậy đối với cách làm của những người chưa được cứu, nhưng điều đó không có nghĩa là Đức Chúa Trời muốn dân sự Ngài làm y như vậy! Một số người cho rằng “đây là phong cách âm nhạc mà qua nó tôi nhận được sự cứu rỗi, vì thế chắc chắn rằng đó là loại nhạc tôi nên tiếp tục chơi và nghe”. Nhưng khi Đức Chúa Trời đem chúng ta đến kinh nghiệm của sân đạp lúa, chúng ta bắt đầu nhận ra được sự pha tạp trong đời sống và trong chức vụ của chúng ta mà Ngài không đẹp lòng!

Đi Lên Núi Siôn

Núi Siôn là địa điểm mà Đavít đã đặt Hòm Giao Ước trong đền tạm của mình. Dõi theo sự hiện diện và vinh quang của Đức Chúa Trời đi tới đâu, chúng ta cũng sẽ biết được đâu là đường lên đến Siôn. Đọc Thi Thiên 84 chúng ta sẽ thấy được điều đó.

“Phước cho người nào được sức lực trong Chúa, Và lòng họ hướng về con đường dẫn đến Si-ôn. Đang khi đi qua trũng khóc lóc. Họ làm cho trũng ấy trở nên những suối nước; Mưa sớm cũng phủ phước cho nó. Họ đi tới, sức lực ngày càng tăng, Cho đến khi họ ra mắt Đức Chúa Trời tại Si-ôn” (Thi 84:5-7).

Mỗi chúng ta phải có đại lộ trong lòng mình để đến Siôn. Chúng ta nghiên cứu thêm điều này trong Êsai 35. Nó được gọi là “đại lộ thánh” dẫn chúng ta đến Siôn với tiếng hát và niềm vui vô tận.

“Tại đó, sẽ có một đường cái, Một con đường gọi là Đường Thánh. Kẻ bất khiết sẽ không được đi qua, nhưng nó dành cho những người được chuộc. Ai đi trong đường ấy Dù khờ dại cũng không làm lạc. Tại đó không có sư tử, Cũng không có một thú dữ nào đi trên đường ấy; Chẳng ai thấy chúng ở đó. Nhưng những người được chuộc sẽ bước đi trên đường ấy. Những người Đức Giê-hô-va cứu chuộc sẽ trở về, Họ sẽ đến Si-ôn trong tiếng reo hò mừng rỡ; Niềm vui bất tận sẽ ở trên đầu họ. Họ sẽ tràn ngập niềm hoan vui mừng, Và sự buồn bực than vãn sẽ biến mất.” (Êsai 35:8-10).

Khi Đavít trả lời câu hỏi trong Thi Thiên 24:3-5, ông đòi hỏi về sự thánh khiết rất tỉ mỉ để đến Siôn, “Ai sẽ lên núi Đức Giê-hô-va? Ai sẽ đứng nổi trong nơi thánh Ngài? Đó là người có tay trong sạch và lòng thanh khiết, Không hướng linh hồn mình vào thần tượng hư không, Cũng chẳng thề nguyền giả dối.

Người ấy sẽ nhận được phước từ nơi Đức Giê-hô-va Và sự công chính từ nơi Đức Chúa Trời là Đấng cứu rỗi mình”.

Chúng ta thấy có bốn yêu cầu về sự thánh hoá mà chúng ta cần có để đến Siôn và ở trong sự hiện diện của Chúa tại đền tạm Đavít. Thứ nhất là tay trong sạch (không làm việc xấu), lòng thanh khiết, không thờ thần tượng, không thề nguyền giả dối, là danh sách đòi hỏi phải có để đi lên Siôn.

Ở Trong Đền Tạm Đavít Trên Núi Siôn

Thật là một đặc ân lớn lao khi được ở trong sự hiện diện và vinh quang của Đức Chúa Trời mà đền tạm Đavít trên núi Siôn đại diện cho điều đó. Chúng ta được biết rằng sự kêu gọi kỳ diệu lớn lao đã dành cho chúng ta! Có điều gì đó còn tốt hơn việc đến và dạo quanh đền tạm Đavít – đó là đi vào bên trong và ở trong đó! Đavít nói về sự kêu gọi cao cả này như sau. *“Lạy Đức Giê-hô-va, ai sẽ được ngụ trong đền tạm Ngài? Ai sẽ được ở trên núi thánh Ngài?”* (Thi 15:1). Sau đó ông nói cho chúng ta về sự yên nghỉ mà Thi thiên có đề cập đến mười một điều đòi hỏi của sự công bình cần thiết cho chúng ta ở trong kinh nghiệm này. Nếu chúng ta muốn ở trên núi của Đức Giê-hô-va chúng ta chỉ đáp ứng bốn đòi mà thôi. Thế nhưng, nếu chúng ta muốn ngụ trong đền tạm của Đavít trên núi Siôn, phải có đến mười một đòi hỏi của sự công bình. Dĩ nhiên nếu chúng ta muốn có kinh nghiệm cao hơn và xa hơn trong Chúa, chắc chắn Chúa đòi hỏi tiêu chuẩn cao hơn nữa!

Chúng Ta Muốn Sống Ở Đâu?

Câu hỏi cho chúng ta là bạn muốn sống đời sống thuộc linh ở đâu? Nếu bạn sống giữa vòng người Philitin, Đức Chúa Trời có thể ban phước cho bạn nhiều thứ nhưng có quá nhiều điều pha tạp, vì thế Ngài sẽ bày tỏ quyền năng của Hòm Giao Ước (sự hiện diện của Ngài). Nhưng khi bạn đã được cứu và bước đi với Chúa, chúng ta sẽ trải qua thời gian Đức Chúa Trời sửa trị và kỷ luật giống như những gì đã xảy ra tại sân đập lúa của Ki-đôn. Nếu chúng ta đến thăm viếng Chúa tại đền tạm Đavít ở mức độ cao hơn, chúng ta cần phải thánh hoá chính mình để đáp ứng bốn điều kiện của Thi thiên 24. Nhưng nếu chúng ta muốn đến ngụ tại đền tạm Đavít trên núi Siôn, chúng ta phải đáp ứng những điều kiện cao hơn trong Thi thiên 15. Khi chúng ta có ước muốn cư ngụ trên núi Siôn, chúng ta sẽ khám phá ra chính mình được đưa lên thiên đàng. *“Nhưng anh em đã đến gần núi Si-ôn, gần thành của Đức Chúa Trời hằng sống, tức là Giê-ru-sa-lem trên trời, gần muôn nghìn thiên sứ đang quây quần vui vẻ”* (Hêb 12:22). Cư ngụ trong đền tạm Đavít thuộc linh nghĩa là chúng ta đồng ngòì với Đấng Christ ở nơi thiên thượng!

Có nhiều người chỉ thoả mãn tiếp nhận và sống với một phần phước hạnh mà Chúa cho dân sự Ngài. Cơ đốc nhân hăm hăm như ở Laodixê sẽ nói, *“Tôi giàu, tôi đã phát đạt rồi, tôi không cần gì nữa”* (Khải 3:17). Lý do của tự mãn này là vì bạn không muốn trả giá để được Chúa hành động! Nhiều cơ đốc nhân không mua “vàng thử lửa” vì nó có nghĩa là bạn phải sống một đời sống chịu hy sinh hơn nữa (Khải 3:18, 1Phi 1:6-7, Gal 2:20).

Nguyện Chúa giúp chúng ta không bao giờ phải thoả hiệp với thế gian, và không yêu mến những gì thuộc về thế gian! Chúng ta cần học cầu nguyện như Đavít, “*Đức Chúa Trời ôi! Xin tra xét con và biết lòng con; Xin thử nghiệm con và biết tư tưởng con; Thử xem con có lối ác nào không, Và dẫn con vào con đường đời đời.*” (Thi 139:23-24). Chúng ta hãy cầu nguyện cùng Đavít rằng “*Xin khiến lòng con kính sợ danh Ngài*” cho đến khi chúng ta có thể hiểu thấu lời nói của ông, “*Tôi đã xin Đức Giê-hô-va một điều Và sẽ tìm kiếm điều ấy. Đó là tôi muốn trọn đời tôi được ở trong nhà Đức Giê-hô-va Để nhìn xem sự tốt đẹp của Đức Giê-hô-va Và cầu hỏi trong đền của Ngài.*” (Thi 86:11, 27:4).

Nguyện xin Chúa giúp đỡ mỗi chúng ta và ban cho chúng ta khả tượng về sự kêu gọi cao cả là đến sống tại Siôn, hầu cho chúng ta không cho phép bất cứ điều hỗn tạp nào tồn đọng trong đời sống và chức vụ của chúng ta. Chúng ta hãy cầu nguyện như Đavít, “*Xin ánh sáng và chân lý Ngài chiếu rọi Để dẫn dắt con, Đưa con lên núi thánh, Là nơi ngự của Ngài.*” (Thi 43:3). Nguyện mỗi chúng ta là những người nam, người nữ “***theo lòng Đức Chúa Trời***” là những người nắm lấy sự thờ phượng của đền tạm Đavít thuộc linh! Khi chúng ta học nắm lấy kinh nghiệm thuộc linh này, chúng ta sẽ thấy được chức vụ của chúng ta được xúc dầu tuôn đổ từ việc gặp Đức Chúa Trời. Lúc đó chúng ta sẽ tuyên bố như tác giả Thi thiên rằng “*tôi được xúc bằng dầu mới*” (Thi 92:10). Sau đó sẽ giống như Đavít, chúng ta có thể dẫn dắt nhiều người khác bước vào âm nhạc và sự thờ phượng được xúc dầu.

PHỤ LỤC A

Những Đề Nghị Cho Ban Nhạc

1) Đến trước buổi nhóm ít nhất mười lăm phút để cầu nguyện và chuẩn bị tấm lòng. Đừng tập hay chỉnh đàn gây ồn cho mọi người khi đã bước vào đền thánh rồi. Nhưng hãy tìm cách dẫn mọi người đến sự hiện diện của Chúa.

2) Nên mở nhạc nền trước giờ nhóm giúp mọi người chuẩn bị tấm lòng của những người bước vào Hội Thánh. Nhạc nền có thể chơi bằng các nhạc cộng hoặc có thể dùng đĩa CD.

3) Đừng trể nải, và tránh dùng bộ phá tiếng và tiếng ồn không cần thiết. Nên tạo bầu không khí làm cho tấm lòng của mọi người chuẩn bị tấm lòng và để họ cảm nhận sự hiện diện của Chúa.

4) Người chơi Keyboard và ban nhạc nên chơi nhạc dạo khi bài hát đầu tiên được bắt đầu.

5) Hãy nhạy bén tìm kiếm những người dẫn thờ phượng có thể biết dẫn dắt các bạn lúc (nhanh hơn, lặp lại, chuyển tông, hoặc lúc sâu lắng hơn...).

6) Hãy cẩn thận giữ cho đúng nhịp những bài hát nhanh.

7) Ở giữa những bài hát hãy để cho keyboard tiếp tục chơi để giữ sự liên tục. Những nhạc cụ phụ đừng nên chơi lúc mọi thứ đang yên lặng hoặc có ai đang nói tiên tri, nhưng nếu được phép họ có thể đệm theo người chơi chính.

8) Tập và kiểm tra lại thứ tự bài hát có đúng hay không. Nếu các bạn cần thời gian tập nhiều hơn, hãy nói người hướng dẫn thờ phượng đưa thứ tự bài hát sớm hơn.

PHỤ LỤC B

Những Đề Nghị Cho Người Dẫn Thờ Phụng

1) Luôn sẵn sàng để bắt đầu đúng giờ.

2) Đừng trễ nải; tránh dùng âm phá tiếng hay tiếng ồn không cần thiết. Hãy tìm cách dẫn mọi người đến sự hiện diện của Chúa.

3) Hãy bắt đầu từ những bài hát ngợi khen, sau đó dẫn vào những bài hát thờ phụng. Phải chắc rằng những bài hát ngợi khen nhanh sao cho mọi người đều vui vẻ.

4) Hãy nói ra tên bài hát đầu tiên trước khi hát. Đối với buổi nhóm ngắn tốt hơn nên cho từ 3 đến 4 bài ngợi khen mà thôi, và khoảng 2 đến 3 bài thờ phụng, trong thời gian từ 20 đến 30 phút của giờ ngợi khen và thờ phụng. Đối với buổi nhóm dài tốt hơn cho khoảng 4 đến 5 bài ngợi khen và khoảng 3 đến 5 bài thờ phụng, trong khoảng từ 30 đến 40 phút ngợi khen và thờ phụng. Đừng đi xa hơn thời lượng bạn được yêu cầu cho buổi nhóm trừ khi : a) bạn tin chắc rằng sự xúc động sẽ xảy ra và bạn có thể dẫn mọi người xa hơn vào sự hiện diện của Chúa cần tăng thêm thời gian. b) nếu mục sư cho phép bạn làm.

5) Đừng hát to vào micrô. Người dẫn thờ phụng đừng hát “độc diễn -solo” nhưng phải là người giúp đỡ mọi người cùng tôn vinh Chúa. Khi hát một bài hát, hoặc một đoạn ca mà mọi người biết không vững, người hướng dẫn thờ phụng nên hát đủ rõ. Nhưng nếu tất cả đều hát vững rồi, người hướng dẫn nên lui xa micrô một ít, bởi vì người hướng dẫn chỉ là người cùng thờ phụng mà thôi.

6) Đừng dừng thường xuyên giữa các bài hát. Tốt nhất là hãy hát từ bài này sang bài khác cho đến khi sự xúc dầu tuôn đổ đủ cho mọi người cảm thấy tự do và thờ phượng một cách tự nhiên. Sau đó hãy dẫn dắt với cả tấm lòng thờ phượng một cách tự nhiên.

7) Hãy sắp xếp bài hát theo trình tự tiệm tiến. Hãy sao chép lại danh sách bài hát ra nhiều bản cho bạn, cho từng người đàn, và cho cả người chiếu máy overhead nữa. Viết ra tên bài hát và hợp âm của từng bài. Có thể một số nhạc sĩ đàn được những bài hát của bạn dù mới đưa cho họ trong thời gian ngắn, nhưng có thể với các nhạc sĩ khác họ cần tập nhiều để chơi cho tự tin hơn. Hãy chắc rằng đã đưa danh sách bài hát cho các nhạc sĩ sớm đủ thời gian cho họ cần tập.

8) Nếu bạn được sự dẫn dắt của Thánh Linh hát bài hát ngoài những bài đã chuẩn bị, hãy nhạy bén đi theo sự dẫn dắt của Thánh Linh nhưng phải chắc rằng những nhạc sĩ đủ khả năng để đệm theo được.

9) Hãy chọn ra những bài hát mà hội thánh quen thuộc. Thật tốt nếu bạn tập bài hát mới cho hội thánh, nhưng hãy chắc rằng người đàn biết bài đó và máy chiếu đã chuẩn bị sẵn rồi. Nếu đó là bài hát ngợi khen mà hầu hết hội chúng không biết, nên tập cho họ vào đầu giờ ngợi khen. Còn nếu đó là bài thờ phượng, mà hầu hết hội chúng không biết, hãy để cho hội chúng ngồi khoảng vài phút và tập cho họ vào đầu giờ thờ phượng. Mỗi buổi nhóm nên tập 1 bài đối với bài hoàn toàn chưa biết, còn đối với bài đã biết chút ít có thể tập 2 bài.

VÀI NÉT VỀ TÁC GIẢ

Norman Holmes trước đây là một ca sĩ nhạc Rock, và qua một kinh nghiệm gặp gỡ Chúa Giê-su, ông đã được biến đổi bởi quyền năng của Đức Chúa Trời và sau đó ông dâng đời sống mình để phục vụ Chúa trong nhiều lĩnh vực khác nhau.

Ông làm giáo sĩ tại Á Châu trên 19 năm và đi lại nhiều nơi để tổ chức những khoá huấn luyện mục sư cũng như hướng dẫn ngợi khen và thờ phượng trong nhiều buổi nhóm hội đồng bồi linh tại nhiều nước. Hiện tại ông là giám đốc điều hành của một Viện Thần Học Zion Bible School tại Manila, Philippines. Ông cũng viết nhiều sách giải nghĩa và nhiều tạp chí mà đã được dịch sang năm thứ tiếng.

Chúng tôi cảm tạ Chúa vì được biết đến tác giả, và được sự cho phép của tác giả chúng tôi xin giới thiệu cuốn sách này Âm Nhạc & Sự Thờ Phượng đến hội thánh Chúa khắp nơi xa gần.

